

ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ

ਜਨਵਰੀ 6, 1984

January 6, 1984

ਸੰਪਾਦਕ: ਦਰਸ਼ਨ ਗਿੱਲ

ਇਹ ਪੀ ਡੀ ਐਫ ਫਾਈਲ ਸੁਖਵੰਤ ਹੁੰਦਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਲ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਹੁੰਦਲ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ
ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ।

ਸ਼੍ਰੋਤ: ਸੁਖਵੰਤ ਹੁੰਦਲ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ।

ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ

P.O. BOX 67344 STN. 'O'
VANCOUVER, B.C. V5W 3T1VOL. 3 No. 1 Weekending Jan. 6, 1984
Editor's Res. PHONE. (604)321-6360The Canada Darpan
Punjabi Weekly Newspaper

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ 33 ਹੋਰ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਗੁ: ਸਾਹਿਬ ਸੀਸ ਗੰਜ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਜਥੇ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰੋਕ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਬੱਸ ਵਿਚ ਬਿਠਾਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਉਹ ਝੁਕੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਾ: ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਜੋ ਟਰੇਨ ਰਾਹੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਇਥੇ ਪੁੱਜੇ ਸਨ ਸਿੱਧੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਗਏ ਅਤੇ ਇਕ ਗਰਮਾ ਗਰਮ ਸਪੀਚ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦਾ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਇਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਅੱਗੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਗਏ ਜਿਥੇ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਬੱਸ ਰੋਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਆਪੋਜੀਸ਼ਨ ਦੇ ਐਮ. ਪੀ. ਉਥੇ ਪੁੱਜੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਵੰਤ ਸਿੰਘ ਐਚ. ਐਨ. ਬਹੁਗੁਣਾ, ਟੀ. ਐਸ. ਨੇਗੀ ਅਤੇ ਡਾ: ਸੁਬਰਾਮੀਨੀਅਮ ਸੁਵਾਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਆਈ. ਕੇ. ਗੁਜਰਾਲ ਵੀ ਉਥੇ ਪੁੱਜੇ। ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਪੁਲੀਸ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ।

ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮੁਬਾਰਕ

‘ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ’ ਦੇ
ਸਮੂਹਕ ਸਟਾਫ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ
ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ, ਪਾਠਕਾਂ, ਐਡਵਰ-
ਟਾਈਜ਼ਰਾਂ, ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧੀਆਂ
ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ
ਹੋਵੇ।

ਅੰਦਰ ਪੜ੍ਹੋ :—

- ਵਤਨ ਕੀ ਫਿਕਰ ਕਰ - ਸਤਪਾਲ ਭਾਂਗ
- ਸਾਡੇ ਤਿਉਹਾਰ — ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਤੂ
- ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਲੁੱਟ —
ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ : ਇਕਬਾਲ ਕਾਹਲੋਂ

26 ਜਨਵਰੀ 84 ਤੋਂ ਮੋਰਚੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ — ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ—ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਮੋਰਚੇ ਵਲੋਂ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਕਿ ਐਲਾਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗੋਪਬਲਿਕ ਦਿਵਸ 26 ਜਨਵਰੀ 84 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੰਬਰ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਅਹਿੰਸਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਖਦੀ ਹੋਵੇ।

“ਬੰਬਰ ਖਾਲਸੇ” ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਥੇਦਾਰ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹਨ। ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਕਾਲੀ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਹਾਮੀ ਹਨ। ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ 35 ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਲਈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਇਆ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਵਾਸ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੁਲ੍ਹੀ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇ — ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਮੁਖੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਬਿਤ ਕਾਤਲ ਸ: ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ ਵਿਚ ਇਹ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਉਪਰ ਫੇਰ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਣ ਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਹਿਸ਼ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪੁਲੀਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਗੋਲੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ—ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਇਕ ਸਬ ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਬਿਸੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਹਰ ਸਹਾਏ ਵਿਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਨੇ ਲਗਭਗ 12 ਗੋਲੀਆਂ ਗੋਵਾਲਵਰ ਦੀਆਂ ਬਿਸੂ ਰਾਮ ਉਤੇ ਚਲਾਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਦਾਣਾ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਛੇ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਖੜੇ ਸਨ। ਉਹ ਮੌਕੇ ਤੇ ਹੀ ਮਰ ਗਏ। ਕਾਤਲ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵੱਲ ਇਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਤੇ ਦੌੜ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸੂ ਰਾਮ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਸਨ ਅਤੇ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਹਿਟ ਲਿਸਟ ਤੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਲਈ ਫੜੇ ਗਏ ਬੰਦਿਆਂ ਉਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਜਗਰਾਓ—ਇਥੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਪਿੰਡ ਬੱਸੀਆਂ ਵਿਚ ਰਾਏਕੋਟ ਜਗਰਾਓ ਰੋਡ ਦੇ ਉਤੇ ਡਾ: ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਅਣਪਛਾਤੇ ਸਿੱਖ ਗਭਰੂਆਂ ਨੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ।

ਡਾ: ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਅਗਰ ਨਗਰ ਕਲੋਨੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਬੱਸੀਆਂ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਵਾਈ ਖਾਨਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬੱਸ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਵਾਈ ਖਾਨੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਉਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਲੱਗੀਆਂ। ਮੌਕੇ ਤੇ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੂਲਰ ਤੇ ਆਏ ਸਨ। ਡਾ: ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਉਹ ਭਗੌੜਾ ਹੋ ਗਏ।

ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਸ੍ਰੀ ਬੂਆ ਸਿੰਘ ਇਕ ਤਕੜੀ ਪੁਲੀਸ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਰਾਏਕੋਟ ਪੁੱਜੇ। ਰਾਏਕੋਟ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਾ: ਬਲਬੀਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲੀਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਕਾਤਲ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਬੱਸ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਨ ਬੱਸੀਆਂ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਉਤੇ ਤਿੰਨ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਲਕਾਰਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਗਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਫੜ ਲਵੋ। ਬੱਸੀਆਂ ਦੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮਗਰੋਂ ਹੜਤਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਸ੍ਰੀ ਜਗਰਾਓ ਸਿੰਘ ਡਾ: ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਐਕਟਿਵ ਲੀਡਰ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਗਰਾਓ ਵਿਚ ਉਹ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪਰਚਾਰਕ ਵੀ ਹਨ।

ASIA BOOK COMPANY Ltd.

ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮੁਬਾਰਕ

3 - 219 E. 49th Ave. (at Main St.) Vancouver, B.C.

Ph. 321-6360

ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮੁਬਾਰਕ

ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਦੁਕਾਨ

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁੱਗਲ — ਸਭ ਲੇਖਕਾਂ
ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਏਸ਼ੀਆ ਬੁੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਰਾਰ ਹਨ

ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੋਸ਼, ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਿਸਟ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਤੇ ਜਸਵੰਤ ਕੰਵਲ

ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ

ਆਟਵਾ — ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਆਸਾਮੀ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਜੀਨ ਸਾਵੇ JEANNE SAUVÉ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿਚ ਫੋਤੀ ਹੀ ਗੀਟਾਇਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਵੇ ਦੀ ਜਨਮਥੂਮੀ ਵੀ ਆਟਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਆਟਵਾ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪ 'ਸਪੀਕਰ' ਦੇ ਪਦ ਤੇ ਹਨ।

ਤੂਰ ਸਪਾਈਸਜ਼ ਐਂਡ ਫੂਡਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਘਾਟਨ

ਵੇਨਕੂਵਰ—24 ਦਸੰਬਰ 83 ਸਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਮੇਨ ਸਟਰੀਟ ਤੇ ਤੂਰ ਸਪਾਈਸਜ਼ ਐਂਡ ਫੂਡਜ਼ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਟੋਰ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ 6684 ਮੇਨ ਤੇ ਹੋਇਆ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਵੇਂ ਸਟੋਰ ਵਲ ਉਲਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਬੱਘੀਆਂ ਭਰ ਕੇ ਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਢਿਗੀਆਂ ਭਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਇਉਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਾ ਸਟੋਰ ਹੀ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮਾਰੋਹ ਤੇ ਹੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੋਕ ਧੜਾ ਧੜ ਗਰੋਸਰੀ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸਟੋਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਵਧਾਈ ਵੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਤੂਰ ਸਪਾਈਸਜ਼ ਐਂਡ ਫੂਡਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਤੂਰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਫੋਟਾ ਭਰਾ ਨਵੇਂ ਸਟੋਰ ਵਿਚ ਖੜੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

By RAJ SoomeL

ਗਲ ਵਿਚ ਰੱਸਾ ਪੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਮੌਤ

ਹੋਪ—ਇਥੋਂ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰੋਬਰਟ ਗਾਈ ਕਿਪਨ ਜੋ ਕਿ ਸਰੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਕੇਵਲ 27 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ ਇਕ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲ ਵਿਚ ਰੱਸਾ ਪੈ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁਰਗਵਾਸ ਹੋ ਗਏ ਕਿਪਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇਕ ਸਾਥੀ ਜੌਗ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਰਫ ਪਿਘਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਸੇ ਉਤੇ ਬਰਫ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜੰਮ ਗਿਆ ਰੱਸਾ ਅਸਲ ਮੋਟਾਈ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁਕਿਨ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸਗੋਂ ਕਿਪਨ ਦੀ ਜਾਨ ਵੀ ਲੈ ਲਈ।

ਬੀ. ਸੀ. ਦੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਟੀਚਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤੇ

ਵੇਨਕੂਵਰ—ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ 1982 ਵਿਚ ਬੀ. ਸੀ. ਦੇ ਸਕੂਲ ਟੀਚਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 29157 ਸੀ ਅਤੇ 1983 ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਘਟ ਕੇ 28184 ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 963 ਟੀਚਰ ਹੋਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਇਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਸਗੋਂ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਟੀਚਰ ਹੋਰ ਘਟ ਜਾਣਗੇ।

ਅਤੀ ਮਿੱਠੀ ਦਾਤ

ਸ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ 'ਗਰਚਾ' ਡੈਲਟਾ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ 22 ਦਸੰਬਰ 83 ਨੂੰ ਦੋਹਰੇ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ। ਬੀਬੀ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਦਿਉਲ ਗਰਚਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਪੁਤਰੀ ਦੇਸੋਂ ਇਥੇ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। 'ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ' ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਟਾਫ ਵਲੋਂ ਗਰਚਾ ਪਰਵਾਰ, ਦਿਉਲ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਸ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ ਹੋਵੇ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾਕੇ ਸੰਦੀਪ ਦਿਉਲ ਨੂੰ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਆਯੂ ਬਖਸ਼ੇ।

ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅੱਗ

ਪੋਰਟ ਕੋਕਟਲਿਮ—ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿਚ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਈ ਘੰਟੇ ਅੱਗ ਉਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਕਈ ਫੈਮਲੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਾਮਾਨ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿਚ ਉਠਦਾ ਧੂੰਆਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਭੈੜੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ

ਵੇਨਕੂਵਰ—ਦੋ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਧੀ ਟੱਕਰ ਵਿਚ ਇਥੇ ਤਿੰਨ ਜਾਨਾਂ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਕਾਰਾਂ ਦਾ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਜੰਮ ਚੁਕੀ ਬਰਫ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਲਿਪ ਕਰਕੇ ਇਕ ਕਾਰ ਬੇ ਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਦੂਸਰੀ ਵਿਚ ਜਾ ਟਕਰਾਈ। ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਵੇਸਟ ਵੇਨਕੂਵਰ ਦੇ ਸਨ।

ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮੁਬਾਰਕ

ਮੁਫਤ ਐਸਟੀਮੇਟ

ਪੰਜਾਬ ਟੀ. ਵੀ. ਸਰਵਿਸ

● ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੰਗਦਾਰ ਟੀ. ਵੀ. ਠੀਕ ਕਰਾਉਣ ਲਈ

ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ :

- ਵੀਡੀਓ ਟੇਪਾਂ
- ਸਟੀਰੀਓ ਸਿਸਟਮ
- ਕੰਮ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਹੈ

SAM
438-8509 or
435-5346

'ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ' ਦੇ ਚੰਦੇ ਦਾ ਫਾਰਮ SUBSCRIPTION FORM

To

The Canada Darpan
P.O.Box. 67344, STN. 'O'
VANCOUVER, B.C.
CANADA V5W 3T1

Phone

321-6360

I am enclosing a ☐ cheque ☐ M.O. ☐ Draft as my Subscription for the year(s).....I may be sent the newspaper at the following address :

Name.....
Address.....
City.....
Province.....
Postal code.....
PHONE.....

One Year20 dollars
Two Year35 dollars
Three year50 dollars
Life membership.....200 dollars
ASIA.....80 dollars(a year)
U.S.A.25 dollars(a year)
Europe80 dollars(a year)
Africa80 dollars(a year)

BUY DIRECT FROM IMPORTER

7 W. Hastings, Vancouver, B.C.

PH: (604) 685-7050

ਸੂਟ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਲਈ ਲੁੱਟ ਮਚਾਉ ਸਪੈਸ਼ਲ
ਭਾਰਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਦੋਹਾਂ ਸਟੋਰਾਂ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ
ਮੌਕਾ ਦਿਓ। ਡਾਲਰਾਂ ਦੀ ਬਚਤ ਕਰੋ।

★ EXTRA JUMBO SIZE ★ LIGHTWEIGHT ★ DURABLE ★ SECURITY

3 PCE.
LUGGAGE
SET

ਇਸ ਤਿੰਨ ਪੀਸ Luggage ਦੀ ਡਲਿਵਰੀ
ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

Choice from
2 different
sets

32" Reg. \$59.95

30" Reg. \$49.95

28" Reg. \$39.95

ਹੁਣ ਤਿੰਨੇ

\$99⁹⁵

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ!!

ਫਰੇਜ਼ਰ ਵੇਲੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ
ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦਾ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਸਟੋਰ
ਸ਼ਾਲੀਮਾਰ ਗਿਫਟਸ ਲਿ: ਜੋ ਕਿ ਲੰਡਨ ਪਾਨ ਬਰੋਕਰਜ਼ ਲਿ:
ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ
ਦੂਸਰਾ ਵੱਡਾ ਸਟੋਰ ਕਨੇਡੀਅਨ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਵਾਲੀ
ਵੇਸਟ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਸਹੀ ਵਿਚ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

19535 Fraser Hwy.,
Surrey, B.C.

National Panasonic
GOOD
FOR INDIA

\$99.95
Stereo Tape
Recorder

Dual Voltage
PORTABLE CASSETTE
RECORDER

operates on AC110/220 Volt
house current or 4 "C" cell
batteries (NOT INCLUDED)

\$69⁹⁵

OUR LOW PRICE

AM/FM/SW Stereo Radio
CASSETTE
RECORDER

- 2-Way 4 Speaker System
- Double telescopic antennas
- AC/DC 13.5 V/batteries
(Not Included)

COMPARE OUR PRICE

\$169⁹⁵

110/220 V

110/220 Voltage
BLENDERS &
GRINDERS

Reg. \$69.95

NOW \$39.95

(TWO-IN-ONE)

HAPPY NEW YEAR

SHALIMAR GIFTS LTD.

&

LONDON LOAN

PAWNBROKERS LTD.

PH: (604) 685-7050

7 West Hastings, Vancouver, B.C. V6B 1G4

NOW TWO LOCATIONS TO SERVE YOU

CANADIAN SURPLUS

Valley West Shopping
Centre

OPEN SUNDAY
11.00 to 5.00 P.M.

19535 Fraser Hwy., Surrey, B.c. Ph. 530-1211

THE CANADA DARPAN WEEKLY

P.O.BOX 67344 STN. 'O'
Vancouver, B.C. V5W 3T1

Chief Editor(Hon.): DARSHAN GILL
Editor: HARBHAJAN SINGH DEOL
PHONE: (604)321-6360

All Officeholders of CANADA DARPAN are honorary associates

‘ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ’ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਲਈ ਲੇਖਕ ਆਪ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਐਡੀਟਰ ਜਾਂ ਪਬਲਿਸ਼ਰ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ।

ਸੰਪਾਦਕੀ

ਨਾਲੇ ਮਾਰੇ ਨਾਲੇ ਰੋਣ ਨਾ ਦੇਵੇ ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ ਤੇ ਨਾਗਾਸਾਕੀ ਦੀ ਤਬਾਹੀ

ਜਰਮਨੀ ਵਿਚ ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਸੀ। 1938 ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ। ਨਾਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਜਰਮਨ ਕੈਮਿਸਟ ਓ, ਹਾਅਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਫ, ਐਸ ਸਵਰਾਅਮੈਨ ਨਕਲੀਅਰ ਐਨਰਜੀ ਦੀ ਈਜਾਦ ਕੀਤੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨੀਵੀ ਸਦੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਪੀਅਰੇ ਕੀਊਰੀ ਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਮੇਰੀ ਕੀਊਰੀ ਸਕਲੈਂਡੇਅਸਕਾ ਨੇ ਰੇਡੀਅਮ ਦੀ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਕੈਮਿਸਟ ਓ ਹਾਨ ਦੀ ਈਜਾਦ ਦੀ ਗਲ ਦੂਜੀ ਵਡੀ ਜੰਗ ਲਗਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ। ਇਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਈਜਾਦ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਪਰੇਲ 1939 ਵਿਚ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨ ਵਾਰ ਮਨਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਨਰਜੀ ਬੰਬ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆ ਸਕੇਗੀ। ਜਦ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਐਲਬਰਟ ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਨੂੰ ਇਹ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਨਕਲੀਅਰ ਬੰਬ ਜਰਮਨੀ ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬੜਾ ਖਤਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਡੇ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ, ਈ. ਵਿਗਨਰ ਤੇ ਐਲ ਸਿਜ਼ੀਲਰਡ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਮਰੀਕਨ ਪਰਧਾਨ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ ਨੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਵਿਚ ਐਟਮਕ ਬੰਬ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਐਲਬਰਟ ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਅਮਨ ਚੈਨ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਵਡੇ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸੀ।

ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਵਲੋਂ ਖਤਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਕੇ ਨਕਲੀਅਰ ਐਨਰਜੀ ਉਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਹੁਣੇ ਵਧ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ।

ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ ਨੇ ਝਕਦਿਆਂ ਝਕਦਿਆਂ ਆਈਨਸਟਾਈਨ ਐਨਰਜੀ ਉਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਸਪੈਸ਼ਲ ਗਰੁਪ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ।

ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਆਰ ਓਪਨ ਹਾਈਨਰ ਨੂੰ ਇਨਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬੜਾ ਗੁਪਤ ਰਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਕ ਲਖ ਪੰਝੀ ਹਜ਼ਾਰ ਅਮਰੀਕਨ ਇਸ ਸੋਧ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਤੰਬਰ 1942 ਵਿਚ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕਮਾਂਡਰ ਇਨਚਾਰਜ ਜਨਰਲ ਐਲ ਗਰੇਵ ਨੂੰ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਨਕਲੀਅਰ ਰੀਐਕਟਰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਟਲੀ ਦਾ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਈ ਫਰਨੀ ਅਮਰੀਕਾ ਆ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਨਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਸੰਬਰ 2, 1942 ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

16 ਜੁਲਾਈ 1945 ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਧਮਾਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਵਾਦਾ ਦੇ ਰੇਗਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸਟੀਲ ਦਾ ਇਕ ਟਾਵਰ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਉਤੇ ਬੰਬ ਰਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ—“ਬੰਬ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ। ਨੇੜੇ ਖਲੋਤੇ ਬੰਦੇ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਡਿਗ ਪਏ। ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਡਾ ਬਦਲ ਉਠਿਆ ਜਿਸ ਅਗੇ ਕੁਦਰਤੀ ਬਦਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਬਦਲ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਉਚਾ ਉਠ ਗਿਆ। ਸਟੀਲ ਟਾਵਰ ਜਿਸ ਉਤੇ ਬੰਬ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ ਪੂਰੇ ਵਾਂਗ ਉਡ ਗਿਆ। ਇਹ ਤਜਰਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਫਲ ਹੋਇਆ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੋਟਸਡਮ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਜੀਡੈਂਟ ਟਰੂਮੈਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਝ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤਜਰਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖਬਰ ਕਾਮਰੇਡ ਸਟਾਲਨ ਨੂੰ ਦੱਸੀ।

6 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਬੀ-29 ਬੰਬਰ, ਅਮਰੀਕਨ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ(ਜਾਪਾਨ) ਉਤੇ ਉਡਾਰੀਆਂ ਲਾਉਂਦੇ ਵੇਖੇ ਗਏ। ਐਨ ਸਵਾ ਅੱਠ ਵਜੇ ਸਵੇਰੇ 580 ਮੀਟਰ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਟਮਕ ਬੰਬ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਨੀਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਨੇ ਲਿਖਿਆ:- ਜਾਪਾਨ ਉਤੇ ਐਟਮਕ ਬੰਬ ਸੁਟਿਆ ਗਿਆ। ਬੇਇਨਤਹਾਂ ਵਡੀ ਖੁਬ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰੀਮਾ ਉਠਿਆ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜੜ ਕੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਬੇਗੁਨਾਹ ਬੰਦੇ ਔਰਤਾਂ ਬੰਦੇ ਇਸ ਅਮਰੀਕਨ ਬੰਬ ਨਾਲ ਹਲਾਕ ਹੋ ਗਏ। ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ ਸਭ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਮ ਲੋਕ ਮਲਬੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਕੇ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਐਟਮ ਬੰਬ ਦੀ ਅਗ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਅਗ ਲਾ ਦਿਤੀ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਅਗ ਵਿਚ ਸੜ ਮਰੇ।

9 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਨੇ ਨਾਗਾਸਾਕੀ ਸ਼ਹਿਰ ਉਤੇ ਐਟਮ ਬੰਬ ਸੁਟਿਆ। ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਬੇਗੁਨਾਹ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ।

ਐਟਮ ਬੰਬ ਦੀ ਮਾਰ ਦਾ ਅਸਰ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਹੋਇਆ। ਜਿਥੇ ਬੰਬ ਡਿਗਾ ਉਥੋਂ ਲੋਕ ਇਕ ਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ 88.4 ਪਰਸੈਂਟ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਸਵਾ ਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ 51.5 ਪਰਸੈਂਟ ਲੋਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ।

ਐਟਮ ਬੰਬ ਅੱਗ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਵਾਂਗੂੰ ਸੀ। ਦੋ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਮਗਰੋਂ ਇਸ ਅਗ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਨੇ 50 ਤੋਂ 60 ਮੀਟਰ ਤਕ ਇਕ ਘੰਟੇ ਵਿਚ ਮਾਰ ਕੀਤੀ। ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਅਗ-ਹਨੇਰੀ ਮੱਠੀ ਪਈ। ਇਸ ਅਗ-ਹਨੇਰੀ ਦੀ ਤਪਸ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸੈਲਸੀਅਸ ਤਕ ਸੀ। ਜੋ ਲੋਕ ਇਸ ਅਗ-ਹਨੇਰੀ ਦੀ ਜਦ ਵਿਚ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਸਦਾ ਲਈ ਝੁਲਸੇ ਰਹੇ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਤਪਸ ਨਾ ਸਹਾਰ ਕੇ ਥਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਥੇ ਕਿਧਰੇ ਬੰਦੇ ਖਲੋਤੇ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਏ। ਉਥੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਰਾਖ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੂਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਵਿਚ ਸੜ ਗਈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਧਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੱਗਾ ਹਿਸਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜਲ ਗਿਆ।

ਅਗ ਦਾ ਗੱਲਾ ਕੇਵਲ ਇਕ ਇਕ ਮਿੰਟ ਹੀ ਚਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ ਤੇ ਨਾਗਾਸਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਵਸੋਂ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਰਖ ਦਿਤੀ। ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ ਉਤੇ ਬੰਬ ਸੁਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਮਗਰੋਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ਾਂ ਹੀ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਿਸ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਜੀਉਂਦੇ ਲੋਕ ਤੜਫ ਤੜਫ ਕੇ ਮਰਨ ਲਈ ਕੁਰਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਈ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਏ ਸਨ। ਕਈ ਉਲਟੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਈਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਤੇ ਨਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਗੂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਰੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਕੇ ਚਿਖਾ ਬਣਾਈਆਂ ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪਛਾਣ ਕੀਤਿਆਂ ਸਾੜਨਾ ਆਰੰਭ ਦਿੱਤਾ।

ਹਸਪਤਾਲ ਤਬਾਹ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਡਾਕਟਰ ਤੇ ਨਰਸਾਂ ਆਪ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜਾ ਚੁਕੇ ਸਨ ਜਾਂ ਮਰਨ ਨੇੜੇ ਸਨ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ। ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਨਰਕ ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ ਵਿਚ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਗਾਸਾਕੀ ਵਿਚ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਬਿਜਲੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਟੁਟ ਗਈਆਂ ਸਨ ਖੰਭੇ ਕੁਝੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਟਰੈਮਾਂ ਤੇ ਹਿਲਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਸਨ। ਨਲਕਿਆਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਜਿਤ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਇਹਨਾਂ ਬੰਬਾਂ ਦਾ ਜਾਪਾਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਉਤੇ ਕੀ ਅਸਰ ਪਿਆ ਇਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਲੋਕ ਘੁਲ ਘੁਲ ਕੇ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੈਂਸਰਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਵੀ ਮਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਣਜੰਮੇ ਬਚੇ ਵੀ ਇਸ ਜ਼ਾਲਮ ਐਟਮ ਬੰਬ ਦੇ ਅਸਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕੇ। ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਅੰਕ ਵਿਗੜੇ ਤਿਗੜੇ ਹੋਏ। ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਰਹਿ ਕੇ ਚਲ ਵਸੇ।

ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਐਟਮ ਬੰਬ ਚਲਣ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਮਗਰੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਹ ਵੀ ਰੇਡੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਅਸਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕੇ।

ਪਰਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ। ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪੇ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕੇ।

* * *

ਹੁਣ 38 ਸਾਲਾਂ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਅਜ ਦਾ ਅਮਰੀਕਨ ਪਰਧਾਨ ਜਿਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਟੈਮਿਕ ਜੰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਉਹ Limited atomic war ਤੇ ਕਦੇ Winnable Atomic War ਦੀ ਗੱਲ ਛੇੜ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਭੁਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਪਾਗਲ ਨੇ ਅਟੈਮਿਕ ਬੰਬ ਮਾਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ। ਇਸ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ, ਰੂਸ, ਯੂਰਪ, ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਜਿਸ ਅਟੈਮਿਕ ਐਨਰਜੀ ਨੂੰ ਅਮਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਹੁਣ ਇਹ ਜੰਗ ਲਗੀ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਚੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤੇ ਰੂਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅਟੈਮਿਕ ਬੰਬ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਭੋਰੇ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਰੇ ਧਰੇ ਧਰਾਏ ਰਹਿ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਬੰਬਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੌਰਿਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਜੇ ਭੌਰਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਵੀ ਵੜੇ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਭੌਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੇਡੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਘੇਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੈਂਸਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਜੇ ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ ਵਾਲੇ ਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਬੰਬ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿਚ ਫਟੇ ਤਾਂ ਸੁਕੈਮਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਡਮਸਵੇਰਡ ਤੇ ਵਾਈਟ ਰਾਕ ਤਕ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਹੀ ਸਮਝੋ।

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਗ ਪੀਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਾਂ। ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵਧ, ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਡੈਲੀਗੇਟ ਜੁੜੇ ਸਨ। ਦੋ ਸੋ ਡੈਲੀਗੇਟ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਦੋ ਸੋ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਤੇ 73 ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਗਏ ਸਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲਾ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਅਮਨ ਰਖਣ ਲਈ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਉਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।

1984 ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਕਿਰਤੀਆਂ ਤੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਮਨ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਅਮਨ ਰਖਣ ਦਾ ਦੰਡਰਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਸੇਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਿਸਟ

ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਜੋ ਲੜਾਵੇ
ਉਹ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਵੀਰ ਹੈ

ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਸੋਚ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਝਟ ਪਟ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ:-

“ਪੰਜਾਬ ਹੁਣ ਵੀ ਉਹੋ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਨਾਨਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ”
ਨਿਹੰਗ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਜਲੂਸ ਵੀ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਨਿਹੰਗ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਰਵੇਗਾ—

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਕ ਗੀਤ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ

ਕੁਝ ਬਾਤ ਹੈ ਕਿ ਹਸਤੀ
ਮਿਟਤੀ ਨਹੀਂ ਹਮਾਰੀ
ਸਦੀਉਂ ਰਹਾ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਨ
ਦੇਰੇ ਜ਼ਮਾਂ ਹਮਾਰਾ

ਉਹਨਾਂ ਇਹ ਜਲੂਸ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਹੇ:

“ਮਜ਼ਹਬ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਤਾ
ਆਪਸ ਮੇਂ ਵੈਰ ਰਖਣਾ
ਹਿੰਦੀ ਹੈਂ ਹਮ ਵਤਨ ਹੈਂ
ਹਿੰਦੋਸਤਾਂ ਹਮਾਰਾ।”
ਹਿੰਦੋਸਤਾਂ ਹਮਾਰਾ।”

ਵਤਨ ਕੀ ਫਿਕਰ ਕਰ —

ਸਤਪਾਲ ਭਾਂਗਰ

ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਅਜ਼ੀਮ ਸ਼ਾਇਰ ਸਨ — ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇਸੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਫੀ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਝੰਡੇ ਬਰਦਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰਾਨਾ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

“ਚੀਨੋ ਅਰਬ ਹਮਾਰਾ
ਹਿੰਦੋਸਤਾਂ ਹਮਾਰਾ —
ਮੁਸਲਮ ਹੈਂ ਹਮ ਵਤਨ ਹੈਂ
ਸਾਰਾ ਜਹਾਂ ਹਮਾਰਾ।”

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਹਮੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਵਖਰੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਮੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਉਹ ਇਕ ਮੁਸਲਮ ਵੱਧ ਵਸੋਂ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਹੁਣ ਜਦ ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਦੀ ਰੂਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੁਜਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਦਾ ਜਨਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਆਲਕੋਟ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਵੀ ਗਾਇਆ ਸੀ।

“ਉਠ ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ
ਗਰੀਬੋਂ ਕੇ ਜਗਾਏ
ਜਿਸ ਖੇਤ ਸੇ ਦਹਿਕਾਨ ਕੇ
ਮੁਅਸਰ ਨਾ ਹੈ ਰੋਜ਼ੀ
ਉਸ ਖੇਤ ਕੇ ਹਰ ਖੇ ਸ਼ਾਏ ਰਦਿਮ
ਕੇ ਜਲਾਏ

ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਘੁਮ ਫਿਰ ਕੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੀ ਗਰੀਬੀ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੀ। ਉਹਨਾਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਰੋਜ਼ੀ ਨਸੀਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪੁਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਗੱਲੀਆਂ ਵੀ ਚਲਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਧੇ ਦੇ ਨਿਹੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹਵਾ ਵਿਚੋਂ ਹਮਲੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਵੇਖੇ। ਉਹਨਾਂ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੌੜਿਆਂ ਨਾਲ ਚਮੜੀ ਵੀ ਉਪੜਦੀ ਵੇਖੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਝੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇਖੇ। ਜੇਲਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਰਾਜਸੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੌੜਿਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਫਲ ਨਾ ਹੋਈਆਂ।

ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਹੋਰਨਾ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸੁਨੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ੀਆ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੀਆ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸੁਨੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਸਜਿਦਾਂ ਸਾੜ ਦਿਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਿਆ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਕਿਉਂ ਹੋਈ?

ਉਹਨਾਂ ਇਸ ਸੁਆਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਭਾਰਤ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਇਕਬਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਦਾਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

“ਆਖਰ ਉਠੀ ਸਦਾ
ਤੋਹੀਦ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਸੇ
ਹਿੰਦ ਕੇ ਇਕ ਮਰਦੇ ਕਾਮਲ
ਨੇ ਜਗਾਇਆ ਖਵਾਬ ਸੇ”

ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਬਾਰੇ ਇਕਬਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:-

“ਸਾਰੇ ਜਹਾਂ ਸੇ ਅੱਡਾ
ਹਿੰਦੋਸਤਾਂ ਹਮਾਰਾ,
ਹਮ ਬੁਲਬੁਲੇਂ ਹੈ ਇਸ ਕੀ
ਯੋਗ ਗੁਲਸਤਾਂ ਹਮਾਰਾ।”

ਇਕਬਾਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਘੁਮੇ। ਉਹਨਾਂ ਬੇਦੋਸ਼ੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਢਿਲਵਾਂ ਦੇ ਕਰੀਬ ਤੇ ਮੁੜ ਨੌਸ਼ਹਿਰਾ ਪੰਨੂਆਂ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬੰਸਾਂ ਵਿਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਮੁਸਾਫਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਉਹੋ ਪੰਜਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਹ ਸੋਚ ਵੀ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਤਿਆ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਯਮਨਾ ਨਗਰ ਵਿਚ ਢਿਲਵਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਕੇ ਸਾੜ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਕੌੜਿਆਂ ਦੀ ਭਿਣਕ ਪਈ, ਜਦ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਕੇ ਸਾੜ ਦੇਣ ਦੀ ਖਬਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਦੀ ਰੂਹ ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਗੀਤ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਚਿਲਾ ਉਠੀ:-

“ਵਤਨ ਕੀ ਫਿਕਰ ਕਰ ਨਾਦਾਂ
ਮੁਸੀਬਤ ਆਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈ
ਤੇਰੀ ਬਰਬਾਦੀਓਂ ਕੇ ਮਸ਼ਵਰੇ
ਹੈਂ ਆਸਮਾਨੋਂ ਮੇਂ
ਨਾ ਸਮਝੋਗੇ ਤੇ ਮਿਟ ਜਾਓਗੇ
ਐ ਹਿੰਦੋਸਤਾਂ ਵਾਲੇ
ਤੁਮਹਾਰੀ ਦਾਸਤਾਂ ਤਕ ਭੀ
ਨਾ ਹੋਗੀ ਦਾਸਤਾਨੋਂ ਮੇਂ”

ਅਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਹਾਲੇ ਇਹ ਤਰਾਨਾ ਗੁਣਗੁਣਾ ਹੀ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜਲੂਸ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਲੂਸ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਭਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਗ ਭਗ ਅੱਧੇ ਸਿੱਖ ਤੇ ਅੱਧੇ ਹਿੰਦੂ ਸਨ ਤੇ ਸਭ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਹ ਨਾਅਰੇ ਲਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਨਾ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜ ਨਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ
ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੀਵੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ
ਨਾ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜ ਨਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ
ਰਾਜ ਕਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਸਾਨ

ਇਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਇੰਟਰਵਿਊ

(ਕਾਮਰੇਡ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ 'ਸੁਰਜੀਤ' ਮੈਂਬਰ ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ.(ਐਮ) ਦੀ ਪੋਲਿਟ ਵੀਊਰੋ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਨਾਲ ਇਹ ਇੰਟਰਵਿਊ 18 ਦਸੰਬਰ 1983 ਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਲੇਕ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ "ਪਰਮਾਰ" ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਰੋਡੀਓ ਇੰਟਰਵਿਊ ਏਬੇ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ 'ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਨ' ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਪਰਮਾਰ ਦੇ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਸੰਪਾਦਕ)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ: ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਵਿਰਕਾਦਾਰਾਨਾ ਤੁਫਰਕਾ ਬਹੁਤ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਅਤਿਵਾਦੀ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਵਰਨਰੀ ਰੂਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੁਆਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਕੋ ਗਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦਾ ਸੁਆਲ ਜਿਹੜਾ ਨਿਜਨਾਨਾ ਕੋਈ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਐਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਈਸਲੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੱਕੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ। ਜਿਹੜੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਠੀਕ ਲੀਡਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਿਬੇੜ ਲਈ ਜਾਵੇ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ: ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ: ਹੁਣ ਤਾਂ ਗੱਲ ਇਕ ਰਹਿ ਗਈ, ਹਾਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਹੋਮ ਮਿਨਿਸਟਰੀ ਦੀ ਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੁਆਲ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਮ

ਮਿਨਿਸਟਰ ਨੇ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਮੰਗਾਂ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਿਬੇੜ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸੁਆਲ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਕੋ ਗਲ ਰਹਿ ਗਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦਾ ਸੁਆਲ। ਇਸ ਤੇ ਅਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਕ ਸੁਝਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪਿੰਡ ਹਰਿਆਣੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ ਅਤੇ ਨਾਲ 100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਿਆ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿਓ ਜਿਹੜਾ ਬੋਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਪਿੰਡ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਹਰਿਆਣੇ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਮੰਨਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ: ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕੀ ਸਟੈਂਡ ਹੈ?

ਉੱਤਰ: ਸਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਿਬੇੜ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣੇ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਭਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਉਪਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬਾਕੀ ਜਿਹੜੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇਲਾਕੇ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਬੇੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ। ਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਸੁਆਲ ਤੇ, ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਦੇ ਸੁਆਲ ਤੇ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ: ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸੁਆਲ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਠਣਾਈ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ: ਗੱਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਝੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਹਰਿਆਣੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਚੁਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨਾਲ ਵਾਜ਼ਿਲਕਾ—ਅਬੋਹਰ ਦੀ ਗਲ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਵਾਜ਼ਿਲਕਾ—ਅਬੋਹਰ ਦੀ ਗਲ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਦੀ ਗਲ ਤੇ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਬੋਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪਿੰਡ ਚਲੇ ਜਾਣ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਸੋਝੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿਚ ਫਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਕਾਲਾ ਦੀ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ: ਆਖੀਰ ਵਿਚ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਪਿੱਛਲੇ ਇਕ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਪਿੱਛਲੇ ਹਫਤੇ ਵਿਚ ਕਈ ਖਤਰਨਾਕ ਘਟਨਾ ਹੋਈ ਹੈ?

ਉੱਤਰ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਹੀ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਖਤਰਨਾਕ ਗਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦ ਹੀ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤਿਵਾਦੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕੀ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਵੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੋਕ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਠੀਕ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਨਾ ਮੰਨ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ ਆਇਆ
ਹੱਟੀਆਂ ਦੀ ਖੰਡ ਮੁੱਕ ਗਈ

ਅੱਡੀ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਦਰੱਸਾ ਬੋਲੇ
ਵੀਰ ਮੇਰਾ ਪਤਲਾ ਜਿਹਾ ।

ਸਰਦੀ ਕੇ ਮੋਸਮ ਮੈਂ ਬੇਬੱਕ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਕ ਹਰਫੇ ਦੁਆ
ਲੋਕਨ ਗਰਮੀ ਕੇ ਮੋਸਮ ਮੈਂ ਬਣ ਜਾਤੀ ਹੈ ਗਾਲੀਪੁਪ

ਕਾਮਰੇਡ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਰਜੀਤ

ਦਸਮੇਸ਼ ਦੇ ਚੰਨ

—ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ 'ਬਲਵੰਤ' ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਜੁਆਲੀ ਹਿਮਾਪੁਰ

ਦਸਮੇਸ਼ ਦੇ ਚੰਨ ਸੋਹਣੇ, ਪਾ ਸਹੀਦੀਆਂ ਉਹ ਗਏ ਨੇ ।
ਲਹੂ ਨਾਲ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ, ਦਾਗਾਂ ਨੂੰ ਧੋ ਗਏ ਨੇ ।
ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛਾਏ ਹੋਏ ਜੁਲਮ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ,
ਫਿਰ ਚਰਬੀ ਬਾਲ ਆਪਣੀ ਕਰ ਜਗ ਵਿਚ ਲੱਭ ਗਏ ਨੇ ।
ਜਦ ਬਣਨਾ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਸੀ ਮਹਿਲ ਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ,
ਉਦੋਂ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਥਾ ਚੰਨ ਨੀਹਾਂ 'ਚ ਖਲੋ ਗਏ ਨੇ ।
ਕੁਮਲਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਤੱਕ ਕੇ ਅੱਧ-ਖਿੱਤਿਆਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ,
ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵੀ ਅੱਥਰੂ ਖੂਨ ਦੇ ਚੋ ਗਏ ਨੇ ।
ਅੱਜ ਯਾਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵੱਸਦੀ ਏ,
ਭਾਵੇਂ ਜਗ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਗਏ ਨੇ ।
ਕੋਮਾਂ 'ਬਲਵੰਤ' ਜਿਹਨੂੰ ਤੱਕ ਵਧਦੀਆਂ ਫੁਲਦੀਆਂ ਨੇ,
ਐਸਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਇਕ ਹਾਰ ਪਰੋ ਗਏ ਨੇ ।

ਤੂਰ ਸਪਾਈਸਜ਼ ਐਂਡ ਫੂਡਜ਼

6684 Main Street. Ph. 327-4911 6669 Fraser Street, Ph. 324-3422
Vancouver, B.C. ਵੱਲੋਂ Vancouver, B.C.

ਸਾਰੇ ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਸੁਨੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ ਹੋਵੇ
ਗਰੈਂਡ ਓਪਨਿੰਗ ਸੇਲ ਅਜੇ ਵੀ ਚਾਲੂ ਹੈ

ATTA 8.68 2x10 kg.	MILK DAIRYLAND 3.39 4 lit.	MANGO PICKLE 2.49
HALDI 99¢ 400 grm.	SUGAR 6.69	PISTA 5.89 400 grm.
MATAR ATTA 99¢ 400 grm.	MASSAR WHOLE 35¢ lb.	MASSAR WASH 35¢ lb.

ਪੰਜਾਬ ਦਰਪਣ

ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਟੀਚਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲੈਕਸ਼ਨ ਗਰੇਡ ਮਿਲੇਗਾ — 5ਵੀਂ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ 'ਚ ਜਾਏਗੀ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ — ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1500 ਸੈਂਟਰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦੇਣ ਬਲਾਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿਖਿਆ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਗਰੇਡ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਸਟਾਫ ਦੀ ਰੈਸ਼ਨਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਜਮਾਤ ਵਾਰ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਸਿਖਿਆ ਸਕੱਤਰ ਸ; ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਟੀਚਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੰਡਲ ਸ੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖੇੜਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਮਿਲਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਖੇੜਾ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਬਲਾਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਗਰੇਡ ਗਰੈਜੂਏਟ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਢਲਾ ਗਰੇਡ 660-1200 ਅਤੇ 20 ਫੀ ਸਦੀ ਨੂੰ 700 - 1300 ਦਾ ਸਲੈਕਸ਼ਨ ਗਰੇਡ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਭਾਰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸਟਾਫ ਭੇਜੇ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼ਰੇਣੀ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਿਆ ਕਿ ਸਿਖਿਆ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠ ਟੀਚਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਸਟੇਟ ਕੋਡਰ ਵਿਚੋਂ ਭਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਪੰਜ ਬੈਂਕ ਡਕੈਤੀਆਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ

ਲੁਧਿਆਣਾ — ਹਰਿਆਣਾ ਪੁਲਸ ਨੇ ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨਾਉਂ ਦੇ ਜਿਸ ਬੈਂਕ ਲੁਟੇਰੇ ਨੂੰ ਗੁੜਗਾਉਂ ਵਿਚ ਬੈਂਕ ਲੁਟੇਰੇ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਸ ਦੀ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਵਾਰੰਟ ਲੈਕੇ ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੈਣ ਗੁੜਗਾਉਂ ਗਈ ਸੀ ਵਾਪਸ ਲੁਧਿਆਣੇ ਪਰਤ ਆਈ ਹੈ।

ਪੁਲਸ ਹਲਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਜੋ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਭਿਖੀ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਹਰਿਆਣਾ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਅਜੇ ਤਕ ਉਸਨੇ 5 ਬੈਂਕ ਡਕੈਤੀਆਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁੜਗਾਉਂ ਵਾਲੀ ਉਸਦੀ ਛੇਵੀਂ ਡਕੈਤੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਸੀ।

ਪੁਲਸ ਹਲਕਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛ ਗਿਛ ਦੌਰਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਲਾਈ 1980 ਵਿਚ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇਕ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਡਾਕਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 35000 ਰੁਪਏ ਲੁਟੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ 12 ਫਰਵਰੀ 1982 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼ ਐਮਿਤਸਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕੌਮੀ ਬੈਂਕ ਤੋਂ 32 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ, 29 ਅਕਤੂਬਰ 1982 ਨੂੰ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਇਕ ਬੈਂਕ ਲੁਟਿਆ ਅਤੇ 3 ਜਨਵਰੀ 1983 ਨੂੰ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਬੈਂਕ ਤੋਂ 23 ਹਜ਼ਾਰ 893 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਜ਼ਿਲਾ ਦੇ ਲਲਤੋਂ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਇਕ ਲਖ 7 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲੁੱਟੀ ਸੀ।

ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੂਜਾ ਸਾਥੀ ਕੁਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੀ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਹੀ ਬੁਆਨੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦਿਆਨੰਦ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ।

“ਤਲਵੰਡੀ ਦਲ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ”

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ — ਤਲਵੰਡੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਚਾਰ ਨੇਤਾਵਾਂ — ਸ੍ਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਈਸਾਪੁਰ, ਸ੍ਰੀ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਣ ਸਿੰਘ ਬੁਧੀਰਾਜਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਸਾਂਝੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਲ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠਲੇ ਦਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਲ ਨੇ ਪੰਥਕ ਮੰਗਾਂ ਲਈ ਲੜਨ ਖਾਤਰ ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਚਲਾਏ ਗਏ ਮੋਰਚੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੇ ਯਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਬਦਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸੋਖੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸ਼ੇਰਾ ਦੇਣ ਦੇ ਤੁੱਲ ਹੈ।

ਤਲਵੰਡੀ ਦਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਥ ਵਿਚ ਛੁੱਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਲੋਂ ਪਾਲਸੀ ਬਿਆਨ ਦਿਤੇ ਜਾਣ ਉਤੇ ਰੋਕ ਲਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਢਿਲਵਾਂ ਕਾਂਡ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸਹਿ ਗੱਲ ਸੀ — ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ

ਡੇਰਾ ਬਸੀ — ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਜ ਹੇਠ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਸਲੇ ਦਾ ਹੱਲ ਹੋ ਸਕੇਗਾ।

ਉਹ ਸੰਜੇ ਗਾਂਧੀ ਦੇ 37ਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ‘ਏਕਤਾ ਦਿਵਸ’ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ ਵਿਚ ਢਿਲਵਾਂ ਲਾਗੇ ਛੇ ਬੇਗੁਨਾਹ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਹਿ ਸਕਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਗਲ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਮਗਰੋਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਜਨਤਕ ਤਕਰੀਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ “ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗਲ ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖ ਏਕਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਜਮੀਂ ਗਿੱਠਣ ਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।

ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਤੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ ਹੋਰ ਫੁੱਧੇ ਹੋਗਏ

ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ — ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ ਹੋਰ ਫੁੱਧੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਨੇ ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਬੀਤੇ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਕਾਲੀ ਹਾਈ ਕਮਾਨ ਦੇ ਕਈ ਲੀਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਚਿੱਠੇ ਦਿਨ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਅਕਾਲੀ ਵਰਕਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਧਰਮ ਯੁਧ ਮੋਰਚੇ ਨਾਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਚਿੰਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤਲਵੰਡੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਲੋਂ ਵੀ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਗੁਪਤ ਸੂਤਰਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਅਤੇ ਤਲਵੰਡੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਤੇ ਇਹ ਰੋਸ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਮੁਖੀ ਕਤਲ ਕੇਸ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕਰਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਯੋਜਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ: ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤਲਵੰਡੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਪਿਛੋਂ ਜ: ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੋਹੜਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰ ਨੇ ਜ: ਤਲਵੰਡੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮੋਰਚੇ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਆਮ ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੇਡ ਗਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਵੀ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਵਲ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਪਾਰਮਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੇ ਤੁਲ ਜ: ਤਲਵੰਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਠੀਕ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਤਲਵੰਡੀ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਆਨੰਦਪੁਰ ਮਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਧੀਕ ਕੌਮ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਤਾਈਦ ਵਜੋਂ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਜਾਨ ਬਚੀ

ਗੋਰਾਇਆ — ਬਾਣਾ ਗੋਰਾਇਆ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੁਸਾਂਝ ਕਲਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁਲੀਸ ਦੀ ਇਕ ਗਸ਼ਤੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਹੋ ਗਈ ਜਿਹੜਾ ਪੈਦਲ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਇਕ ਬੈਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿੰਡ ਇੰਦਣਾਂ ਵਲੋਂ ਦੁਸਾਂਝ ਕਲਾਂ ਵਲ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਇਕ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਤੇ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀ ਲਗ ਗਏ। ਪਿੰਡ ਦੁਸਾਂਝ ਕਲਾਂ ਨੇੜੇ ਜਾਕੇ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੈਲਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਪਰ ਉਹ ਇਕ ਹੱਥ ਬੈਲੇ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਭੱਜ ਡੁਰਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਪੁਲੀਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ ਛੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਪਰ ਉਸਦੇ ਇਕ ਵੀ ਨਾ ਲਗੀ ਤੇ ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਕੋਂਟ ਸੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁਲੀਸ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਆਖਿਆ ਕਿ ਬੈਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਗਰਨੇਡ ਸਨ। ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਜਾਨ ਬਚ ਗਈ।

ਦਿਲ ਸੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ ਆਖ ਸੇ ਦੇਖਾ ਨ ਕਰੇ
ਵਹ ਹੈ ਖੁਸ਼ਬੂ ਉਸੇ ਵਣੇ ਕੀ ਤਮੋਨਾ ਨ ਕਰੇ

6 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ 'ਚ ਪੰਜ ਪਾਰਟੀ ਰੈਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। 10 ਜਲੰਧਰ — ਇਥੇ ਪੰਜ

ਜਲੰਧਰ — ਇਥੇ ਪੰਜ ਪਾਰਟੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ, ਮਾਰਕਸੀ ਪਾਰਟੀ, ਕਾਂਗਰਸ (ਐਸ) ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਰੀਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ।

ਮੀਟਿੰਗ ਨੇ ਪੰਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੂਬਾ ਪੱਧਰ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟਤਾ ਕੀਤੀ। ਸੂਬਾ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸੱਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਰਕੂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਲਈ 6 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੈਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਗੜ ਰਹੇ ਫਿਰਕੂ ਮਾਹੌਲ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰੇ।

ਨਿੰਦੀ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਤੇ ਚਾਰ ਪੁਲਸਮੈਨ ਮੁਅਤਲ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ — ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਕੌਮੀ ਸੁਰਖਿਆ ਐਕਟ ਹੇਠ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਿੰਦੀ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣਾ ਤੇ ਚਾਰ ਪੁਲਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੁਲਸ ਸੂਤਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਅਤਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਜੇਬ ਸਿੰਘ (ਰਿਜ਼ਰਵ ਇੰਨਸਪੈਕਟਰ ਪੁਲਸ ਲਾਈਨ ਪਟਿਆਲਾ), ਸ਼ਲਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਹੋਲਦਾਰ), ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਵੇਂ ਸਿਪਾਹੀ) ਹਨ। ਹੋਲਦਾਰ ਤੇ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀ ਨਿੰਦੀ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੰਨਸਪੈਕਟਰ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਮੁਅਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਟਿਆਲੇ ਮੁੜਨ ਲਈ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਨਿੰਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਥਕੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗੀ, ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ — ਅਕਾਲ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਸ: ਕੰਵਰ ਸਿੰਘ ਜਨਰਲ ਸੈਕਟਰੀ ਸ. ਮੁਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ (ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੂਤਰਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ‘ਨਿਰੰਕਾਰੀ-ਅਕਾਲੀ’ ਝਗੜੇ ਦਾ ਹਲ ਇਕ ਹੀ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ (ਨਿਰੰਕਾਰੀ) ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਕੇ ਭੂਲ ਬਖਸ਼ਾਉਣ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਲਵਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਲਰਾਮ ਜਾਖੜ ਵਲੋਂ ‘ਅਕਾਲੀ-ਨਿਰੰਕਾਰੀ’ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਟਿਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ।

ਏਥੇ ਇਹ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 10 ਜੂਨ 1978 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਇਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਪਾਇਲ ਕਤਲ ਕਾਂਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਲੁਧਿਆਣਾ — ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬੁਧ ਚਰਚਿਤ “ਪਾਇਲ ਕਤਲ ਕੇਸ” ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੇ ਖੁਫੀਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਕਤਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਬੀਤੀ 13-14 ਅਗਸਤ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਣਾ ਪਾਇਲ ਦੇ ਪਿੰਡ ਘਲੋਟੀ ਨੇੜੇ ਇਕ ਅਖੌਤੀ ਪੁਲੀਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੀ। ਪੁਲੀਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਰਤਕਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਟਾਨੀ ਕਲਾਂ ਬੈਂਕ ਡਕੈਤੀ ਨਾਲ ਸੀ। ਪੁਲੀਸ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿਚੋਂ ਕੈਂਕ ਦੀਆਂ ਸਲਿਪਾਂ ਵਾਲੇ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਬੰਡਲ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਸਨ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਰਾਜਸੀ ਦਬਾਓ ਹੇਠ ਆਕੇ ਇਕ ਸੱਚੀ ਸਮੱਸੀ ਯੋਜਨਾ ਹੇਠ ਇਹਨਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੇਠ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੈਰੋਲ ਤੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨੌਜਵਾਨ ਰਾਜ ਮਾਨਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਾਜ ਅਨਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਂ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਸ਼ਕਾਇਤ ਤੇ ਖੁਫੀਆ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਬਾਣਾ ਪਾਇਲ ਦੇ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਮੁਕਦਮਾ ਦਰਜ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸਾਰੀ ਮੰਤਰੀ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਇਸ ਹਲਕੇ ਦੀ ਰਹਿਨਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖਮੰਤ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ ਛੇਤੀ ਹੀ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਕਤਲ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ ਰਾਜ ਦੇ ਖੁਫੀਆ ਵਿਭਾਗ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲੀ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਅਤੇ ਚੀਨ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾਉਣ ਤੇ ਤੁਲੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਦਰਪਣ

ਜਾਸੂਸੀ ਜਾਲ ਦਾ ਇਕ ਆਦਮੀ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਏਜੰਟ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਿਲ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਦਮ ਨਗਰ ਦਾ ਇਕ ਵਪਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਭੇਤ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਗੈਰ-ਇਰਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ 1976 ਵਿਚ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀ ਇਕ ਫਰਮ ਨਾਲ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਖੰਡ ਦੇ ਸੌਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀ ਇਸ ਫਰਮ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਖੰਡ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ ਸਟੇਟ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਇਕ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀ ਇਹ ਫਰਮ (ਨੋਗਾ) ਨੇ ਕੋਮਾਂਤਰੀ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਡਿਗ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸੌਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਸਟੇਟ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਐਸ.ਟੀ.ਸੀ.) ਨੇ ਨੋਗਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਵਾਦ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਭਾਰਤੀ ਵਪਾਰੀ ਸਵਰਾਜ ਪਾਲ ਵੀ ਇਸ ਸੌਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੌਦੇ ਵਿਚ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਇਕ ਏਜੰਟ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਜਨਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡਿਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਬਿਊਰੋ (ਆਈ.ਬੀ.) ਸੀ ਗਿਲ ਦੀ ਫਰਮ ਐਮ ਜੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਹਥਿਆਰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਖ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਾਲੇ ਫੌਜੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਰਵਿਸ ਆਰਮੀ ਬਰਗੇਡੀਅਰ ਗੈਰ-ਇਰਾਨੀ ਫੌਜੀ ਅਫਸਰ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਫਰੈਂਕ ਡੀ. ਲਾਰਕਿੰਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਛ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਨੇ ਡੀ.ਲਾਰਕਿੰਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਸੂਸੀ ਕੰਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਡੀ.ਲਾਰਕਿੰਜ਼ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅਹਿਮ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਏ ਜੋ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਦੇਖੇ ਜਾਣੇ ਮਨ੍ਹਾਂ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਕ ਲੇਡੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਛ ਗਿੱਫ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਆਈ.ਬੀ. ਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਸੂਤਰਾਂ ਦਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬਰਗੇਡੀਅਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ 24 ਘੰਟੇ ਲਗਾਤਾਰ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਗੈਰ-ਇਰਾਨੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਏਅਰ ਵਾਈਸ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕੈਨੇਥ ਐਚ. ਲਾਰਕਿੰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਕ ਜਾਇਜ਼ਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਤਮ ਅਹੁਦਾ ਉਹਨਾਂ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਇਕ ਹਵਾਈ ਐਂਡੇ ਉੱਤੇ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਦਾ ਸਾਫ਼ਿਆ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਇਰਾਨੀ) ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਾਸੂਸੀ ਦੇ ਕੋਸ਼ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਜਾਸੂਸੀ ਜਾਲ ਨੇ ਬਹੁਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਗੁਪਤ ਹਵਾਈ ਅਭਿਆਸਾਂ ਬਾਰੇ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੜਾਕੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਅਤੇ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹੇਲੀਕਾਪਟਰ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।

ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਕਿੰਜ਼ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਜਾ ਵਸਣ ਲਈ ਸਭ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਏ ਸਨ। ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਲੱਖਨਊ ਵਿਚ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਮਾਰੇ ਫਾਇਆਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਏ ਗਏ।

ਸੀ.ਐਨ.ਐਸ. ਦੀ ਇਕ ਰੀਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਜਾਸੂਸੀ ਜਾਲ ਬੜੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਿੰਨ ਸੈਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਛੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂ ਤਾਈਂ ਪਰਦਾ ਫਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਲੋਂ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਵਿਰੁਧ ਸਖਤੀ ਦੀ ਫੇਰ ਮੰਗ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਣਾਥ ਮੁਕਰਜੀ ਨੇ ਅੱਜ ਰਾਜ ਸਭਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਵਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਰਾਮ ਜਾਖੜ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਆਗੂ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਵਲੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਨ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁਕੇਗੀ।

ਜਦੋਂ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਲੋਂ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਦੀਆਂ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਰੁਧ ਸਖਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਹਾਊਸ ਦੇ ਆਗੂ ਵੀ ਹਨ ਨੇ ਕਿਹਾ “ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਮਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿਰੁਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਦਮ ਚੁਕਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਏਗੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਲਗਪਗ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਰੀਪੋਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਕਤਲ ਸੂਚੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਰਾਮ ਜਾਖੜ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਮੈਂਬਰ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਵਿਰੁਧ ਸਖਤ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਜਾਨ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ?

ਸੁਆਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕਾਂਗਰਸ(ਸ) ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਏ ਜੀ ਕੁਲਕਰਨੀ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਤੁਸੀਂ ਬਲਦ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਫੜਦੇ”, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਲਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਡਵਾਨੀ, ਲੋਕ ਦਲ ਦੇ ਸਤਪਾਲ ਮਲਿਕ, ਆਰ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੇ ਪ੍ਰੋ. ਐਸ.ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ, ਮਾਰਕਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੇ.ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਲਾਡਲੀ ਮੋਹਨ ਨਿਗਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਐਲਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਵਿਰੁਧ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਿਚਕਚਾ ਕਿਉਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਰਮੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਡਿਪਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਯਾਦਵ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਾਊਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਫੁੱਫੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਖੜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁਕਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਖੜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਸੁਆਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਪੀਕਰ ਹਨ।

ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰਖਦਿਆਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੱਦ ਭਾਗੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ‘ਹਿੰਸਾਤਮਕ ਸਭਿਆਚਾਰ’ ਨੂੰ ਹੀ ਅਪਨਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਿਰੁਧ ਅੰਧਿਕਾਰ ਵਖਵਾਦੀ ਝੁਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਚੌਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੱਲਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਯਤਨ ਕਰੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਡਵਾਨੀ ਨੇ ਪੁਲਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚੋਂ ਭੱਜੇ ਇਕ ਅੰਤਰਵਾਦੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿ ਅੰਤਰਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਪੁਲੀਸ ਓਵਰਹਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਰਾਤ ਕੇ ਵਕਤ ਬਲਾਏਂ ਭੀ ਫਿਰਾ ਕਰਤੀ ਹੈਂ
ਘਰ ਕਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹਰ ਆਵਾਜ਼ ਪੇ ਖੋਲਾ ਨ ਕਰੇ

ਕੀਜੀਏ ਖੁਦ ਹੀ ਤਬਸਰਾ ਖੁਦ ਪਰ
ਆਈਨਾ ਆਪ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲ ਹੈ

ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਮਸਲੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ

ਕਲਕੱਤਾ — ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸਾਉਣ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦਿਵਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਉਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰੱਖਿਆ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਪੀ.ਸਿੰਘ ਦਿਓ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਕੌਮੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿਚ ਹੁਨਰਮੰਦ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਬਧ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਏਗੀ।

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਬਾਰੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਸਿਆ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮੇਂ 35 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵਧ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ 10 ਤੋਂ 17 ਹਜ਼ਾਰ ਤਕ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਨੇ 152 ਤੋਂ ਵਧ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਕਮਾਈ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਸੈਰ ਸਪਾਟਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਆਲਮ ਖਾਨ ਨੇ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤ ਵਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਕ ਸੁਆਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਵਲੋਂ ਸਾਲ 1982-83 ਦੌਰਾਨ 152.75 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਕਮਾਈ ਹੋਈ। ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਚਾਲੂ ਮਾਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ 190 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਕਮਾਏਗੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਯਾਦਵ ਵਲੋਂ ਉਠਾਏ ਇਕ ਹੋਰ ਸੁਆਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਆਲਮ ਖਾਨ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ 30 ਨਵੰਬਰ 1983 ਤਕ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਵਿਚ 148.73 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰ ਲਾਈਨਜ਼ ਵਿਚ 100.08 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਹਮਾਇਆ ਲਗਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਹੋਰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਨੇ 1982-83 ਤਕ ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 11.3 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰ ਲਾਈਨਜ਼ ਨੇ 81.65 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਲਾਭ ਕਮਾਇਆ ਹੈ।

ਫਰਵਰੀ 84 ਤੋਂ ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੁਕਿੰਗ — ਤਿਵਾੜੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਸਨਅਤ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ.ਤਿਵਾੜੀ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਦਸਿਆ ਕਿ ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੁਕਿੰਗ ਫਰਵਰੀ 1984 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਓਮਨਾਥ ਚੈਟਰਜੀ ਦੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕਿ ਮਾਰੂਤੀ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਹਨਾ ਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਮਾਰਚ 1986 ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 70 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ 75 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਰਮਿਆਨ ਰਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਹਨਾ ਕਾਰ ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੈਸਟ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਭਾਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ — ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਭਾਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤੇ ਟੈਕਨਾਲੋਜਿਸਟ ਜੋ ਕਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਏ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਸੱਟ ਨਾ ਵਜੇ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਨਵੀਨ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਈ ਵੇਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪੁੰਜ ਜੋ ਕਰ ਭਾਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ।

ਪੰਜਾਬੀ ਮਤਭੇਦ ਭੁਲਾਕੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ — ਗਿਆਨੀ ਜ਼ੈਲ ਸਿੰਘ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜ਼ੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਂਅ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਤਭੇਦ ਭੁਲਾ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਲਈ ਇਕ ਪਲੈਟ ਫਾਰਮ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਕਠਿਆਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਅਮਰੀਕ ਗਿੱਲ

A.J. Supermarket

6502 Main St. Vancouver, B.C.

ਵੱਲੋਂ

ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ ਹੋਵੇ
ਸਟੋਰ ਹਫਤੇ ਦੇ ਸੱਤੇ ਦਿਨ 8 ਵਜੇ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਰਾਤ ਦੇ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ ਖੁਲ੍ਹਾ
ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਨੇਡੀਅਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਗਰੋਸਰੀ ਸਪੈਸ਼ਲ
ਸਪੈਸ਼ਲ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਅਮਰੀਕ ਗਿੱਲ

ਅਤੇ ਜੱਸੀ ਝੂਟੀ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰੋ। ਫੋਨ : 324-3014

ਜੱਸੀ ਝੂਟੀ

ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਰਪਣ

ਸਾਡੇ ਤਿਉਹਾਰ

ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਤੂ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਰੂਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੂਤਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤਿਉਹਾਰ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਝਲਕਾਂ ਵਿਚ ਵਾਹੇ ਹੋਏ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗੀਨ ਧਾਗਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਹਨ। ਇਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਿਉਹਾਰ ਆਇਆ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸਬੰਧ ਖਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ “ਤਿਉਹਾਰ ਕਾਹਦੇ ਆ, ਐਵੇਂ ਵਿਹਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦਾ ਪੰਜ ਲੱਭਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ”। ਉਹ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਸੰਸਕਾਰਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਸਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਾ ਹੀ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੋਖਿਆ ਕਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਚੋਤ ਦੀ ਸੰਗਰਾਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ ਲਗ ਪਗ ਹਰ ਘਰ ਵਿਚ ਕੜਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤਾਂ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਰੂਤ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਿਉਹਾਰ ਆਉਣ ਨਾਲ ਲੋਕ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਸਾਖੀ

ਵਿਸਾਖੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸਬੰਧ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਿਸਾਖੀ ਤੀਕ ਕਣਕਾਂ ਪਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਆਪਣੀ ਸਾਲ ਦੀ ਕੀਤੀ ਮਿਹਨਤ ਵਲ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਝੂਮ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਏਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਵੇਰ ਵਿਰੋਧ ਭੁਲ ਕੇ ਇਸ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਉਏ ਜੱਟਾ ਆਈ ਵਿਸਾਖੀ” ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਗੂੰਜਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਸਾਖੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ, ਕਰਤਾਰਪੁਰ, ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਉਧਰਲੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਿਸਾਖੀ ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਵਜ਼ੀਰਾਬਾਦ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਗਭਰੂ ਸੂਫ਼ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ, ਸੋਹਣੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਤੇ ਤਿੱਲੇਦਾਰ ਚੁੱਤੀਆਂ, ਢਾਵੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਬੰਨ ਕੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਭੰਗੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਵਾਲੀ ਭਾਂਗ ਲੈ ਕੇ ਗਭਰੂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚ ਉਠਦੇ ਹਨ।

ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵੀ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਤੇ ਗਿੱਧਾ ਪਾ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਖੂਨੀ ਕਾਂਡ ਨਾਲ ਬਹੁਤੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹਨ। 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1919 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਜਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲੇ ਬਾਗ ਵਿਖੇ ਨਿਹੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਜਨਰਲ ਡਾਇਰ ਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਕੇ ਸੈਂਕੜੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਪਵਿਤਰ ਯਾਦ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਾਨਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਬਹੁਤ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਹੈ।

ਨਿਰਜਲਾ ਇਕਾਦਸ਼ੀ

ਵਿਸਾਖੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਰਦੇ ਪੁਜਦੇ ਲੋਕ ਪੋਲਿਉ ਪੇਸ਼ ਖਰਚ ਕੇ ਠੰਡਾ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਇਕ ਤੇ ਗਰਮੀ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪਿਆ ਕੇ ਜਿਥੇ ਪੁੰਨ ਸਮਝਦੇ ਉਥੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਦੇਸ਼ ਪਿਆਰ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ।

ਤੀਆਂ

ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਤਪਦੀਆਂ ਲੋਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਮੀਂਹ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਸਬੰਧ ਗਰਮੀ ਰੂਤ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਮੀਂਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਸਤਰੰਗੀ ਪੌਘ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਪਿਪਲਾਂ ਤੇ ਪੌਘਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਪਰ ਰੰਗ ਬਰੰਗੀਆਂ ਏਧਰ ਉਪਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਲਹਿਰਦੀਆਂ ਪੌਘਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਾਜੀ ਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਘਰ ਵਿਚ ਪੁੜੀਆਂ ਤੇ ਖੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਉਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੀਰਾਂ ਰਿਝਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਉਂ ਜਿਹੜੇ ਘਰ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਖੀਰ ਨਾ ਖਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਖੌਲ ਉਡਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਆਹੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਕੀ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਤੀਆਂ ਮਨਾ ਸਕਣ। ਹਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਕਿਸੇ ਛਪੜ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਧਰਾ ਮੈਦਾਨ ਤੀਆਂ ਦੇ ਰਿੱਧੇ ਲਈ

ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁੜੀਆਂ ਨਚ ਨਚ ਕੇ ਧਰਤੀ ਕੰਬਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੰਡੇ ਵੀ ਭੰਗੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਤੇ ਘੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਗਭਰੂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਤੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਵੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਲੋਂ ਗੋਵਾਲ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਤੀਆਂ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ।

ਰੱਖੜੀ

ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਭੈਣਾਂ ਆਪਣੇ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖੜੀਆਂ ਬੰਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਰਾ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਆਂ ਬਣਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਚਲੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਅਸਲ ਤਾਂ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਹਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਭੈਣਾਂ ਆਪਣੇ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਗਾਨੇ ਬੰਨ ਕੇ ਜੰਗ ਲਈ ਤੋਰਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ “ਜਾਓ ਜਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਕੌਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਤੇ ਇਜ਼ਤ ਲਈ ਵੀਰੀ ਨਾਲ ਸੁਰਮਿਆਂ ਵਾਂਗ ਲੜਾਈ ਕਰੋ। ਜਾਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਮੁੜੋ ਜਾਂ ਜੰਗ ਵਿਚ ਲੜਦੇ ਲੜਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਓ, ਵੀਰਾਂ ਤੋਂ ਹਾਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ।” ਹਿੰਦੂ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ “ਰੱਖੜਾ ਬੰਧਨ” ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ “ਰੱਖੜਾ ਬੰਧਨ” ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਰਾਜੇ ਇੰਦਰ ਨੂੰ ਬੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੇ ਰਾਜੇ ਇੰਦਰ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਖੀ ਰਾਖ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਗਲ ਤੋਂ ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਰੱਖੜੀਆਂ ਵਿਚ ਸੁੰਦਰ ਸਿਲਮੋਂ ਸਿਤਾਰੇ ਤੇ ਰੋਸ਼ਮ ਜੜਨ ਦੀਆਂ ਗੋਬਾਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਵੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਜਿਆਦਾ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਹਰ ਸਾਲ ਭੈਣਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਗੁੱਗਾ ਨੌਮੀ

ਇਹ ਗੁੱਗੇ ਪੀਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਸੇਵੀਆਂ ਰਿੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਮਝ ਕੇ ਗੁੱਗਾ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਪਿਆ ਪੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਧਾਂ ਉਪਰ ਸੱਪਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਪੋਚੇ ਨਾਲ ਵਾਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਲੋਕ ਹਨੇਚੀ ਵਿਚ ਮਿੱਟੀ ਦੀਆਂ ਢੋਰੀਆਂ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗੁੱਗਾ ਪੂਜਣ ਦਾ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਗੁੱਗੇ ਦੀ ਮੜੀ ਤੇ ਸੁਖਣਾ ਲਾਉਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਹੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੁੱਗੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਵੀ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ :-

ਪਲੇ ਮੇਰੇ ਮੱਠੀਆਂ
ਮੈਂ ਗੁੱਗਾ ਮਨਾਵਣ ਚਲੀਆਂ
ਨੀ ਮੈਂ ਵਾਰੀ ਗੁੱਗਾ ਜੀ।”
ਛੰਨਾਂ ਭਰਿਆ ਮਾਂਹ ਦਾ
ਗੁੱਗਾ ਮਰਿਆ ਇਕ ਬਾਂ ਦਾ
ਨੀ ਮੈਂ ਵਾਰੀ ਗੁੱਗਾ ਜੀ

ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜੇ ਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੱਪ ਲੜਜਾਏ ਤਾਂ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਰਮ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹੈ ਕਿ ਗੁੱਗੇ ਦੀ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਹੋਣੀ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅਜੇਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸ਼ਰਾਧ

ਵੱਡੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਤੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਛਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਸੂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਪੜੇ ਵੀ ਭੇਟਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਪੇਂਡੂ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਧ ਕਰਵਾਉਣਾ ਵੀ ਪੁੰਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭੋਜਨ, ਵਸਤਰ ਤੇ ਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਫਿਰਨ ਗੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ।

ਨੌਰਾਤੇ

ਇਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਆਦਲਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੌਰਾਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿਚ ਰਾਮ ਲੀਲਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁੜੀਆਂ ਨੌਰਾਤੇ ਉਤਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਰੇ ਕੁੱਜਿਆਂ ਵਿਚ ਜੋਂ ਬੀਜ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਮੂੰਹ ਹਨੇਰੇ ਉਨ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੀਆਂ ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਖਰੀ ਨੌਰਾਤੇ ਨੂੰ ਇਹ ਹਰੇ ਜੋਂ ਇਹ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਚਾਚਿਆਂ ਤੇ ਤਾਇਆਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਟੰਗ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਜੋਂ ਟੰਗਾਈ ਦਾ ਇਕ ਰੁਪਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੌਰਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਰੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਮਾਈ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਉਹਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਜਾ ਕਰਦੀਆਂ ਉਹ ਸਾਂਝੀ ਮਾਈ ਦੀ ਉਸਤਤ ਦੇ ਗੀਤ ਵੀ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਦੀ

ਆਰਤੀ ਉਤਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਘਿਰ ਦੀਆਂ ਜੋਤਾਂ ਜਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਸਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਕੁੜੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਾਂਝੀ ਮਾਈ ਦੀ ਆਰਤੀ ਅਤੇ ਜੋਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਛੱਬ ਵਿਚ ਤਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜੇਹਾ ਦੇ ਇਸ “ਗੋਰਜਾਂ” ਦੇ ਬਾਗ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤੋਟ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਨਾ ਅੱਝ ਲਗਦੀ ਹੈ ਨਾ ਹੜ੍ਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੁਸਹਿਰਾ

ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜਿਵਾਜ਼ ਘੱਟ ਹੈ।

ਰਾਵਨ, ਮੇਘ ਨਾਥ ਅਤੇ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਦੇ ਪੁਤਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਸਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਲੀਲਾ ਦੀਆਂ ਝਾਕੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੇ ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਪਰ ਵੀ ਇਕੱਠ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਾਵਨ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸੜ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾ ਸੜੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਣ ਦਾ ਡਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਦੀਵਾਲੀ

ਦੀਵਾਲੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਪਿੰਡ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਘਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਫ਼ਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਘਰਾਂ ਉਪਰ ਦੀਪ ਮਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਘਰ ਵਿਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੀਵਾਲੀ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਯੁਧਿਆ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਦੀਪਮਾਲਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਦੀਵਾਲੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣ ਲਗ ਪਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਦੀਪਮਾਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦੀਵਾਲੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਬੜੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੀਵਾਲੀ ਰਾਤ ਕਈ ਵਹਿਮੀ ਤੇ ਭਰਮੀਂ ਲੋਕ ਜੁਆ ਵੀ ਖੇਡਦੇ ਹਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਮਾੜੀ ਗਲ ਕਿਉਂ ਸਾਡੇ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਰੋਟਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਲੋਹੜੀ

ਲੋਹੜੀ ਸਾਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਰਵਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਲੋਹੜੀ ਪੁਰਾਤਨ ਰਵਾਇਤਾਂ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਹੜੇ ਦੀ ਠੰਡ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਹੜੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਿਨ ਜਿਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅੱਗ ਸੇਕ ਲਓ, ਮੁੜ ਕੇ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਰਵਾਇਤਾਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵੀ ਲੋਹੜੀ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਹੜੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਢਾਣੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਹਰ ਵੀਹੀ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :-

ਸੁੰਦਰ ਮੁੰਦਰੀਏ - ਹੋ
ਤੇਰਾ ਕੋਟ ਵਿਚਾਰਾ - ਹੋ
ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ ਵਾਲਾ, ਹੋ
ਦੁੱਲੇ ਧੀ ਵਿਆਹੀ, ਹੋ
ਸੇਰ ਸ਼ੱਕਰ ਪਾਈ, ਹੋ

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇਰ ਲਗ ਜਾਏ ਜਾਂ ਘਰ ਦੀ ਸਵਾਣੀ ਚੀਹੜੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ :-

ਹੁੰਡੂ, ਹੁੰਡੀ, ਹਾਂਡੇ
ਹੁੰਡੂ ਮਾਰੀ ਟੋਕਰ
ਮਾਈ ਤੂੰ ਛੇਤੀ
ਕੱਢ ਭੜੋਲਿਓ ਸ਼ੱਕਰ

ਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਕਹਿਣ ਗੀਆਂ:

ਸਾਡੇ ਪੇਰਾਂ ਹੇਠ ਸਲਾਈਆਂ
ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਦੀਆਂ ਆਈਆਂ।

ਲੋਹੜੀਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਮੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਹੜੀ ਬਾਲਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੋਹੜੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਗੁੜ ਸ਼ੱਕਰ ਜਾਂ ਰਿੜੀਆਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਬਾਲਣ ਤੇ ਲਕੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾ ਵੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਈ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ:-

ਲੋਹੜੀ ਪਈ ਲੋਹੜੀ (ਬਾਕੀ ਪੰਨਾ 15 ਤੇ)

ਸਵਰ ਸਾਗਰ ਸਵਰ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਨੋ ਨਾ ਭੁਲੋ

Ph.: 299-6767 Or 253-7596 24 hours. Pager 9090

ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਤੇ ਸ਼ਾਮ

ਰੇਡੀਓ ਤੇ ਸੀ. ਜੇ. ਸੀ.(CJJC 800 AM DIAL)

Sunday Entertainment:

ਹਰ ਐਤਵਾਰ

ਸਵੇਰੇ

10⁰⁵ ਤੋਂ 11⁰⁰

ਹਰ ਐਤਵਾਰ

ਸ਼ਾਮ

7⁰⁵ ਤੋਂ 8⁰⁰

ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮੁਬਾਰਕ

Producer
Manjit Viridi

ਸੰਸਾਰ

ਦਰਪਣ

ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਤੇ ਪੋਪ ਜਾਨ ਪੌਲ ਦੂਜੇ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਯਾਤਰਾ

ਰੋਮ — ਪੋਪ ਜਾਨ ਪਾਲ ਦੂਜੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅਮਨ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਰੋੜਾਂ ਡਾਲਰਾਂ ਦਾ ਖਰਚ ਬਚਾ ਕਿ ਸੁਭ ਕੀਮਤਾਂ ਲਈ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ਅਮਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਕ ਸਦਭਾਵਨਾ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੋਪ ਜਾਨ ਪਾਲ ਇਥੋਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਲੰਮੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ ਵੀ ਗਏ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। 1981 ਵਿਚ ਪੋਪ ਉਪਰ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਮਾਰੂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਵੀ ਇਥੇ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਕਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੋਪ ਜਾਨ ਪਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 20 ਮਿੰਟ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਜਦ ਪੋਪ ਜਾਨ ਪਾਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੋਪ ਦੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮ ਲਏ।

ਬਫੈਲੋ ਵਿਚ ਧਮਾਕਾ

ਬਫੈਲੋ — ਇਥੇ ਹੋਏ ਇਕ ਧਮਾਕੇ ਵਿਚ 17 ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 50 ਤੋਂ ਉਪਰ ਸਖਤੀ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਧਮਾਕੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗੈਸ ਦਾ ਫਟ ਜਾਣਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਲਾਸਕਾ ਵਿਚ ਭੁਚਾਲ

ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਲੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲਾਸਕਾ ਵਿਚ ਪੁਚਾਲ ਦੇ ਦੋ ਮਾਮੂਲੀ ਜਹੇ ਝਟਕੇ ਆਏ। ਜਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੋਈ ਹਾਨੀ ਦਾ ਹਾਲੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਿਆ।

ਰੂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸਖਤ ਬੀਮਾਰ ਹਨ

ਮਾਸਕੋ — ਇਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਚਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਯੂਰੀ ਆਂਦਰਾ ਪਰੋਬੋਵ ਅਜੇ ਵੀ ਸਖਤ ਬੀਮਾਰ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਅਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਵਿਚ 18 ਅਗਸਤ 83 ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਲੈਬਨਾਨ ਚੋਂ ਆਪਣੇ ਸੈਨਕ ਕੱਢੇ ਸਾਖ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧੱਕਾ ਸੰਭਵ - 2 ਫੌਜੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ

ਨਿਊਯਾਰਕ — ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਦੋ ਰਖਿਆ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੀਗਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਲਗੇਗਾ। ਲੈਬਨਾਨ ਵਿਚੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਜਲ ਸੈਨਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲੈਣ। ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧੱਕਾ ਲਗੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਲੈਬਨਾਨ ਵਰਗੀ ਵਿਸਫੋਟਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਰੱਖਣਾ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਹਿਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੀਗਨ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਨੇਡੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਬੇ ਆਵ ਪਿਗਜ਼' ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਹਮਲਾ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਉਥੋਂ ਫੌਜਾਂ ਕੱਢ ਲਈਆਂ ਸਨ।

ਬੈਰੂਤ ਬੰਬ ਧਮਾਕਿਆਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਅਮਰੀਕਨ ਫੌਜੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਕਿਸ ਤੇ ਹੈ?

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ — ਅਕਤੂਬਰ ਵਿਚ ਬੈਰੂਤ ਵਿਚ ਹੋਏ ਬੰਬ ਧਮਾਕਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ 241 ਅਮਰੀਕਨ ਮੀਰਾਈਨ ਫੌਜੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੀਗਨ ਨੇ ਇਥੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉਪਰ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਬਚਾਓ ਦਾ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਰੇਵਾਲ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨਮਿਤ ਪਾਠ ਦਾ ਭੋਗ 18 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਰਸਾਲੇ 'ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦੇਸ਼' ਦੇ ਐਡੀਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਪੁਰੇਵਾਲ ਦੇ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦਾ ਬੀਤੇ ਦਿਨ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਮਿਤ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪਾਠ ਦਾ ਭੋਗ 18 ਦਸੰਬਰ 83 ਦਿਨ ਐਤਵਾਰ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਬਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਪਿੰਡ ਸ਼ੰਕਰ ਜ਼ਿਲਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਪਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਭੋਗ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ 14 ਦਿਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਨੂੰ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬਰਤਾਨੀਆ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ

ਨਿਊਯਾਰਕ — ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਜੰਬੂ ਜੈਟ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ 262 ਮੁਸਾਫਰ ਸਨ ਹਵਾਬਾਜ਼ ਦੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡੀ ਹਵਾਈ ਐਂਡੋ ਤੇ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਜਦ ਉਹ ਇਕ ਹੋਰ ਜਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੱਗਾ ਸੀ।

ਜੱਜ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਮੁਜਰਮ

ਜੰਮੂ — ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤਵਾੜ ਦੇ ਸਬ ਜੱਜ ਜੀ ਐਨ ਨਕਸ਼ ਤੇ 'ਸੀਤਾ ਦੇਵੀ' ਕਥਿਤ ਮੌਜ ਮੇਲੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਹੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਕਸ਼ ਦਾ ਘਰ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਸਾੜਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਸਥਿਤੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। ਕਿਸ਼ਤਵਾੜ ਵਿਚ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਹੜਤਾਲ ਰਹੀ।

ਖੱਖਰ ਬੰਬ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਖਬਰ ਫੇੜ ਦਿਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਬੰਬਾਂ ਨੂੰ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਖੱਖਰ ਬੰਬ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਬਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਮਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਐਨ.ਬੀ.ਸੀ. ਨੇ ਇਕ ਫਿਲਮ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਕਿ ਲੋਹੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕੰਧਾਂ ਉਪਰ ਧਸੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਰੀਗਨ ਫਿਰ ਚੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ

29 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਬਾਕਾਇਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਵੇਗਾ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ — ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰੀਗਨ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਐਲਾਨ 29 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਕਰਨਗੇ। ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਪੋਸਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਜ਼ਾ ਪਰਚੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੀਗਨ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਨਾਂ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਤੇ ਤਕਰੀਰ ਕਰਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੂਤਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਪੋਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੀਗਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੀਗਨ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਗਰੇਨਾਡਾ ਤੇ ਹਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਲੋਕ ਰਾਏ ਦੇ ਸਰਵੇ ਵਿਚ ਬਹੁਸੰਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਕੀਤਾ।

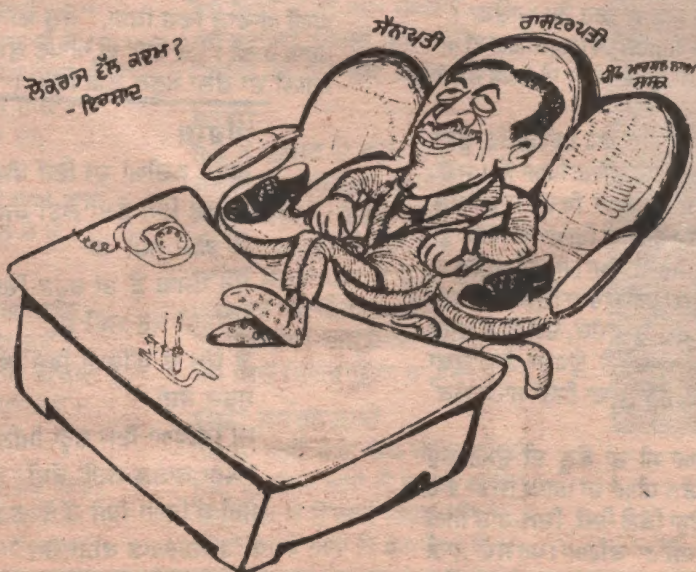
ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ 200 ਰਾਜਸੀ ਲੀਡਰ ਰਿਹਾ ਜਨਰਲ ਇਰਸ਼ਾਦ ਬੇਗਮ ਖਾਲਿਦਾ ਨੂੰ ਮਿਲੇ

ਢਾਕਾ — ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਨਰਲ ਇਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 200 ਲੀਡਰ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਨਰਲ ਜ਼ਿਆ ਦੀ ਪਤਨੀ ਖਾਲਿਦਾ ਤੇ ਸ਼ੇਖ ਮਜ਼ੀਬ ਦੀ ਸਪੁਤਰੀ ਹਸੀਨਾ ਨੇ ਜਨਰਲ ਇਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚ ਗਲਬਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੀਡਰ ਰਿਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਪੰਜ ਸੂਤਰੀ ਪਰੋਗਰਾਮ ਸਰਕਾਰ ਮੰਨੇ। ਇਸ 'ਚ ਮਾਰਸ਼ਲ ਲਾਅ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਸੀਨਾ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਾਜਸੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਜਨਰਲ ਇਰਸ਼ਾਦ ਬੇਗਮ ਖਾਲਿਦਾ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਬਾਦ ਵਿਚ ਖਾਲਿਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਨਰਲ ਇਰਸ਼ਾਦ ਇਕ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਕਦਮ ਚੁਕਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿਤੀ ਕਿ ਜਨਰਲ ਇਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਆਪੋਜੀਬਨ ਵਿਚ ਗਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ।

ਬੱਬਰ ਖਾਲਸਾ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — 1981 ਤੋਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 35 ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬੱਬਰ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਬਰ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਾ ਕਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਲੋਕਰਾਜ਼ ਟੈਲ ਕਰਮ?
- ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

ਐਬਟਸਫੋਰਡ ਬੇਰੀ ਫਾਰਮ, ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਖ਼ੀਦਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਿਲੇ—

ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ

TOP SALESMAN Since 1978

PAUL GILL

Farms for Sale :-

1. 15 Acres for \$98000
2. 37 Acres for \$220000
3. 25 Acres, BARNS and HOUSE in ALDERGROVE asking \$155000
4. Chicken Farm

123 Case Egg quota

and more farms in 2,8,9,20,30,80 Acre parcel

TRY TRADES

Res. 853-0493 Off. 853-6411 Or 524-2215
BLOCK BROS. REALTY Ltd.

32641 South Fraserway
Abbotsford, B.C.

ਸਾ ਹਿ ਤ ਦ ਰ ਪ ਣ

ਘੜੀ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ-ਗੀ!

ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਅਚਾਨਕ ਕੋਲੂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿੰਡ ਆ ਗਿਆ। ਨਾ ਚਿੰਨੀ ਨਾ ਚੀਰਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ। ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਕੁਝ ਪੁਛਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਲਾਲਟਣ ਦੇ ਚਾਨਣੇ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਉਹਦੀ ਸ਼ਕਲ ਸੁਰਤ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਲ ਗਿਆ: ਟੁਟੀ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਪੰਗਤ ਪੁੱਠੀ, ਬਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਾੜੀ ਦਾੜੀ ਵੇਖ ਕੇ ਕੋਲੂ ਉਹਨੂੰ ਕੋਈ 'ਸਰਦਾਰ' ਲਗਿਆ। ਫੇਰ ਉਹਦਾ ਗੂੜ੍ਹੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਡੱਬੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕਮੀਜ਼, ਲੱਕ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਉਂਗਲਾਂ ਚੌੜੀ ਚਮੜੇ ਦੀ ਪੋਟੀਤੇ ਖੁਲੀ ਸਲਵਾਰ ਦੇ ਪੌਂਚਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਪੋਟ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰੀਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਕੁੰਦਾ ਮੁੱਛਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

“ਇਹ ਤੂੰ ਬਣਿਆਂ ਕੀ ਫਿਰਦੈਂ ਬਈ? ਉਸ ਰਤਾ ਹਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਐਂ ਲਗਦੈਂ ਜਿਵੇਂ ‘ਮਰੀਕਾ’ ਦੇ ਆਇਆ ਹੁੰਨੈ।”

“ਕਿਉਂ — ਓਪਰਾ ਲਗਦੈਂ?” ਕੁੰਦਾ ਹੋਰਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗੋਂਦਿਆਂ ਕੋਲੂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਕੁੰਦਾ ਚੁੱਪ ਕਰ ਗਿਆ। ਕੋਲੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸੱਚੀਂ ਕੋਈ ਹੋਰਨੀ ਸੀ ਹੋਈ। ਕੁੰਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਜ ਜਾਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੇ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਸੁਆਗਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹਦੀ ਰਾਜ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਪੁਛਣ ਲਗ ਪਿਆ।

ਕੁੰਦਾ ਚਿਰ ਪਿਛੋਂ ਜਦੋਂ ਕੋਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਇਕ ਚੌਰਸ ਜੇਬੀ ਘੜੀ ਤੇ ਦੂਹਰੀ ਮੁੱਠ ਵਾਲੀ ਖੁੰਡੀ ਉਹਨੂੰ ਵੜਾਈ ਤਾਂ ਬਿੰਦ ਦਾ ਬਿੰਦ ਉਹ ਲਿਸ਼ਕਦੀ ਘੜੀ ਤੇ ‘ਨਾਗ ਵਰਗੀ’ ਖੁੰਡੀ ਵਲ ਵਿੰਗਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਫੇਰ ਮੋੜ ਕੇ ਵੜਾਉਂਦਾ ਬੋਲਿਆ, “ਸਾਂਝ ਕੇ ਰਖ ਛਡ, ਤਤਕੇ ਵੇਖਾਂਗੇ; ਹੁਣ ਨੇਹੇ ‘ਚ ਕੀ ਦਿਸਦੈ।”

ਕੋਲੂ ਘੜੀ ਤੇ ਖੁੰਡੀ ਸਾਂਝ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਸਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਕੋਲੂ ਦੀ ਮਾਂ ਬੀਰੋ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰੋਟੀ-ਟੁਕ ਦੇ ਆਹਰ ਲੱਗੀ ਰਹੀ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਿੰਡ-ਪੁਤ ਆਪਣੇ ‘ਗੁਰਮਤੇ’ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਕੋਲੂ ਬੰਬਈ ਵਲ ਤੇਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਨੌਕਰ ਸੀ। ਦੋ ਸਾਲ ਮਗਰੋਂ ਤਰੱਕੀ ਹੋ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਉਹਦੀ ਬਦਲੀ ਆਸਾਮ ਵਲ ਕਰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਸ ਦਿਨ ਉਹਨੂੰ ਓਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਏਸ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦਿਆਂ-ਜਾਂਦਿਆਂ, ਘਰੇ ਗੋੜਾ ਮਾਰਨ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਖਬਰ ਕਦੋਂ ਆਇਆ ਜਾਵੇ — ਦੂਰ ਈ ਬਲਾ ਭੇਜ ‘ਤਾ ਹੁਣ ਤਾਂ — ਪਿੰਡ ਹੋ ਕੇ ਈ ਜਾਵੇ।” ਕੋਲੂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਸ ਕੇ ਕਿਹਾ।

“ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ, ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ।” ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਦੇਸਾਂ ‘ਚੋਂ ਨਿੱਤ ਆਉਣਾ ਸੋਖਾ ਪਿਆ।

ਕੋਲੂ ਕੋਲੂ ਦੀ ਬੇਬੇ ਨੇ ਸੱਪਰ ਭਿਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ, “ਕੋਲੂ ਪੁੱਤ ਤੇਰੀ ਬਦਲੀ ਏਹ ਕਿਤੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ?”

“ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਕਿਤੇ ਤੇਲ ਨਿਕਲੂ ਤਾਂ ਹੋ ਜੂ ਬੇਬੇ, ਉਂ ਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ।” ਪਰ ਬੇਬੇ ਵਿਚਾਰੀ ਕੀ ਜਾਣੇ ਤੇਲ ਕਿਵੇਂ, ਕਿਥੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ।

ਇਕ ਲੰਮਾ ਹੋਕਾ ਭਰ ਕੇ ਚੁੱਪ ਕਰ ਗਈ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਨਹਾ-ਧੋ ਕੇ ਪੱਚਵੀਂ ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹੀ ਤੇ ਤਿਆਰ-ਬਰਤਿਆਰ ਗੁੰਦਿਆਂ ਖੰਘੂਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਕੋਲੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਲਿਆ ਹੁਣ ਵੇਖੀਏ, ਕੋਹੋ-ਜੀ ਐ ਤੇਰੀ ਘੜੀ।”

ਕੋਲੂ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਲਿਆ ਕੇ ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਵੜਾ ਦਿਤੀਆਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥ ਵਿਚ ਵੜ ਕੇ ਉਹਨੇ ਘੜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕਿਨਾਂ ਚਿਰ ਚੌਰਸ ਤੇ ਕਾਲੀ-ਸਾਹ ਡੱਬੀ ਨੂੰ ਈ ਵਿੰਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਡੱਬੀ ਦੇ ਚੌਰਾਂ ਖੁੰਜਿਆਂ ਉਤੇ ਪਿੰਡਲ ਦੇ (ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਨੇ ਦੇ) ਝੁੱਲ ਬੂਟੇ ਉਕਰੇ ਜਾਂ ਖੁਣੇ ਹੋਏ ਸਨ ਵਿਚਕਾਰ ਪੋਟੇ ਕੁ ਜਿੰਨੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੰਗ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਮੋਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੋਰ ਪੈਲ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੋਰ ਦੇ ਖੰਡਾਂ, ਕਲਗੀ ਤੇ ਧੋਣ ਵਿਚ ਸੱਚੀ-ਮੁੱਚੀ ਦੇ ਮੋਰ ਵਰਗੇ ਹੀ ਰੰਗ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੁੰਦੇ ਦੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਅਜੇ ਖਾਸੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਮੋਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਜੜੇ ਖਸਖਸ ਦੇ ਦਾਣਿਆਂ ਵਰਗੇ ਮਣਕੇ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਦਿਸ ਪਏ। ਉਹਨੇ ਉਂਗਲ ਫੇਰ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਮਣਕਿਆਂ ਨੂੰ ਟੋਹ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇੰਜ ਜਾਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਚੀਂ ਹੀ ਜੀਉਂਦੇ ਮੋਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਲੱਸ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਪਲ ਥੁ ਪਿਛੋਂ ਵਰਾਣਾਂ ਖਿਲਾਰ ਕੇ ਉਹਨੇ ਘੜੀ ਕੋਲੂ ਵਲ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਕਿਵੇਂ ਐਂ ਬਈ?”

ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਉਹਦੇ ਹੱਥੋਂ ਘੜੀ ਵੜਾਇਆਂ ਕੋਲੂ ਨੇ ਏਹਦੀ ਸਿਖਰਲੀ ਨੁਕਰ ਉਤੇ ਲੱਗਿਆ ਇਕ ਚਿੱਟਾ ਬਟਨ ਅੰਗੂਣੇ ਨਾਲ ਦੱਬ ਦਿਤਾ। ਕਤਿੱਕ ਕਰਕੇ ਘੜੀ ਦੀ ਕਾਲੀ ਡੱਬੀ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਪਾਟ ਕੇ ਦੋ ਤਿਕੋਣਾਂ ਜਹੀਆਂ ਵਖ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਮੋਰ ਵੀ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਦੋ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਿਚੋਂ ਲਿਸ਼ ਲਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਸਟੀਲ ਦੀ ਚੌਰਸ ਘੜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਲ ਸੂਈਆਂ ਵੀਰ ਵੁਹਟੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੀਆਂ ਦਿਸੀਆਂ ਤਾਂ ਕੁੰਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਰਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਫੇਰ ਕੋਲੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਘੜੀ ਦੇ ਸਿਖਰਲੇ ਖੁੰਜੇ ਲੱਗੀ ਚਾਬੀ ਦੇਣ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੂਈਆਂ ਘੁਮਾਉਣ ਦਾ ਵੱਲ ਵੀ ਦਸਿਆ। ਘੜੀ ਦੀ ਜੰਜੀਰੀ ਨੂੰ ਕੁੰਦੇ ਤੇ ਕਾਜ ਵਿਚ ਅੜਗਣ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਲੰਬੂਤਰਾ ਜਿਹਾ ਛੱਲਾ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ-ਅੜਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਸਖਾਇਆ। ਕੁੰਦਾ ਨਿਆਣਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੋਰਨਾ ਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਇਉਂ ਪੁਛਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸੀਬਿਆ ਪਕਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਕੋਲੂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਘਰੇ ਰਿਹਾ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਘੜੀ ਤੇ ਖੁੰਡੀ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਵਿਚ ਸਾਂਝ ਕੇ ਰੱਖ ਛੱਡੀ। ਉਹਦਾ ਚਿੱਤ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁੜ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਕਾਹਲਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਲੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ‘ਨਿਆਣਮੱਤ’ ਲਗਦੀ ਸੀ।

ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਕੋਲੂ ਤੁਰਨ ਲਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਚੰਗਾ ਬੇਬੇ, ਮੈਂ ਪੰਜ-ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤਾਈਂ ਫੇਰ ਗੋੜਾ ਮਾਰੂੰ, ਫਿਕਰ ਨ ਕਰਿਓ।”

“ਲੇ ਫਿਕਰ ਕਾਹਦੈ?” ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, “ਰੁਜ਼ਗਾਰ ‘ਤੇ ਚਲੀਐਂ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪਿਛੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆ ਚੀਨੇ-ਮਚੀਨੇ ਤੁਰੀ ਫਿਰਦੀ ਐ.....ਕਮਾਓ - ਖਾਓ, ਸੁਖੀ ਵਸੋ, ਸਾਨੂੰ ਫਿਕਰ ਕਾਹਦੈ।”

ਉਹਦੀ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਂ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਅੱਖਾਂ ਪੁੱਛਦਿਆਂ, ਭਰੇ ਗਲੂ ਨਾਲ ਬੀਰੋ ਨੇ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿਤਾ, “ਰਾਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿ ਪੁੱਤ—ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਜਾਣੈ, ਕਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋ-ਜੂ—”

ਕੁੰਦੇ ਦੇ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਅੰਦਰੋਂ ਬਹੁ ਜਹੀ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨੇ ਚਿੱਤ ਕਰੜਾ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਕਿਹਾ, “ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵਾਖਰੂ ਸਭ ਪਲੀ ਕਹੂ—ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਤੇਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਓਦੋਂ ਖਾਸੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਕੇ ਆ ਜੀ, ਨਾਲੇ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਚਾਅ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜੂ।”

ਵਿਆਹ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਬੀਰੋ ਦੀਆਂ ਸਿਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਪਈਆਂ। ਪਰ ਕੋਲੂ ਚੁੱਪ ਕਰ ਗਿਆ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤਤਕੇ ਈ ਨਵੇਂ ਖੱਦਰ ਦਾ ਟੋਟਾ ਲੈ ਕੇ ਕੁੰਦਾ ਫੰਗਣ ਦਰਜੀ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਫੰਗਣ ਨੇ ਕੋਲੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੇੜ ਲਈਆਂ ਪਰ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਹਲਾ ਪੈ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਤੂੰ ਐਂ ਕਰ; ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਥੋਂ, ਕੁੜਤੇ ਦੀ ਬਾਬਤ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਲੈ—”

“ਸਮਝ” ਫੰਗਣ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਲਝੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਚੇ ਦੰਦ ਹੋਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਿਆਂ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਸਮਝਾਏਂਗਾ, ਬਈ ਐਥੇ ਟਾਈ-ਕਾਲਰ ਲੋਟੇ, ਐਥੇ ਸਟੈਂਡਾਂ ਵਾਲੇ ਕਫ ਬਣੇ—ਹੈ?”

“ਤੂੰ ਫੰਗਣਾ ਐਵੇਂ ਭਕਾਈ ਨਾ ਮਾਰਿਆ ਕਰ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ—ਵਖਤ ਵੀ ਵਿਚਾਰੀ ਦਾ ਹੁੰਦੈ।”

“ਹਲਾ” ਫੰਗਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰਲੇ, ਉਚੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਛਾਂ ਵਿਚ ਲੁਕੋਂਦਿਆਂ, ਤੇ ਹੜਬਾਂ ਨਿਕਲੇ ਚਿਹਰੇ ਉਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਾਂਗ ਰਚਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਚੰਗਾ, ਵਚਾਰ ਲਿਆ ਕਰ ਵਖਤ।—ਦਸ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਬਣੇ?”

ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਖੰਘੂਰਾ ਮਾਰ ਕੇ, ਸੱਚੀਂ ਹੀ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਕੁੜਤੇ ਦੀ ਕਾਟ, ਸਵਾਈ, ਅੰਦਰਲੀ ਦੂਹਰੀ ਜੇਬ, ਗਲਮੇ ਤੇ ਕਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਵਾਇਤਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਕਿ ਫੰਗਣ ਨੂੰ ‘ਦਾਲ’ ‘ਚ ਕੁਝ ਕਾਲਾ’ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਉਹਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲਦੇ ਨਿਕਲਦੇ ਮਸਾਂ ਬਦੇ, ‘ਕਿਉਂ ਪੱਕੀ’ ਤਿਆਰੀ ਐ ਕਿ?’ ਪਰ ਕੁੰਦੇ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਉਹਦੇ ਹੋਠ ਨਹੀਂ ਖੁਲ੍ਹ ਸਕੇ।

ਚੌਥੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਕੁੰਦਾ ਨਵਾਂ ਕੁੜਤਾ, ਨਵਾਂ ਪਜਾਮਾ ਤੇ ਚਿੱਟੀ ਮਲਮਲ ਦੀ ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਦੂਹਰੀ ਮੁੱਠ ਵਾਲੀ ਖੁੰਡੀ ਵੜੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਣੀ ਉਹਦੀ ਖੁੰਡੀ ਤੇ ਘੜੀ ਵੱਲ ਹੀ ਵਿਹੰਦੇ ਰਹੇ।

ਰਤਨੇ ਭਿਡਰ ਨੇ ਮਲਕੜੇ ਜਿਹੇ ਉਹਦੇ ਹੱਥੋਂ ਖੁੰਡੀ ਵੜਾਇਆਂ ਉਹਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤੋਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਵਿਗੋਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਬਣੀਐਂ ਤੂੰ ਅਸਲੀ ‘ਪਿਲਸਟੀਆ’ ਤਾਂ!” ਫੇਰ ਉਹਨੇ ਖੁੰਡੀ ਦੀਆਂ ਉਤਲੀਆਂ ਮੁੱਠਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਅੱਡ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਖੱਬੇ-ਸੱਜੇ ਸਿਪੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ; ਦੋਹਾਂ ਮੁੱਠਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੱਗਿਆ ਚਮੜੇ ਦਾ ਛੀ-ਸੱਤ ਉਂਗਲਾਂ ਚੌੜਾ ਲੱਪਾ ਜਿਹਾ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਕਪੜੇ ਵਾਂਗ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਕਸਿਆ ਗਿਆ।

“ਆਹ ਕੀ ਬਈ!” ਖੇਮੇ ਨੇ ਬੱਗੀਆਂ-ਬੱਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਮਕਾ ਕੇ, ਖੁੰਡੀ ਵਲ ਵੇਖਿਆ। “ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਰਸੀ ਆਂਗੂ ਬਣਗੀ, ਸਾਹਬ ਲੋਕਾ!”

“ਹਾਂ!” ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਰਤਨੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਖੁੰਡੀ ਵੜ ਕੇ ਖੇਮੇ ਵਲ ਕਰਦਿਆਂ ਚਮੜੇ ਦੇ ਲੱਪੇ ਜਿਹੇ ਨੂੰ ਉਤੋਂ ਦਬਾਇਆਂ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਰਾਹ ‘ਚ ਜਾਂਦੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਬਰੇਮਾਂ ਹੋ-ਜੇ ਤਾਂ ਇਹਦੀ ਘੋਪਧਰਤੀ ‘ਚ ਗੱਡ ਕੇ ‘ਰਾਮ ਨਾਲ ਉਤੇ ਬਹਿਜੇ; ਬਿੰਦ ਘੁਟ ਕਰ ਲੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਵਦਾ, ਐਂ ਕਰਕੇ ਬੰਦ ਕਰਲੇ ਤੇ ਮੌਜ ਨਾਲ ਤੁਰੇ ਜਾਓ!”

ਤੇ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਖੱਬਿਓ-ਸਜਿਓ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਠਾਂ ਵੜ ਕੇ ਉਤਾਂਹ ਚੁਕੀਆਂ ਤਾਂ ਖੁੰਡੀ ਮੁੜ ਉਵੇਂ ਬਣ ਗਈ; ਉਹ ਲੱਪਾ ਜਿਹਾ ਮੁੱਠਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੁਕ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਬੁੰਦੇ-ਨੇਹੇ ਤਾਂ ਕੀ, ਅਧਖੜ ਉਮਰ ਦੇ ਬੰਦੇ ਤੇ ਗੱਭਰੂ ਮੁੰਡੇ ਵੀ ਉਸ ਖੁੰਡੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁੜ ਵਿਹੰਦੇ ਰਹੇ। ਉਹਦੇ ਹੋਠ, ਕਾਲੇ ਨਾਗ ਵਰਗੀ ਜਿਹੜੀ ਸਟੀ ਦੇ ਹੇਠ ਸਿਲਵਰ ਦੀ ਘੋਪ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਏਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਚਾਹੇ ਖੁੰਡੀ ਉਤੇ, ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਮਣਾ ਫੈਮਟ ਨਿਆਮੀ-ਆਲੀਆ ਬਹਿ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਮੁਕਦੀ। ਹਰੇਕ ਮੁੜ ਮੁੜ ਕੁੰਦੇ ਨੂੰ ਇਹੋ ਪੁਛਦਾ ਸੀ, “ਬਈ ਇਹ ਲਕੜ ਕਾਹਦੀ ਐ, ਸਾਬ ਲੋਕਾ?”

ਕੁੰਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਕੀਤਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਫੇਰ ਕੁਝ ਰੋਅਬ ਨਾਲ ਖੰਘੂਰਾ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਉਹਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਮੁਢੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, “ਇਹ ਲਕੜੀ, ਪਹਾੜ ‘ਚ ਬੜੇ ਉਚੇ ਥਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਐ। ਤੇ...ਇਹਦਾ ਦਰਖਤ ਪੰਜਾਹ ਹੱਥ ਉਚਾ ਹੁੰਦੈ।...ਬਾਕੀ ਜੇ ਇਹਦੀਆਂ ਸਾਖਾਂ ਹੁੰਦੀਐਂ...”

ਤੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਉਤੇ ਉਹਨੇ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਲਾ ਦਿਤਾ। ਬੁੱਢਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਚੀਂ ਲੱਗੀ, ਪਰ ਗਭਰੂ ਮੁਸਕੜੀਏ ਹੱਸ ਪਏ ਖੇਤ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪਾਲੂ ਕੇ ਪਾੜੇ ਮੀਰੂ ਨੇ ਖੜੇ ਕੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲਈ ਸੀ ਉਹਨੇ ਹੱਸ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਤਾਇਆ, ਆਪਣਾ ਕੋਲੂ ਕੋਟਸੇ ਸਮੇਰ ਪਰਬਤ ਮੈਂ ਰਹਿਤੇ?”

ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਪਾੜੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਰਤ ਵੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਵੱਲ ਘੁਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕਿੜੇ ਆਲੇ ਸਿਰ ਮੈਂ!”

ਸਾਰੇ ਕੁੰਦੇ ਦੀ ਖਿੰਝ ਉਤੇ ਹੱਸ ਪਏ। ਪਾੜਾ ਉਚੀ ਠਹਾਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਖੇਤ ਨੂੰ ਤੁਰ ਗਿਆ।

ਫੇਰ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਦਿਨ ਕੁੰਦੇ ਦੀ ਚੌਰਸ ਜੇਬੀ ਘੜੀ ਤੇ ਦੂਹਰੀ ਮੁੱਠ ਵਾਲੀ ਖੁੰਡੀ ਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਵਾਰਾਂ ਤੁਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਸਾਰੇ ਉਹਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹੁੰਦੇ, ਉਹਦੇ ਸਲਾਹ ਪੁੱਤ ਕੋਲੂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਤਨਾ ਭਿਡਰ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਮਿਲਦਾ ਇਹੋ ਗੱਲ ਛੇੜਦਾ।

“ਸਭ ਕਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲੋਂ ਕੁੰਦਾ ਸਿਆਂ।” ਲੰਮਾ ਹੁਕੁਕਾ ਭਰ ਕੇ ਉਹ ਕਹਿਦਾ, “ਪਿਛਲੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਉਘੜ ਪਿਆ ਤੇਰਾ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਖੂਹ ‘ਚ ਡਿਗੀਏ? ਚਾਹੇ ਸਾਲੇ ਐਂ ਵਛੂ-ਖਾਓ ਕਰਦੇ ਐ। ਜਦੋਂ ਨੈਣ-ਪਰਾਣ ਚਲਦੇ ਸੀ, ਓਦੋਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੁੜ੍ਹਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੋਈ ਸਾਲਾ ਖੱਟੀ ਲੱਸੀ ਕਿਹੜਾ ਫੜੋਣ ਐਂਦੈ...ਟੈਮ-ਟੈਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲੋਂ, ਇਹ ਟੈਮ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ।”

ਕੁੰਦਾ ਉਹਨੂੰ ਧਰਵਾਸ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਹਿਦਾ, “ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸਮਝਾਵੂੰ। ਹੁਣ ਜੇ ਆਪਾਂ ਬੁੜ੍ਹੇ ਹੋ-ਗੇ ਤਾਂ ਪਰਾਣੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਆਂਗੂ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਕੰਡਮ ਕਰਕੇ ਕਥਾੜੀਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿਟ ਦੇਣਾ ਕਮਲਿਆ? ਕੋਈ ਗੱਲ ਐ ਇਹ! ਮੁੰਡਿਆਂ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੋਲੂ ਨੂੰ ਇਹ ਟੈਮ ਆਉਣਾ?” ਸਾਰੇ ਹੋਰਨਾ ਸਨ ਕਿ ਕੁੰਦੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵੀ ਬਹੁਤੀ ਬੋਲਣੀ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਮਾੜੇ-ਧੀੜੇ ਬੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹਦਾ ਉਂਜ ਈ ਰੋਅਬ ਮੰਨਣ ਲਗ ਪਏ ਸਨ।

ਇਹਨੀ ਦਿਨੀਂ ਇਕ ਹੋਰ ਅਲੋਕਾਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਕੁੰਦਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹਨੇ ਕੋਲੂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਕਿੱਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਰ ਕਿੱਲੇ ਗਹਿਣੇ ਧਰੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਉਹ ਗੀਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ‘ਮੱਤਾਂ ਵੀ ਦਿਤੀਆਂ, ਪਰ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਜੇਰਾ ਰੱਖਿਆ। ਸਭ ਦੀਆਂ ਝੱਲ ਕੇ ਵੀ ਉਹਨੇ ਕੋਲੂ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਵਾ ਦਿਤੀ। ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੌਕਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੁੰਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਠੇਕੇ ਉਤੇ ਦੇਕੇ, ਓਸੇ ਦਿਨ ਵਾਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ‘ਪਿਲਸਟੀਆ’ ਬਣ ਬੈਠਾ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ‘ਕੁੰਦਾ ਪਿਲਸਟੀਆ’ ਹੀ ਪੱਕਾ ਲਿਆ। ਕਈ ਉਹਨੂੰ ‘ਕੁੰਦਾ ਸਿਓ’ ਸਾਹਬ ਲੋਕ’ ਕਹਿਣ ਲਗ ਪਏ।

ਕੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਫੌਜ ਵਿਚੋਂ ਮੁੜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਲੂ ਦੀ ਉਮਰ ਚੰਗੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਸੀ। ਕੋਲੂ ਤੋਂ ਵਡੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਦਾ ਪਹਾੜ ਜਿਛਾ ਭਾਰ ਕੁੰਦੇ ਦੇ ਸਿਰ ਸੀ। ਇਕੱਲਾ ਕਮਾਊ, ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਕਿੱਲੇ ਪੋਲੀ, ਦਿਨ-ਰਾਤ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਹੋ ਕੇ, ਉਹਨੇ ਪੰਦਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ‘ਦਸੋਂਟਾ’ ਕਟਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ

ਕਬੀਲਦਾਰੀ ਕਿਉਂਟ ਲਈ, ਕੋਲੂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਨੌਕਰੀ ਵੀ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਉਹਦਾ ਮੰਗਣਾ ਵੀ ਉਹਨੇ ਸਰਦੇ-ਪਜਦੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਘਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਰਾਸ ਆਈ ਜਾਪੀ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗਹਿਣੇ ਧਰਨ ਦੀ ਵੀ ਉਹਨੇ ਕੋਈ ਸੰਗ-ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ।

“ਜੇਦਾਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ!...ਬੰਦੇ ਬਣੇਂਦੇ ਆਏ। ਜੇ ਸਲੱਗ ਹੋਊ ਤਾਂ ਆਪੇ ਦੁਣੀ-ਚੋਣੀ ਬਣਾ ਲੂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੀ ਐ? ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੋ ਗੁੱਲੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਐਂ, ਪਿਨਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਈ ਨਹੀਂ ਮੁਕਦੇ, ਹੋਰ ਜੇਦਾਤਾਂ ਆਪਾਂ ਕੀ ਕਰਨੀਐਂ!” ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ।

ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦੀਆਂ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਸ਼ੇਖ ਚਿਲੀ ਵਾਲੀਆਂ ਫੁਕਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਲਗਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਹੁਣ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ੇਖਪੰਜ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਘੁਕ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ ਸਨ। ਜਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਘੜੀ ਤੇ ਖੁੰਡੀ ਕੁੰਦੇ ਕੋਲੇ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਨੇ ਇਹੋ-ਜਿਹੀ ਕਦੇ ਵੇਖੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਘੜੀ ਏਨਾ ਸਹੀ ਟਾਈਮ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੀਰਾਬ ਦੂਜੇ-ਚੌਥੇ ਕੁੰਦੇ ਦੀ ਘੜੀ ਨਾਲ ਘੜੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲਿਜਾਂਦੇ। ਕੁੰਦਾ ਵੀ ਜਦੋਂ ਟਾਈਮ ਦਸਦਾ ਤਾਂ ਨਾਲ ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਾਲੀ ਸੂਈ ਵੇਖ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ, “ਸੱਤ ਵਜ ਕੇ ਤੇਈ ਮਿਟ ਤੇ... ਕੋਈ ਤੀਹ ‘ਕ ਸਕਿੰਟ ਹੋਏ ਐ!”

ਕਮਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੁੰਦੇ ਦੀ ਜੇਬੀ ਘੜੀ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੈਣ ਦਿੰਦੀ?—ਨਾਲੇ ਉਹ ਸੋਹਣੀ ਈ ਏਨੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਕਦਾ ਕੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਜੀਅ ਕਰਦਾ ਸੀ!

ਹੁਣ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਕਦੇ ਮੰਡੀ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ (ਉਹ ਅਗੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਈ ਮੰਡੀ ਜਾਣ ਲਗ ਪਿਆ ਸੀ) ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੇ ਟਾਈਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਾਉਂਦਾ; ਫੇਰ ਰਾਹ ਵਿਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਵੇਕਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਂਦਾ ਤੇ ਉਸੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ‘ਸੱਤ ਵਜ ਕੇ ਤੇਤੀ-ਚੌਤੀ ਮਿਟ’ ਉਤੇ, ‘ਸਹੀ’ ਘਰੋਂ ਤੁਰਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁੰਡੀ ਸਹਾਰੇ ਬੋਰ ਬੋਰ ਤੁਰਦਾ ਮੰਡੀ ਦੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਦੁਕਾਨਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਚੁਕੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਹਟਵਾਈਏ ਗੱਲਿਆਂ ਉਤੇ ਪੂਰ ਧੁਕਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਗੇਟ ਦੇ ਥਮਲੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਦੇ ਉਤੇ ਰੱਖੇ ਮੁਕੇ ਨਾਲ ਮੂੰਹ, ਹੱਥ, ਪੈਰ ਝਾੜਦਾ ਤੇ ਫੇਰ ਪੱਗ ਸੁਤ ਕਰਕੇ ਖੁੰਡੀ ਨੂੰ ਥਮਲੇ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਖੜੀ ਕਰਦਿਆਂ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਬੋਰ ਕੇ ਘੜੀ ਕਦਦਾ ਤੇ ਉਹਦਾ ਸਿਖਰਲਾ ਬਟਨ ਦੱਬ ਦਿੰਦਾ। ‘ਕਤਿੱਕ’ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਘੜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਲ ਸੂਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੂੰ ‘ਭਾਤ’ ਕਹਿਦੀਆਂ! ਉਹ ਮੁਸਕਰਾ ਪੈਂਦਾ: ਨੌਂ ਵਜਣ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਪੰਜ-ਛੇ ਮਿਟ ਬਾਕੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ - ਨਾ ਘਟ, ਨਾ ਵਧ।

ਇਕ ਦਿਨ ਕੋਲੂ ਦੀ ਚਿੰਨੀ ਆਈ। ਉਹ ਆਮ ਚਿੰਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਖਾਸੀ ਭਾਰੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਕੋਲੂ ਦੀ ਇਕ ਫੋਟੋ ਸੀ। ਫੋਟੋ ਵਿਚ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਹੋਰ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਹੜੀ ਕੁੜੀ ਕੋਲੂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਦਾ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹਦਾ ਚਾਪੜ ਵਰਗਾ ਮੂੰਹ ਸੀ—ਭਰਵਾਂ, ਚੌੜਾ। ਕੱਦ ਕੁਝ ਮਧਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਰੀਰ ਮੱਲਾਂ ਵਰਗਾ ਨਰੋਂ। ਕੋਲੂ ਨੇ ਜਿਹੜੀ ਚਿੰਨੀ ਲਿਖੀ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਦਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਦੋਸਤੀ ਸੀ। ਕੁੰਦੇ ਨੂੰ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਲੂ ਦੀ ‘ਦੋਸਤੀ’ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਰਹੀ। ਫੇਰ ਆਪੇ ਈ ਉਸ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ—‘ਠੀਕ ਐ, ਜੇਸਾ ਦੋਸ, ਓਸਾ ਭੋਸ! ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵੀ ਤਾਂ ਐ ਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਈ ਹੁੰਦੇ ਜੋ—ਕੁਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ, ਕੱਠੇ ਈ ਤੁਰੇ ਫਿਰਦੇ।’ ਪਰ ਇਹਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਕਈ ਦਿਨ ਕੋਲੂ ਦੀ ਇਹ ਫੋਟੋ ਓਪਰੀ ਓਪਰੀ ਲਗਦੀ ਰਹੀ।

ਹੋਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿਛੋਂ ਜਦੋਂ ਕੋਲੂ ਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਸੁਨੇਹੇ ਤੇ ਸੁਨੇਹਾ ਆਉਣ ਲਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕੋਲੂ ਨੂੰ ਦੋ ਚਿੰਨੀਆਂ, ਉਪਰਬਲੀ ਲਿਖੀਆਂ। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਹੋਰਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਲੂ ਨੇ ਮਹੀਨਾ ਭਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਾਅ ਨਾ ਦਿਤਾ। ਅਖੀਰ ਉਹਨੇ ਮੰਡੀ ਜਾ ਕੇ ਆੜਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਚਾਅਬੀ ਤਾਰ ਪੁਆਈ। ਚਾਰ ਦਿਨ ਉਡੀਕਿਆ, ਉਹਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਉਤਰ ਨਾ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਕੁੰਦੇ ਨੂੰ ਬੜਾ ਫਿਕਰ ਹੋਇਆ। ਉਹਨੇ ਕੋਲੂ ਦੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਹੁ-ਪਤਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪ ਕੋਲੂ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਆਵੇ; ਹੋ ਸਕਦੇ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਹੋਵੇ, ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਿਕਰ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਈ ਚਾਅ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੁੰਦਾ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਕੋਲੂ ਦੀ ਚਿੰਨੀ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਵੀ ਲਫਾਵਾ ਸੀ - ਪਹਿਲੇ ਜਿੰਨਾ ਈ ਭਾਰਾ। ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਿਚ ਵਲ੍ਹੇਟੀ ਇਕ ਫੋਟੋ ਸੀ; ਚਿੰਨੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਲੂ ਸਿਰ ਉਤੇ ਸਿਹਰੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਉਸੇ ਚਾਪੜ ਵਰਗੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਖੜਤਾ ਮੁਸਕਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਫੋਟੋ ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਨੇ ਪੂਰਾ ਸ਼ਿਗਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕੋਲੂ ਤੇ ਉਹਦਾ ਗੰਦ-ਜੋੜਾ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਕੁੰਦਾ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਡੋਰ-ਡੋਰਾ ਉਸ ਫੋਟੋ ਵਲ ਵਿਹੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਫੇਰ ਉਹਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕੋਲੂ ਦਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਹਦੀਆਂ ਦੰਦੀਆਂ ਚਿੜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹਨੇ ਇਕ ਮੋਟੀ ਸਾਰੀ ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢੀ ਤੇ ਫੋਟੋ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਚੁਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਸੁਟੀਆਂ, ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਪਏ ਮੰਜੇ ਉਤੇ ਲੰਮਾ ਜਾ ਪਿਆ। ਬੀਰੋ ਪੁੱਟੇ ਨਾਲ ਸਿਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁੱਛਦਿਆਂ ਉਹਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪੁੱਛਦੀ ਰਹੀ, “ਕੋਲੂ ਨੇ ਕੀ ਲਿਖਿਐ?” ਪਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ। ਬੀਰੋ ਉਹਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਵੇਖ ਕੇ ‘ਬਿਰਬਿਰ’ ਕਰਦੀ ਉਹਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੁਰੀ ਫਿਰੀ।

ਬਿੰਦ ਥੁ ਪਿਛੋਂ ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰੂ ਮੀਰਾਬ ਨੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਬੁਰਾ ਖੜਕਾਇਆ ਤਾਂ ਉਵੇਂ ਪਿਆ ਪਿਆ ਈ ਕੁੰਦੇ ਨੇ ਘਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, “ਕੋਲੂ ਦੀ ਬੇਬੇ, ਇਹਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇ ਘੜੀ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ-ਗੀ।” ਤੇ ਓਦੋਂ ਈ ਆਪਣੇ ਕੁੜਤੇ ਦੇ ਕਾਜ ਵਿਚੋਂ ਘੜੀ ਦੀ ਸੰਗਲੀ ਦਾ ਛੱਲਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਗ ਪਿਆ।

ਪੰਜਾਬ

ਦਾਈ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਪੰਜਾਬ

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਨੇਤਾ ਲਈ ਪੰਜਾਬ

ਮੈਂ ਨੇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ

ਮੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਹੋਇਆ

ਖੁਦਕਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ

ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੰਜਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਆਇਤੁ,

ਸਾ ਹਿ ਤ ਦ ਰ ਪ ਟ

ਸੱਜਣਾਂ ਵੇ ਬੇ-ਦਰਦਾ

ਦੋ ਗਜ਼ਲਾਂ

“ਸੰਤ”

ਕਵਿਤਾ

ਕਵਿਤਾ

ਬਲਵਿੰਦਰ ਗਿੱਲ

ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਸਾਥੋਂ ਪਾ ਗਿਆ ਚੁਦਾਈਆਂ, ਸੱਜਣਾਂ ਵੇ ਬੇ-ਦਰਦਾ।
ਸਾਡੀ ਅੱਖੀਆਂ ਚੋਂ ਨੀਂਦਰਾਂ ਚੁਰਾਈਆਂ, ਸੱਜਣਾਂ ਵੇ ਬੇ-ਦਰਦਾ।

ਪੁੱਲੇ ਬੱਸ ਪਾਏ ਨੇ ਤੂੰ, ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਦੇ।
ਕੱਲੀ ਨੂੰ ਹੀ ਸਹਿਣੇ ਪੈਣੇ, ਮੇਹਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ।
ਜਾਗਦੀ ਨੂੰ ਆਉਣ ਤਰੇਲੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਯਾਦਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਆਈਆਂ
ਸੱਜਣਾਂ ਵੇ ਬੇ-ਦਰਦਾ, ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ

ਕਾਲੀਆਂ ਜੋ ਰਾਤਾਂ, ਰਹਿਣ ਕੱਲੀ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀਆਂ।
ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਪੈਣਾ, ਸਦਾ ਕੱਲ ਵੀ ਨਾ ਆਉਂਦੀਆਂ।
ਹਾਲ ਸੁਣ ਜਾ ਵੇ ਸਿਰ ਦਿਆ ਸਾਈਆਂ।
ਸੱਜਣਾਂ ਵੇ ਬੇ-ਦਰਦਾ, ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ

ਸਾਗ ਲੈਣ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਤੋੜਦੀ ਸਾਂ ਗੰਦਲਾਂ।
ਦੇਖ ਕੇ ਪੈਣਾ, ਮੈਨੂੰ ਪੈਦੀਆਂ ਸੀ ਦੰਦਲਾਂ।
ਮੈਥੋਂ ਗਈਆਂ ਨਾ ਉਹ ਮਿਤਰਾ ਬੁਲਾਈਆਂ
ਸੱਜਣਾਂ ਵੇ ਬੇ-ਦਰਦਾ, ਸਾਥੋਂ ਕਿਹੜੀ

“ਗਿੱਲ” ਜਹੇ ਟੱਕਰੇ ਨਾ, ਮੈਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨ ਵੇ।
ਸਹਿਲਾਗੀ ਮੈਂ ਕੱਲੀ, ਤਾਹਨੇ ਚੰਦਰੇ ਜਹਾਨ ਦੇ।
ਭੋਰ ਉਡ ਗਿਆ, ਕਲੀਆਂ ਕਮਲਾਈਆਂ।
ਸੱਜਣਾਂ ਵੇ ਬੇ-ਦਰਦਾ, ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਸਾਥੋਂ ਪਾ ਗਿਆ ਚੁਦਾਈਆਂ।

ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ

ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਸੂਬਾ ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ

ਵਲੋਂ—ਸ: ਦਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋਮਲ

ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ

ਬਾਪ ਤੁਸਾਂ ਦਾ, ਪਾਈ ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ,
ਮਾਰੇ ਗਏ, ਬਸ ਬਚੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ।
ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਜੱਗ ਦੀ ਮੌਜ ਮਾਣੇ,
ਤੋੜੇ ਬੱਚਿਓ ਸਿੰਘੀ ਦਾ ਮੋਹ ਤੁਸੀਂ।

ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ

ਤੁਸਾਂ ਰੱਜ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਝੂਠ ਚਿੱਟਾ,
ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਪੋਹ ਸਕਦਾ।
‘ਸਿੰਘ’ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਰਿਹਾ ਨਾ ਜੀਅ ਬਾਕੀ,
ਪੈਦਾ ਇਹ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
ਪਰਤੀ ਉਲਟ ਸਕਦੀ, ਅੰਬਰ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ,
ਸੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੂਠ ਖਲੋ ਸਕਦਾ।
ਤਿੱਪ ਖੁਨ ਦੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਤੀਕਰ,
ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ।

ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ

ਜੇਕਰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰਿਹਾ ਕਰੀਏ,
ਕਿੱਥੇ ਜਾਉਗੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਜੀਅ ਤੁਸੀਂ ?
ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖ ਇਸ ਏਡੇ ਸੰਸਾਰ ਅੰਦਰ,
ਕਲ੍ਹੇ ਜੀ ਕੇ ਕਰੋਗੇ ਕੀਹ ਤੁਸੀਂ ?

ਫਤਹ ਸਿੰਘ

ਕਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਆਂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ,
ਜੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਰਾਹੇ ਪਾ ਦਿਆਂਗੇ।
ਫੌਜ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ‘ਕੱਠੀ’,
ਅਸੀਂ ਕੇਸਰੀ ਉਚਾ ਝੁਲਾ ਦਿਆਂਗੇ।
ਇਸ ਹਕੂਮਤ ਵਿਰੁੱਧ ਫਿਰ ਯੁੱਧ ਕਰਕੇ,
ਅਸੀਂ ਜ਼ਾਲਮ ਦਾ ਬੀਜ ਮੁਕਾ ਦਿਆਂਗੇ।
ਜਦ ਤਕ ਜੀਆਂਗੇ, ਜੀਆਂਗੇ ਧਰਮ ਖਾਤਰ,
ਸਿਰਫ਼ ਵਾਸਤੇ ਸੀਸ ਲਗਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਸੂਚਾ ਨੰਦ

ਸੂਬਾ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਬੜਾ ਦਿਆਲ ਹੋਇਆ,
ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਉਠਾ ਲੈਂਦੇ ?
ਦੋਵੇਂ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰ ਕੇ,
ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਮਤੀ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾ ਲੈਂਦੇ ?

ਫਤਹ ਸਿੰਘ

ਹਿੰਦੂ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਲੰਕ ਲੱਗੇ,
ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾਂ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਹੋ ਕੇ।
ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਪ ਤੂੰ ਵਾਇਦਾ ਉਠਾ ਲੈਂਦਾ,
ਧਰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਕੇ।
ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੱਥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ,
ਅਸਾਂ ਵੇਖਿਓ, ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋ ਕੇ।
ਇਹਨਾਂ ਜਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਧਰਮ ਸਾਡਾ,
ਧਰਮ ਰੱਖਦਾ, ਅਸਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਕੇ।

ਸੂਚਾ ਨੰਦ

ਬੱਚੇ ਨਾਗਾਂ ਦੇ ਸਦਾ ਹੀ ਭੰਗ ਮਾਰਨ,
ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾ ਦੇਵੇ।
ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਇਹ ਰਾਏ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ,
ਗਲਤ ਹਰਫ਼ਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇ।

ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ

ਝੂਠਾ ਨੰਦ ! ਨਹੀਂ ਨਾਗ ਦੇ ਪੁੱਤ ਅਸੀਂ,
ਪੁਤਰ ਸ਼ੇਰ ਦੇ, ਸ਼ੇਰਾਂ ਸਾਮਾਨ ਅਸੀਂ।
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅਸੀਂ ਵਾਰਸ,

ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੋਚੀ ਸੰਤਾਨ ਅਸੀਂ।
ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਹਾਂ,
ਮਹਾਂ-ਬਲੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਨ ਅਸੀਂ।
ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਨਹੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ,
ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਬਲੀਦਾਨ ਅਸੀਂ।

ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ

ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਤੋਂ ਮਜ਼ਹਬ ਇਸਲਾਮ ਚੰਗਾ,
ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੀਸ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਓ ਉਦਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾਓ,
ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਰ ਸਕਦਾ।

ਫਤਹ ਸਿੰਘ

ਜੇ ਇਸਲਾਮ ਹੈ ਚੰਗਾ, ਤਾਂ ਸਣੇ ਕਾਜ਼ੀ,
ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਣ ਗਏ ?
ਜੇਕਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨੇ ਹੁੰਦੇ ਈਮਾਨ ਵਾਲੇ,
ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿੱਦਾਂ ਬੇ-ਈਮਾਨ ਬਣ ਗਏ ?
ਇਹ ਜੋ ਬੇਨੇ ਨੇ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਅੰਦਰ,
ਤੇਰੇ ਸਣੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਭ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਗਏ ?
ਜੇ ਨਹੀਂ ਮੋਮਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮੌਤ ਆਉਂਦੀ,
ਮੀਲਾਂ ਤੀਕ ਕਿੰਨੇ ਇਹ ਕਬਰਸਤਾਨ ਬਣ ਗਏ ?

ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ

ਮੰਨੋ ਬੱਚਿਓ ! ਆਓ ਇਸਲਾਮ ਅੰਦਰ,
ਅੱਪਾ ਰਾਜ ਸਰਹੰਦ ਦਾ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ।
ਨਾਲੇ ਦਿਆਂਗਾ ਡੋਲੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੇ,
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਿਟੀ ਦੇ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਦਿਆਂਗਾ।

ਦੋਵੇਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ

ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੀ ਗੀਤ ਜੋ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ,
ਉਹ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਟਕਣੀ ਦੇ।
ਐਪਰ ਤੇਰੀ ਇਸ ਸੜੀ ਸਰਹੰਦ ਉੱਤੇ,
ਚੰਡੀ ਬਣ ਬਿਜਲੀ ਵੇਖੀ ਕੜਕਣੀ ਦੇ।
ਐਸੀ ਧਰਮ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਖੜਕਣੀ ਦੇ,
ਇੰਟ ਇੰਟ ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਖੜਕਣੀ ਦੇ।
ਤੇਨੂੰ ਤੱਜਿਆਂ ਰਾਹ ਨਾ ਲੱਭਣਾ ਦੇ,

ਗੁਰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਵੀ ਤੇਰੀ ਭਟਕਣੀ ਦੇ।

ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ

ਕਾਜ਼ੀ ਸਾਹਿਬ ! ਇਹ ਬੜੇ ਗੁਸਤਾਖ ਬੱਚੇ,
ਦਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਈਏ ?
ਦੱਸੇ ਸ਼ਰਾ ਕੀ ਆਖਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ,
ਕਿਹੜੀ ਮੌਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਰਵਾ ਦੇਈਏ ?

ਕਾਜ਼ੀ

ਇਹ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਬਾਲ, ਨਵਾਬ ਸਾਹਿਬ !
ਜਲਦੀ ਕੰਮ ਮੁਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਦੇ।
ਸ਼ਰਾ ਆਖਦੀ ਦੇ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ,
ਝੱਟ ਪਾਰ ਬਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਦੇ।
ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਈਂ,
ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਦੇ।
ਜਾਂ ਫਿਰ ਦੋਵਾਂ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ,
ਕੰਧ ਵਿਚ ਚਿਣਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਦੇ।

ਦੋਵੇਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ

‘ਕੋਮਲ’ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਗੱਜ ਕੇ ਆਖਦੇ ਹਾਂ,
ਮੌਤਾਂ-ਲਾਜ਼ੀਆਂ ਅਸਾਂ ਨੇ ਵਰਨੀਆਂ ਨੇ।
ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਉੱਸਰਦੇ ਮਹਿਲ ਦੀਆਂ,
ਨੀਹਾਂ ਹੱਸ ਕੇ ਅਸਾਂ ਨੇ ਭਰਨੀਆਂ ਨੇ।

1. ਕਲਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ‘ਚਮਨ’

ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਪਿਆਰੇ ਦਿਨ।
ਮਹਿਕੀਆਂ ਮਹਿਕੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਸਨ ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ, ਨਿਆਰੇ ਦਿਨ।
ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਤ ਬੀਤ ਗਈ, ਤੇਰਾ ਹਿਜਰ ਹੰਢਾਉਂਦੇ ਨੂੰ।
ਭੁਲਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਇਆਂ ਵੀ, ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਿਨ।
ਤੇਜ਼ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੱਕੀ ਵਿਚ, ਜੀਵਨ ਪਿਸਦਾ ਜਾਂਦਾ ਦੇ।
ਮਹਿਕਾਂ ਮਸਤ ਬਹਾਰਾਂ ਦੇ, ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਵਿਸਾਰੇ ਦਿਨ।
ਸੋਨ ਸੁਨਹਿਰੀ ਘੜੀਆਂ ਨੇ, ਬੀਤ ਗਏ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾ ਉਹ।
ਮੰਗਿਆਂ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕਦੇ, ਰੱਬ ਤੋਂ ਚਾਰ ਉਪਾਰੇ ਦਿਨ।
ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾ ਜੀਉਣਾ ਕੀ, ਲਗਿਆ ਹੈ ਘੁਣ ਤਾਂਘਾਂ ਨੂੰ।
ਹੁਣ ਤੇ ਸਾਡੇ ਹਿੰਸੇ ਵਿਚ, ਆਏ ਨੇ, ਦੁਖਿਆਰੇ ਦਿਨ।
ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਲ ਅੱਖੀ ਦੇ, ਹੱਸ ਕੇ ਹਿਜਰ ਹੰਢਾਵਾਂਗੇ।
ਸਾਨੂੰ ਚਮਨ ਮੁਬਾਰਕ ਨੇ ਵਿਸਿਆਰੇ ਵਿਸਿਆਰੇ ਦਿਨ।

2. ਕੌਣ ਪੁੱਛੇ ਆਣਕੇ ਅੱਜ, ਬੇਕਰਾਰੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ।
ਲੁੱਟ ਕੇ ਕੋਈ ਲੈ ਗਿਆ, ਯਾਰਾਂ ਦੀ ਯਾਰੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ।
ਆਪ ਹੱਥੀਂ ਆਪਣੀ ਮੈਂ ਹਿਜਰ ਪੱਲੇ ਪਾ ਲਿਆ।
ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਮਿਲ ਰਿਹੇ, ਕਿਸਮਤ ਨਿਆਰੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ।
ਭਾਲਰਾਂ ਦੀ ਭੱਠ ਵਿਚ, ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਝੋਕ ਕੇ।
ਲੁੱਟਿਆ ਕਿਸ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਮਰ ਸਾਰੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ।
ਛਾਣਦਾ ਹੈ ਖਾਕ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਤੋਂ।
ਧੰਨ ਦਾ ਰੋਗੀ ਪਾ ਰਿਹਾ, ਲਾਲਚ ਬਿਆਰੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ।
ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਕੇ ਵਤਨ ਨੂੰ ਹੋ ਕੇ ਧਰਤੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ।
ਚੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਗੈਰ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਖੁਆਰੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ।
ਨਾ ਰਹੇ ਉਰਵਾਰਦੇ ਤੇ, ਨ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਾਰ ਦੇ।
ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੌਲਤ ਦੀ ਖੁਆਰੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ।
ਜੀ ਰਿਹਾ ਸੰਸਾਰ ਹੋ, ਲੈ ਕੇ ਸਹਾਰਾ ਆਸ ਦਾ।
ਚਮਨ ਤੂੰ ਵੀ ਮਾਣ ਲੈ, ਹੁਣ ਇੰਤਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ।

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਿੰਘ ‘ਕੰਵਲ’(ਰਾਮਪੁਰੀ)

ਸੰਤ ਸਾਗਰ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ, ਆਉਂਦਾ ਸੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੰਕਾਰ ਕਰਨਾ।
ਨਫਰਤ, ਈਰਖਾ, ਦਿਲਾਂ ਚੋਂ ਦੂਰ ਕਰਕੇ, ਦਸਦਾ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ।
ਸਚ ਝੂਠ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਤੇ, ਜਗ ਤੇ ਸੱਚ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ।
ਸੰਤ ਤੇਖ ਵਿਚ ਫੁੱਪੇ ਹੋਏ ਡਾਕੂਆਂ ਤੋਂ, ਲੋਕਾਂ ਭੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਨਾ।

ਸੁਹਾਗਾ ਜੋੜ ਕੇ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਵਾਲਾ, ਟੋਇਆਂ ਟਿਥਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਰ ਕਰਨਾ।
ਭਾਵੇਂ ਗੋਲੀ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ, ਕੰਮ ਸੰਤ ਦਾ ਸੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਕਰਨਾ।

ਸਚਾ ਸੰਤ ਨਾ ਜੇਕਰ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਗਟ, ਕੁਫਰ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਕਰ ਪਾਰ ਜਾਵੇ।
ਬੁਰਕਾ ਧਰਮ ਦਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਝੂਠ ਮੀਆਂ, ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣ ਸੁਦਾਰ ਜਾਵੇ।
ਸਚ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਮਲੀਆ ਮੋਟ ਹੋ ਜਾਏ, ਐਨਾ ਝੂਠ ਦਾ ਵਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਾਵੇ।
ਨਫਰਤ, ਈਰਖਾ, ਦੂਈ ਦੀ ਅੱਗ ਅੰਦਰ, ਝੂਜ ਦਾਇਆਂ ਵਾਂਗ ਸੰਸਾਰ ਜਾਵੇ।

ਜਿਸ ਸੰਤ ਅੰਦਰ ਭਰੀ ਈਰਖਾ ਏ, ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ।
ਕੰਮ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦਾ ਅਮਨ ਭੰਗ ਕਰਨਾ, ਕੰਮ ਸੰਤ ਦਾ ਸੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਕਰਨਾ।

ਪੂਰੇ ਸੰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਹਿਓ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਹੁੰਦੇ।
ਅਭਲਾਸ਼ੀ ਨਾਮ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਨੱਚ ਪੈਂਦੇ, ਐਪਰ ਸੁਣਕੇ ਦੁਖੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੁੰਦੇ।
ਪੂਰੇ ਸੰਤ ਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਤ ਹੁੰਦੀ, ਪੁਤਲਾ ਖਿਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਇਨਸਾਨ ਹੁੰਦੇ।
ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਹਿਓ, ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਹੁੰਦੇ।

ਸੰਤ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਨਾ ਵੇਖ ਦਾ ਦੇ, ਸ਼ਰਨੀ ਪਿਆਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਉਪਰ ਕਰਨਾ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਸੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਹੋਵੇ, ਕੰਮ ਸੰਤ ਦਾ ਸੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਕਰਨਾ।

ਪੂਰੇ ਸੰਤ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਰੱਬ ਵਸਦਾ, ਸੰਤ ਮੁਖ ਤੋਂ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ ਮਿਲਦੀ।
ਭਾਗੀ ਹੋਏ ਪਰ ਸਖਣੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ, ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਨਾਮ ਸੁਗਾਤ ਮਿਲਦੀ।
ਜਾਤਾਂ ਮੁਜ਼ਬਾ ਦੇ ਚਿਕੜ ਵਿਚ ਫਸੇ ਲੋਕੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਬ ਦੀ ਜਾਤ ਮਿਲਦੀ।
ਜਿਹੜੇ ਸੰਤ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੇ, ਉਹਨਾ ਬੰਦਿਆਂ ਤਾਈਂ ਨਿਜ਼ਾਤ ਮਿਲਦੀ।

ਸੁਪਨੇ ਹੋਏ ਜੋ ? ਸੁਪਨੇ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਦੇ, ਅਪੂਰੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਤਾਈਂ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨਾ।
ਭਾਵੇਂ ਵਾਰਨਾ ਪਵੇ ਸੂਬਸ ਸਾਰਾਂ, ਕੰਮ ਸੰਤ ਦਾ ਸੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਕਰਨਾ।

ਡਰਦਾ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਕੁਫਰ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਸਿਰ ਝੁਕਾਵਦਾ ਦੇ।
ਧਰਮ ਵਾਸਤੇ ਆਉਂਦਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਚ, ਧਰਮ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਜਾਂਵਦਾ ਦੇ।
ਪ੍ਰੀਤ, ਨਿਮ੍ਰਤਾ, ਜਾਮ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦਾ, ਹਰ ਹੀਲੇ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹਵਦਾ ਦੇ।
ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੀਲਾ ਨਾ ਕੰਮ ਆਵੇ, ਫੇਰ ਹਥ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਂਵਦਾ ਦੇ।

ਧਰ ਪੈਣਾ ? ਪਰ ਧਰਮ ਤੋਂ ਡੋਲਣਾ ਨਹੀਂ, ਪੈਂਦਾ ਸੰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਹਰ ਵਾਰ ਕਰਨਾ।
“ਕੰਵਲ” ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਹੋਵੇ, ਕੰਮ ਸੰਤ ਦਾ ਸੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਕਰਨਾ।

ਅੰਬੜੀਏ ਲੈ ਕੱਚੀਆਂ ਤੰਦਾਂ
ਸਾਹ ਦੀਆਂ, ਮਾਹਲ ਵਟੀਵਾਂ
ਰੂਪ ਸਰਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਭੇਵਾਂ
ਸੋ ਸੋ ਸਗਨ ਮਨੀਵਾਂ

ਨਿੱਤ ਬੰਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਭਾਂ
ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਹੱਥ ਮੜੀਵਾਂ
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਮੁੱਖ ਵਖੀਵਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ਾ
ਪਾਵੇ ਬਿਰਹਾ ਸ਼ੇਰ ਨੀ !
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ !

ਅੰਬੜੀਏ ਇਸ ਚਰਖੇ ਸਾਥੋਂ
ਸੁਪਨੇ ਕੱਤ ਨਾ ਹੋਏ,
ਇਸ ਚਰਖੇ ਥੀਂ,

ਸੋ ਘੁਣ ਲਗੇ,
ਚਰਖੇ ਖੰਭੇ ਹੋਏ
ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਤੋਕਲਾ,
ਭੁਰ ਗਿਆ ਬੀਤਾ
ਬਰਤਾਂਦੀ ਘਨਘੋਰ ਨੀ
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ !
ਪਰਾਂ ਇਹ ਡੂਕ ਚਰਖੇ ਤਾਈਂ
ਸਾਥੋਂ ਕੱਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਨੀ
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ !

(ਪ੍ਰਸਤਕ ‘ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ’ ਵਿਚੋਂ)

ਮਾਭਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ (੯ ਸਾਲ) ਤੇ ਫਤਹ ਸਿੰਘ (੭ ਸਾਲ)
ਨਾਲ ਸਰਹੰਦ ਦੇ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ਕੈਦ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ੧੨ ਦਸੰਬਰ, ੧੭੦੫ ਈਸਵੀ ਨੂੰ
ਮੁਕਲ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਰਹੰਦ ਵਿਚ ਕੰਧਾਂ ਚ ਚਿਣ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ

(ਕਿਸਤ ਪਹਿਲੀ)

ਲੁੱਟ

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ : ਇਕਬਾਲ ਕਾਹਲੋਂ

ਪੰਦਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਘੇਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਿੰਧ ਸੰਪਰਕ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਤਗਾਲ, ਸਪੇਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਜ਼ੇਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਗੇ। ਪੁਰਤਗਾਲ ਦਾ ਵਾਸਕੋ-ਦੀ-ਗਾਮਾ ਅਫਰੀਕਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕੱਟਕੇ 17 ਮਈ 1498 ਈ: ਵਿਚ ਕਾਲੀਕਟ ਪੁੱਜਿਆ। ਪੁਰਬੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਇੰਬਨ ਮਾਜ਼ੀਦ ਨੇ ਮਾਲਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਲੀਕਟ ਦਾ ਰਸਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪੁਰਤਗਾਲ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। 1500 ਈ: ਵਿਚ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਲੀਕਟ ਵਿਚ ਫੈਕਟਰੀ ਬਣਾਈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਯੂਰਪ ਦੇ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਇਥੋਂ ਹੀ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੁੱਟਮਾਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਬ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਯੂਰਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਇਹਨਾਂ ਅਰਬ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸੀ। ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਅਰਬ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਲੁੱਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦ ਮਹਾਂਸਾਗਰ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕਢਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ 1507 ਵਿਚ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਦੇ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਡੱਬ ਦਿਤਾ। ਪਰ 1509 ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਤਟ ਕੋਲ ਦੀਵ(ਡਿਉ) ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਅਲਮੀਦਾ ਅਤੇ ਅਲਬੁਕਰਕ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਹੇਠ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਨੇ ਮਿਸਰੀ ਗੁਜਰਾਤੀ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਜਲਾ ਕੇ ਲੁੱਟ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦ ਮਹਾਂਸਾਗਰ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲਈ। ਨਵੰਬਰ 1510 ਵਿਚ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਨੇ ਬੀਜਾਪੁਰ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ ਤੋਂ ਗੋਆ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਯੂਰਪੀਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਲੋਨੀ ਸੀ।

ਸੋ ਸਾਲ ਤਕ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। 1600 ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ, 1602 ਵਿਚ ਡੱਚ-ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ 1664 ਵਿਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਬਣੀਆਂ। ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਚਾਰ ਯੂਰਪੀ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀ ਲੁੱਟੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਸਿੱਧ ਹੋਏ। ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਡੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਟਿਕ ਨਾ ਸਕੇ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਦੇ ਕੁਝ ਉਭਾਰੇ ਹੋਏ ਪੁੰਜੀਪਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪੁੰਜੀਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਸਤ ਜਾਂ ਦੱਬ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਦੇ ਸਾਬਨਕਾਲ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁ: ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦਿਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੁਬੇਦਾਰ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਦਾ ਸੁਜਾਹ ਤੋਂ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ।

1715 ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ 310 ਹੈਮਿਲਟਨ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫਰਖਸੀਅਰ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਲਾਇਤੀ ਮਾਲ ਉਤੇ ਟੈਕਸ ਬਿਲਕੁਲ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਪਾਰ ਉਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੇ। ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿਤਾ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਨਵਾਬਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਲੌਹਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਨਵਾਬਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਫ਼ੌਤ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਾਇਆ। ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਉੱਢ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ। 1757 ਵਿਚ ਪਲਾਸੀ (ਮੁਰਸ਼ਿਦਾਬਾਦ) ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਸੂਬਾ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਨਵਾਬ ਸੁਰਾਜਦੌਲਾ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਮੀਰਜ਼ਾਫਰ ਨੂੰ ਨਵਾਬੀ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਚੌਥੀ ਪਰਗਨਾ ਦੀ ਜਗੀਰ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰਾਂ 1757 ਤੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਹਥਿਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ।

ਬਕਸਰ ਦੇ ਯੁੱਧ 1764 ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਅਬਧ ਦੇ ਨਵਾਬ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ, ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹ ਆਲਮ ਅਤੇ ਮੀਰ ਕਾਸਿਮ ਦੀ ਇਕੱਠੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਹਾਰ ਦਿਤੀ। ਇਸ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਉਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਰਾਹ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਬੰਗਾਲ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਗਈ। ਮਰਾਠਾ ਸੰਘ ਵਿਚ ਫ਼ੌਤ ਪਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ 1818 ਵਿਚ ਮਰਾਠਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਮਰਾਠਿਆਂ ਦੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਐਸੀ ਸੰਗਠਿਤ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਿਦਿਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਰਹਿੰਦੇ ਬਾਕੀ ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਉਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਮਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤਰਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਜਾਗੀਰਦਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਜੋ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੋਇਆ ਉਹ ਇਥੋਂ ਦੀ ਜਾਗੀਰਦਾਰੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਪੁੰਜੀਵਾਦੀ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦੋਸੀ ਪੁੰਜੀਪਤੀ

ਵਰਗ ਦਾ ਬਲਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁੰਜੀਵਾਦ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਕਾਸ ਰੋਕ ਦਿਤਾ।

ਸੈਦਾਗਰੀ ਪੁੰਜੀ ਦਾ ਯੁਗ

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮੁਖ ਤਿੰਨ ਯੁਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ —

ਸੈਦਾਗਰੀ ਸਰਮਾਏ ਦਾ ਯੁਗ 1612 ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕੋਠੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1813 ਤਕ ਲਗਭਗ 200 ਸਾਲ ਰਿਹਾ। ਈਸਟ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁਖ ਟੀਚਾ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਮਸਾਲੇ, ਸੂਤੀ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜੇ ਲਿਆ ਕੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਯੂਰਪੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਵੇਚਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਮੰਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਮੁਫਤ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਣ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਆਮ ਲੁੱਟ ਦੀ ਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਏ ਸਮੁੰਦਰੀ ਡਕੈਤੀਆਂ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਰਾਇਆ ਮਾਲ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਗਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਦੇਣਾ ਪਿਆ। ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੂਰਤ ਦੇ ਸਭ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਭੁਗਤ ਕੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਲਾਸੀ ਹੋਈ। 1686 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਚਾਰਨਕ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਹੇਠ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੇਬ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਭ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਹੱਜ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਐਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮਾਲ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਭੇਜ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬਰਾਮਦ ਅਤੇ ਦਰਾਮਦ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਮਾਲ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਕੱਢ ਕੇ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਦਾ ਪੁੰਜੀਵਾਦ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਸੈਦਾਗਰੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਧਾਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਦੋਲਤ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਚੋਰ-ਉੱਚੋਂ ਸੈਦਾਗਰ ਭਾਰਤੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਉਤੇ ਜਾਂ ਮੁਫਤ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਸਿੱਧੀ ਲੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਇਹ ਇਸਤੇਮਾਲ ਓਦੋਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਕੱਢਿਆ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਅਫਰੀਕਾ, ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਦੂਜੀਆਂ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਦੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਪੱਛਮੀ ਦੀਪ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਸਪੇਨੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਕੇ ਮਿਲੀ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਮਾਲ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਤੀਰਾ ਕਾਫੀ ਅਰਸੇ ਤਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਪਲਾਸੀ ਦੇ ਯੁੱਧ(1757) ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਗਵਰਨਰ(ਨਵਾਬ) ਮੀਰ ਕਾਸਿਮ ਨੇ ਮਈ 1762 ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਗਰਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ :

“ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ ਚੋਬਾਈ ਕੀਮਤ ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਠਾ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁੱਟ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕਿਸਾਨਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਲ ਦੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ ਇਕ ਰੁਪਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”

ਬਕਸਰ ਦੇ ਯੁੱਧ(1764) ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਭਾਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੁਣ ਵਪਾਰ ਘੱਟ ਸੀ ਤੇ ਲੁੱਟ ਜ਼ਿਆਦਾ।

1772 ਵਿਚ “ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉਤੇ ਵਿਚਾਰ” ਨਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰ ਵਿਲੀਅਮ ਵੇਲਟਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“..... ਅੰਗਰੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਚਮੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਿਥਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹਰ ਮਾਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾਲ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਲ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕੀਮਤ ਮਿਲੇਗੀ।..... ਵਿਚਾਰੇ ਭੁਨਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਕਸਰ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਉਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਦਸਖਤ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਅਗਰ ਭੁਟਨ ਵਾਲਾ ਦਿਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ ਕੇ ਬੈਂਤਾਂ ਨਾਲ ਕੁਟਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।..... ਕੁਝ ਭੁਨਕਾਰਾਂ(ਚੁਲਾਹਿਆਂ) ਦੇ ਨਾਂ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ ਉਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਕ ਦਲਾਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵੇਚ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿਚ ਜੋ ਬੇਈਮਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾ ਜੁਲਾਹਾ ਠੱਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਘੱਟ 15 ਫੀਸਦੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਤਾਂ 40 ਫੀਸਦੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।”

ਇਹ ਸੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਦਾ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਮਾਲ ਲੈਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। 1765 ਵਿਚ ਬੰਗਾਲ ਬਿਹਾਰ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਹੱਥ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਰੀ ਤਰਾਂ ਲੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਸਿੱਧੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੁੱਟ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਉਤੇ ਲਗਾਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। 1764-65 ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਰਾਜ ਵਿਚ 8 ਲੱਖ 17 ਹਜ਼ਾਰ ਪੈਂਡ ਮਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰਾਜ ਸਿੰਭਾਲ ਦੇ ਹੀ ਕੀ ਕੀਤਾ ਇਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਹੀ 1765-66 ਵਿਚ 14 ਲੱਖ 70 ਹਜ਼ਾਰ ਪੈਂਡ ਮਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਧਾ ਕੇ 1771-72 ਵਿਚ 23 ਲੱਖ 43 ਹਜ਼ਾਰ ਪੈਂਡ ਅਤੇ 1775-76 ਵਿਚ 28 ਲੱਖ 18 ਹਜ਼ਾਰ ਪੈਂਡ ਹੋ ਗਈ। 1793 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਲਾਰਡ ਕਾਰਨਵਾਲਿਸ ਨੇ “ਇਸਤਮਰਾਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ” ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵੱਧ ਕੇ 34 ਲੱਖ ਪੈਂਡ ਹੋ ਗਈ।

ਇਸ ਮਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਬਾਕੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਭੇਜਣ ਲਈ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਭਾਰਤੀ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਦੇ ਲਈ “ਲਾਗਤ ਪੁੰਜੀ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਅੱਡ ਰਖ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ।” ਇਸ ਤਰਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਰੁਪਿਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੋਂ ਹੀ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਲਗੇ। ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਕਾਣੀ ਕੋਡੀ ਖਰਚੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਲੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਹੇ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਉਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ 1770 ਵਿਚ ਬੰਗਾਲ ਬਿਹਾਰ—ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਵਿਚ ਭਿਆਨਕ ਕਾਲ ਪਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਇਕ ਕਰੋੜ ਆਦਮੀ ਮਾਰੇ ਗਏ।

ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਜਨ ਸੰਖਿਆ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਕੀ ਮਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਿਆਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ? ਨਹੀਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੋਰ ਵੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਗਰਾਹੀ ਗਈ। ਈਸਟ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 1765-84 ਤੱਕ ਦੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿਚ ਸੂਬਾ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਜੋ ਭੁਰੀ ਹਾਲਤ ਕੀਤੀ ਉਸ ਤੇ 1787 ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ “ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਵਾਰਥਾਂ ਉਤੇ ਇਕ ਨਜ਼ਰ” ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਵਿਲੀਅਮ ਡੁਲਾਰਟਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ :—

“ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਦੇਹਾਤ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਨ ਭੰਡਾਰ ਸਨ ਪੁਰਬ ਵਿਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਮਾਲ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਸਾਡੀ ਭੁਰੀ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਐਨਾ ਜ਼ੋਰਾਂ ਬੋਰਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਬੇੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦੇਹਾਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵੀਰਾਨ(ਬੰਜਰ) ਹੋ ਗਏ। ਖੇਤ ਵਾਹੇ ਬੀਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਜੰਗਲੀ ਝਾੜੀਆਂ ਉੱਗ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਘਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।”

18 ਸਤੰਬਰ 1798 ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਲਾਰਡ ਕਾਰਨਵਾਲਿਸ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ :

“ਮੈਂ ਮਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਜੰਗਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।”

1793 ਵਿਚ ਬੰਗਾਲ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ‘ਸਥਾਈ ਬੰਦੋਬਸਤ’ ਕਰਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਲਈ ਨਵਾਂ ਕਦਮ ਚੁਕਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਮਾਲਕਾਨੀ ਦਾ ਹੱਕ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਵਰਗ(ਜਮਾਤ) ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿਤੇ ਬਗੈਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਬੈਠਿਆ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਆਧਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਇਹ ਨਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦੇ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਬਣੇ।

(ਚਲਦਾ)

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਮੁਢ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ?
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਦੱਸੋ।

ਚਿਟ ਨੰਬਰ-----
ਪੁਰਾਣਾ ਪਤਾ-----

ਨਵਾਂ ਪਤਾ ਸਟਰੀਟ/ਐਵੇਨਿਊ-----
ਟਾਊਨ-----
ਸਟੇਟ-----
ਪੋਸਟਲ ਕੋਡ-----
ਫੋਨ ਨੰਬਰ-----

NARWAL INSURANCE AGENCY LTD.
ALL KINDS OF INSURANCE:

*Renewals
*Financing
*Safe Driving Discounts
*Cars, Trucks, Vans Etc..
PLATES & DECALS

Open Monday to Saturday from 9 A.M. - 5 P.M.

OFF: 324-4944 RES: 325-4744
6415 MAIN ST., (at 48th Ave.) VANCOUVER, B.C.

PRITHPAL NARWAL,
B.A. LL.B

PRITPAL SINGH NARWAL
NOTARY PUBLIC

B.A. (PU) LL.B. (KUK)
FORMER - (ADVOCATE & OATH COMMISSIONER)
(Punjab & Haryana Highcourt)

PREFERRED AREA OF PRACTISE:

*All Conveyancing Deed & Transfer Documents *To prepare Power of Attorney
*To prepare Mortgage & Cancel Mortgages. *Authorized to Administer Oaths
*To prepare Leases *Attest Signatures
*To prepare Commercial Contracts *Authenticate Copies
*To prepare Statutory Declarations *Passport *Change of Name

Also Help on Immigration Matters

BUS: 324-4944 RES: 325-4744 9:00 a.m. to 5:00 p.m. (Monday to Saturday)
6415 MAIN ST., (At 48th Ave.) VANCOUVER, B.C. V2W 2V5

ਕੇਂਦਰ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ — ਟੋਹੜਾ

ਇੰਦੌਰ — ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੋਹੜਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਪਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛਾਪਾ ਮਾਰਾਂ ਨੇ ਯੂ ਪੀ ਵਿਚ ਇਕ ਥਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜੇਹੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਅਸਫਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਕੇਵਲ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇਕ 'ਮਿਸ਼ਨਰੀ' ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਥਾ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਮਾਨਯੋਗ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ" ਥਾਂ ਹਾਸਲ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਨੇ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਮੁਜ਼ਰਮ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁਧ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਲਾਗਤਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਵਿਰੁਧ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਵਿਰੁਧ ਦਰਜ ਕੇਸ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਧਰੋਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੌਮੀ ਆਗੂਆਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਰੀਰਾਂ ਉਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਉਹਨਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮੰਗਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬਲਬੀਰ ਤੇ ਬੀਬੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵੀ ਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਦੌਰ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਯੂਨਿਟ ਫੋਤੀ ਹੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ 'ਚ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਪਾਸ ਹਥਿਆਰ ਜਮ੍ਹਾਂ — ਲਸਕਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਪੀ ਸੀ ਸੋਨੀ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਸਲੇ ਬਾਰੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉਤਰ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਹੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਹਿ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਨਿਹਾਰ ਰੰਜਨ ਲਸਕਰ ਨੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦੀ ਅਨਸਾਰਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਅਸਲਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਿਲਵਰਤਣ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਡਾ: ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ?

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਸ: ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਤੀਰ ਜੋ ਕਿ ਤੀਸਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਹਨ ਨੇ ਇਥੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ: ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 10 ਅਪਰੈਲ 82 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਡੀਪੋਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 23 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪੁਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਾ: ਢਿੱਲੋਂ ਵਲੋਂ ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਡਾ: ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿੱਖ ਕਨਵੇਨਸ਼ਨ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਲੋਂਗੋਵਾਲ) ਨੇ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਵਿਚ ਹਿੰਸਾ ਲੈਣ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਆਏ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੀਪੋਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾ: ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਤੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਡਾ: ਢਿੱਲੋਂ ਯੂ. ਐਸ. ਏ. ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰਾਈਟਰਜ਼ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨਗੇ।

ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਚਾਣ ਲਿਆ ਗਿਆ

ਮੋਗਾ — ਸਥਾਨਕ ਪੁਲੀਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਇਕ ਪੇਟਰੋਲ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਕਾਤਲ ਕਰਕੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੇਟਰੋਲ ਪੰਪ ਉਤੇ ਮੋਗੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਹਲਾਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਕਾਰ ਪਕੜ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੈਂਗ ਦਾ ਲੀਡਰ ਹੈ।

ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਸੁਵਾਮੀ ਧਰੇਂਦਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਸਟਾਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੇਂਦਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਮੂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਕਸਬਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੱਸੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿ ਇਹ ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੁਰਜਿਆਂ ਦੀ ਇਮਪੋਰਟ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਾਈ ਹਾਲੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

Harcharan S. Sanghera

B.A., (Hons.) B.T.

We wish to let everybody know, that Harry, top salesman has rejoined our firm, and is eager to help in matters of real estate.

ਨਵੀਂ ਸਾਲ Call 274-9586 ਮੁਬਾਰਕ

COMMISSIONER

FOR

OATHS

HEIN

REAL ESTATE
CORPORATION 272-3382

ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸੰਘੇੜਾ

ਨਿਸ਼ਸਤਰੀਕਰਨ ਵਾਰਤਾ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ — ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਨਿਸ਼ਸਤਰੀਕਰਨ ਵਾਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਬੁਲਗਾਰੀਅਨ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਇਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਮੁਹੰਮਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਅਰਬ ਭਰਪੂਰ ਵਾਰਤਾ ਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਜੰਗ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵਧ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬੁਲਗਾਰੀਅਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇਏਰ ਜ਼ਿਵਕੋਵ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇਰੇ ਦੇ ਮੌਕੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਵਾਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਦੌੜ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਖਤਰਨਾਕ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੇਤਰਸੀ ਭਜੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਲ ਧੱਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜੇਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ।

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਸਤਰੀਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖੀ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਆਸ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਦ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਸਤਰੀਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਜਲਾਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਮਾਕੇ ਤੁਰੰਤ ਮੁਅਤਲ ਕਰਨ ਲਈ 5 ਨੁਕਤੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੁਝਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸਤਵੰ ਗੁਟਨਿਰਲੇਪ ਸਿਖਰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੇ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਗੁਟਨਿਰਲੇਪ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਮਨ ਲਹਿਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਸ਼ਸਤਰੀਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਾਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਬੇਪਨਾਹ ਰਕਮ ਵਿਕਾਸ ਕਮੀ ਵਲ ਖਰਚੀ ਜਾਵੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਅਮਨ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਹਿਮ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿਤਾ ਹੈ।

"ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਜੁਮੇਂਦਾਰੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਖਦਿਆਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ਤੀ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਗਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਨਾਲ ਹਲ ਕਰਨੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

ਭਾਰਤੀ ਸੈਨਾ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਚੌਕਸ — ਕੇ ਪੀ ਸਿੰਘ ਦਿਓ

ਕਲਕੱਤਾ — ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰਖਿਆ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਗਲ ਰੱਖਿਆ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਕੇ ਪੀ ਸਿੰਘ ਦਿਓ ਨੇ ਕਹੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਰਖਿਆ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਰਖਿਆ ਫੌਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਤਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਫੌਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜੇ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਵੇਂਕਟਾਰਾਮਨ ਨੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਲੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਦੀ ਧੜਾਧੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਖਤਰੇ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਦ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਨਵੀਨਤਮ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਓ ਦਾ ਬਿਆਨ ਬੰਬ ਹਾਈ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪਨਫੁਬੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੀਪੋਰਟਾਂ ਵਲ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੇਰ ਵੀ ਹਿੰਦ ਸਰਕਾਰ ਸਭ 'ਕਿਸਮ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਚੌਕਸ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਪਟਫੁਬੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਚੋਰੀ ਛਿਪੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅੱਡੇ ਤੇ ਖੜੀ ਬੱਸ ਫੁਕ ਦਿੱਤੀ

ਮਾਨਸਾ — ਪੇਪਸੂ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਨਾਲਾ ਡਿਪੂ ਦੀ ਪੀ ਯੂ ਸੀ 3415 ਬੱਸ ਕੁਝ ਅਨਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਾ ਭਗ ਸਾਢੇ ਬਾਰਾਂ ਬਜੇ ਮਾਨਸਾ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਉਤੇ ਹੀ ਜਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਬੱਸ ਸਭ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਆਹ ਬਣ ਗਈ।

ਮਾਨਸਾ ਦੇ ਪੁਲੀਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਪੁਲੀਸ ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੰਚੀ। ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਪੇਪਸੂ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਕ ਬੱਸ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਬਾਣੇ ਗਏ ਤਾਂ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਤਕ ਕੋਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ।

ਭਾਰਤ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ ? East West Travel Ltd.

ਨਵੀਂ ਸਾਲ ਮੁਬਾਰਕ

ਹਵਾਈ ਟਿਕਟਾਂ

ਸਾਥੋਂ ਹਰ ਏਅਰਲਾਈਨ ਦੀਆਂ

ਹਵਾਈ ਟਿਕਟਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

International and Domestic
Special for India, Pakistan, Fiji
and West Indies.

Mike Brar

ਭਾਰਤ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਨੇ ਜਾਣ
ਵਾਸਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਈਸਟ ਵੇਸਟ
ਟਰੇਵਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜਿਥੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ
ਖਿਆਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਲਕੀਤ ਬਰਾੜ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰੋ

Ph.(403)235-3661

#206-3517, 17 Ave. S.E. Calgary, Alta
T2A 0R5

ਧਾਰਮਿਕ

ਦਰਪਣ

ਜਪੁਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕਦੋਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ?

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਜਨਮ-ਸਾਖੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਨਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਲਈ, ਨੇੜੇ ਵਗਦੀ ਵੇਈ ਨਦੀ ਤੇ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਦ ਉਹ ਸਤਾਈ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਤੜਕੇ ਹੀ ਉਹ ਵੇਈ ਤੇ ਗਏ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਦੀ ਵਿਚ ਚੁੱਭੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਲੋਪ ਰਹੇ। ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਥੇ ਗਏ। ਸਾਖੀ-ਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੁੱਠ ਕੇ ਦੇਵੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ 'ਨਾਮ ਜਪਾਣ' ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ। ਰੱਬੀ ਮਿਹਰ ਸਦਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਦਿਤਾ। ਸਾਖੀਆਂ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਤਮ-ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਅਗਮੀ ਅਸਰ ਹੇਠ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ 'ਮੂਲ ਮੰਤਰ' ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਹੈ।

'ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ-ਸਾਖੀ', ਜੋ ਕਿਲਗਭਗ ੧੬੩੫ ਈ: ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਗਈ, ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵੇਈ ਨਦੀ ਵਿਚ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ:—

“ਇਕ ਦਿਨ ਆਗਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਹੋਈ, ਜੋ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਦਰੀਆ ਵੇਦਾ ਆਹਾ, ਸੁ ਇਕਿ ਦਿਨਿ ਇਕੁ ਖਿਜਮਤਿਦਾਰੁ ਲੈ ਕਰਿ ਗਇਆ, ਕਪੜੇ ਲਾਹਿ ਖਿਜਮਤਿਦਾਰ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ, ਆਪਿ ਨਾਵਣਿ ਪਇਆ। ਜਿਉਂ ਪਇਆ ਤਿਉਂ ਆਗਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਨਾਲਿ, ਸੇਵਕ ਲੈ ਗਏ ਦਰਗਾਹ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ। ਸੇਵਕਾਂ ਜਾਇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ 'ਜੀ ਨਾਨਕ ਹਾਜਰੁ ਹੈ।' ਤਬਿ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹੁ ਦਰਸਨੁ ਹੋਆ, ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਹੋਆ। ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਕਟੋਰਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਪੀਤਾ। ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਨੇ ਤੁਠ ਕੇ ਕਹਿਆ:—

“ਨਾਨਕੁ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਨਿਹਾਲੁ ਕੀਆ ਹੈ, ਅਰੁ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲਵੇਗਾ ਸੇ ਸਭ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲੁ ਕੀਤੇ ਹੋਨਿ। ਤੂ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ, ਅਰੁ ਲੋਕਾਂ ਥੀ ਭੀ ਜਪਾਇ। ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਥੀ ਨਿਰਲੇਪੁ ਰਹੁ; ਨਾਮ, ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸੇਵਾ, ਸਿਮਰਨ ਵਿਚਿ ਰਹੁ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਹੈ। ਤੂ ਏਹਾ ਕਿਰਤਿ ਕਰਿ।”

“ਤਬ.....ਆਗਿਆ ਹੋਈ, 'ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੈਸੀ ਹੈ? ਕਹੁ।' ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ, ਧੁਨਿ ਅਨਹਦੁ ਉਠੀ:

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਣੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥
ਤਬਿ ਫਿਰ ਆਵਾਜੁ ਹੋਆ, ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰੁ। ਜੋ ਕਿਆ ਕਿਆ ਹੋਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਰਿ ਵਿਚ ਕਿਆ ਸੁਣਿਆ ਬਜੇਤੁ ਗਵਨ ਹਾਰੇ। ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਧੁਨਿ ਉਠੀ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਜਪੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੋਈ ਸਚੁ, ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸਾਖੀਕਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਹੁਕਮ ਹੋਆ 'ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਉਹਰਿ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਤਿਸ ਉਪਰਿ ਮੇਰੀ ਨਦਰਿ। ਜਿਸ ਉਪਰਿ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ, ਤਿਸ ਉਪਰਿ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ। ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ, ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ।' ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਸਿਰਪਾਉ ਦਰਗਾਹੋਂ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਉਠੀ ਗੁਰੂ ਧਨਾਸਰੀ ਹੋਆ ਮਹਲ ੧ ਆਰਤੀ:

ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ.....

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰੰਗਿ ਕਉ ਹੋਇਆ ਜਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੧॥੧॥

ਤਬ ਆਗਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਈ, ਜੋ 'ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਸੀ ਘਾਟਿ ਪਹੁਚਾਇ ਆਵਹੁ।' ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨਿ ਉਸੀ ਘਾਟਿ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ।

ਅਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ: “ਡੇਰਾ ਸਭ ਲੁਟਾਇ ਦੂਰਿ ਕੀਤੇਸੁ। ਲੋਕੁ ਬਹੁਤ ਜੁਝਿ ਗਏ, ਫਕੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇ ਬੈਠਾ। ਨਾਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਫੂਮ ਜਾਇ ਬੈਠਾ।

ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ-ਸਾਖੀ ਦੇ ਹਫ਼ਜ਼ਾਬਾਦ ਵਾਲੇ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਉਤਾਰੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਥੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰੁ' ਤਾਂ ਉਸ ਅਗੇ ਪਾਠ ਇਉਂ ਹੈ:—

“ਅਜੀ ਜੀਉ ਕਾ ਆਖਿਆ ਹੋਆ ਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਦਰ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇ? ਅਤੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਗਵਣਹਾਰ ਹੈ।” ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿਚ ਜਪੁ ਕੀਤਾ, ਮਹਲਾ ੧ ਸਲੋਕ:

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸੋਚੇ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖਵਾਰ ॥

ਚੁਪੇ ਚੁਪਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵਤਾਰ ॥

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਪਾਲਿ ॥

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਜਪੁ ਸੰਪੂਰਣ ਕੀਤਾ।

ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ-ਸਾਖੀ ਵਿਚ ਹੀ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਵਰਨਣ ਹੈ ਉਥੇ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਸਾਖੀ ਇਉਂ ਹੈ:

“ਆਗਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਹੋਈ, ਜੋ ਇਕੁ ਸਿਖੁ ਜਾਤਿ ਭੱਲਾ ਖੜ੍ਹਰ ਵਿਚਿ “ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ” ਜਪੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਖੜ੍ਹਰ ਦੁਰਗਾ ਨੂੰ ਮੰਨੈ। ਅਤੇ ਓਸ ਸਿਖ ਦੇ ਨਾਲਿ ਸਭ ਖੋਚਰੀ ਕਰਨਿ। ਤਿਹਣਾ ਦੇ ਮਹਲੇ ਰਹੈ, ਤਿਸ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਲਹਿਣਾ ਰਹੈ। ਤਬ ਇਕਿ ਦਿਨਿ ਉਹੁ ਸਿਖੁ ਬੈਠਾ ਜਪੁਪੜਦਾ ਬਾ, ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਿ ਜੀ ਸੁਣਿਆ, ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਪੁਛਿਆ “ਜੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਿਸਦਾ ਹੈ?” ਤਬ ਸਿਖੁ ਬੋਲਿਆ, ਆਖਿਓ “ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਹੈ।” ਤਦਾਹੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਨਾਲਿ ਨਾਲਿ ਰਲਿ ਆਇਆ, ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ। ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੇ ਨਾਲ ਹਬੁ ਪੈਰਹੁ ਘੁੰਗਰੂ ਤੋਤਿ ਸੁਣਿਆਸੁ,

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗਾ ਜਪਣਿ। ਟਹਲ ਕਰਣਿ ਆਵੈ, ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜੇ, ਪਖਾ ਫੇਰੇ।

ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ-ਸਾਖੀ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ (੧੫੫੮-੧੬੩੬) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਅਨੁਸਾਰ

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ਸਗਲ ਉਤਾਰਾ।

ਬਾਣੀ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੀਐ ਹੋਇ ਰੁਸਨਾਈ ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰਾ।

ਸੋਦਰ ਆਰਤੀ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਾਪ ਉਚਾਰਾ ॥”

ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਉਦਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਕੇ ੧੫੨੧ ਈ: ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆ ਵਸੇ ਸਨ। ਓਥੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਨਿਤ ਕਰਮ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਤੇ ਬਾਮਨ ਸੋਦਰ ਆਰਤੀ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰਨਾ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਕਦੋਂ ਉਚਾਰਨ ਹੋਈਆਂ? ਕੀ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਹੀ ਉਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਇਕ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਹੋਰ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਨਿਸਚਤ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਓਥੋਂ ਮੁਕੰਮਲ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਗੁਰੂ, ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਆਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਸਮੇਂ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆ ਕੇ ਟਿਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿਖ-ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੇ ਉਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਠੀਕ ਠੀਕ ਤਰੀਕ ਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹੋ ਜਹੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਉਪਰ ਕੋਈ ਤਰੀਕ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਹੁੰਦੀ। ਇਹੋ ਜਹੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸਮਾਂ-ਬਾਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਿਤਨਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸੀਮਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰ ਜਪੁਜੀ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਕਈ ਖਿਆਲ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ ਵੱਖ ਜਨਮ-ਸਾਖੀਆਂ ਅਤੇ ਟੀਕਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਬਣੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:—

‘ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ’ ਦੀਆਂ ਅੰਤਮ ਪਉੜੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੋਥੀ ਹਰਿ ਜੀ ਜੋ ਕਿ ਜਨਮ-ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੋਚੀ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਚੀ ਰਚਿਤ ਮਿਹਰਬਾਨ, ਦੂਜੀ ਸੋਚੀ ਰਚਿਤ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਚਤੁਰਭੁਜ) ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ ਵਿਚ ‘ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ’—ਵਾਲੀ ਪਉੜੀ ਤੋਂ ਅਗਲੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਸਿਧਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਸਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਤਬ ਸਿਧਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਆ। ਜਿ ਧੰਨਿ ਹੋ ਨਾਨਕ!.....ਤਬ ਫੇਰਿ ਸਿਧਹੁ ਕਹਿਆ ਜਿ, “ਏ ਨਾਨਕ ਜੀ! ਤੂ ਪੂਰਾ ਭੋਆ ਹੈਂ। ਪਣੁ ਜੀ, ਇਥ ਤੂ ਇਨ ਸਿਧਹੁ ਕੇ ਕਹਿਐ ਜੋਗ ਮਹਿ ਆਉ। ਅਜ ਤੂ ਮੁੰਦਾ ਪਹਿਰੁ ਅਰੁ ਝੋਲੀ ਪਤੁ ਲੇਹਿ। ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਇ, ਖਿਥਾ ਡੰਡਾ ਲੇਹਿ ਜਿਤੁ, ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਚਲੈ।” ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿ ਉਠਿਆ: ਪਉੜੀ

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥

ਅਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਦਿਤੁ ਚੁਗੁ ਚੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੩॥”

ਕੁਝ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ) ਨੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਕਈ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੋਇਆ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਤਮਕ ਵਡਿਆਈ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੋ ਉਤਰ ਦਿਤੇ ਉਹ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਦੋ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੁਰਖਿਅਤ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਇਕ ਤਾਂ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤਰੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਧਿਆਤਮਕ ਗੋਸਟ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਪੁਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣ ਕੀ ਹਨ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਜੋ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਉਹ ਜਪੁਜੀ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ੩੮ ਪਉੜੀਆਂ ਇਸੇ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ।

ਕੁਝ ਕੁ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਝਵਾਨ ਖੋਜੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਣੀ ਸਿੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਅਗਿਆਨ ਤਾਈਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾ ਜੀਵਨ ਤੇ ਆਚਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਉੱਚਿਆਂ ਚਾਲਿਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ: ‘ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਕਈ ਥਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਉਣ ਕਰਕੇ, ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਾਰੇ ਮਹਾਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਭੀ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।’

ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਟੀਕੇ ਵਿਚ ਅਰਥ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਜਗਿਆਸੂ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੋਂ ਉਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨੋਤ ਕੇਵਲ ਅਰਥ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਕਈ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ‘ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ’ ਸੁਣਾਂਦੇ-ਸੁਣਾਂਦੇ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸ਼ਿਬੂ ਨਾਥ ਬਾਗਮਟ ਦੇ ਹੱਥ-ਲਿਖਤੀ ਟੀਕੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਟੁਕੜੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਟੀਕਾ ੧੭੦੧ ਈ: ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਬੂ ਨਾਥ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਨਾਲ ਇੰਜ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ:

“.....ਜਿ ਪੁਰਖਾ ਅੰਗਦਾ! ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰਣੀ ਆਰੁ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਕਰਵਾਣੀ। ਪੁਰਖਾ! ਇਕ ਐਸੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀਐ, ਜੋੜੁ ਥੋਪੀਐ।.....”

“ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜਿ ਕਿ ਤੇਰੀਅਹੁ ਮੁਹੁਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੁ ਜਾਪੁ ਹੈ ਜੀ। ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਸੁ ਕਰੀਐ।”

ਸ਼ਿਬੂ ਨਾਥ ਬਾਗਮਟ ਨੇ ਫਿਰ ਅਗੇ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਲਿਖੀ ਹੈ:—

“ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਸਲਾਹਿ ਕੀ ਕਾ ਜਪੁ ਕੀਤਾ।..... ਆਗਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਨਾਲਿ ਬੋਲਿਆ ਕਿ, ‘ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ। ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥’ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਮੁਖਿ ਜਪੁ ਦੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਖਿਆ। ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਸਿਖ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀਅਨ, ਕਿ, ‘ਪੁਰਖਾ! ਤੂੰ ਜਿਹੇ ਸਿ ਵੇਹ ਜਿਥੇ ਮੇਰੇ ਆਖਣ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਸਲੋਕ ਹੋਨਿ ਸਿ ਤੂ ਓਹੋ ਸਲੋਕ ਸਬਦ ਲੈ ਕੇ ਸੋਦਰੇ ਸਭਿ

ਸਭਿ ਏਸੇ ਜਪੇ ਵਿਚ ਆਣਿ ਆਣਿ ਬਣਾਇ ਤੇ ਮੈਨੇ ਸੁਣਾਇਦਾ ਜਾਹਿ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਹੋਨਿ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਆਣਿ ਆਣਿ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਬਣਾਇਦਾ ਜਾਹਿ। ਜਪੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ। ਸਬਦ ਸਲੋਕ ਸਭ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਅਰੁ ਆਗਿਆ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਾਲਿ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਉਤਮ ਪਉੜੀਆਂ ਸਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਦੀਆਂ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰਿ ਅੰਗਦੁ ਸਿਖ ਬਣਾਇ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਦਾ ਜਾਇ।”

ਸ਼ਿਬੂ ਨਾਥ ਦੀ ਇਸ ਭੂਮਿਕਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਣੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਰਚੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ (ਗੁਰੂ) ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸਲੋਕ ਤੇ ਪਉੜੀਆਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਇਛਾ ਤੇ ਪਰਵਾਨਗੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬੀੜਨ ਤੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਜਪੁਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਚੁਣ ਕੇ ਲਿਖੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਗੇ ਸ਼ਿਬੂ ਨਾਥ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ—

‘ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ‘ਸਾਬਾਸਿ ਪੁਰਖਾ, ਏਹ ਇਬਾਊ ਲਗਦੀ ਹੈ।.....ਸਲੋਕ ਇਬਾਊ ਬਣਦਾ ਹੈ।’ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਸਭ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬਾਣੀ ਅੰਗਦ ਸਿਖ ਦੇ ਵਿਚਿ। ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇਆ.....ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਪਣਾ ਖਜਾਨਾ ਅੰਗਦਿ ਸਿਖ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ। ਕਹਿਓਸੁ ‘ਪੁਰਖਾ, ਹੁਣ ਤੂ ਜਪੁ ਕਰਿ, ਸਿਫਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀ।’ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਬਾਬੇ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਜੋੜੁ ਬੰਧਿਆ। ਜਪੁ ਦਾ ॥੩੮॥ ਅਠਤੀਸ ਪਉੜੀਆਂ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਮਥਿ ਕਰਿ ਕਵੀ ਹੈ।”

ਡਾਕਟਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਹੱਥ-ਲਿਖਤੀ ਟੀਕੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਪੁ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਟੀਕੇ ਵਿਚੋਂ ਇੰਜ ਹੈ:—

“.....ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਬੇਰਾਗੀਆਂ ਕੇ ਮਹੰਤੋ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸੇ ਪੁਛਾ ਸੀ ਜੋ ਤੁਮਾਰਾ ਮਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕੌਨ ਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੈ ਪੁਰਖਾ! ਹਮ ਨੇ ਮਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਹੁਆ ਹੈ। ਤੁਮ ਕੋ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਜਬ ਹਮ ਨੇ ਪਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਕੇ ਸੁਮੇਰ ਪੈ ਗਏ ਸੇ ਤਬ ਹਮ ਨੇ ਬਨਾਯਾ ਸੀ।”

ਮਹਾਂ ਕਵੀ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜਪੁਜੀ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਸਬੰਧੀ ਇਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:—

“.....ਬੈਠ ਕਹੇ ਅੰਗਦ ਸੰਗ ਬਚਨਾ।

ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਨਹਿ ਮਨ ਰਚਨਾ।

ਅਬ ਤੁਮ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨ।

ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਕਰਹੁ ਸੁਧਾਰਨ।...

ਇਉਂ ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੰਤ ਸਿੱਖ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਨੂੰ ਇਹ ਬਚਨ ਕਹੇ ਤਾਂ (ਗੁਰੂ) ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ‘ਜਪੁਜੀ’ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਕਲਨ ਕੀਤੀ:

“ਸੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ।

ਬੀਨ ਬੀਨ ਕੀਨੇ ਗੁਰਬਾਨੀ।

ਆਨਿ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨਿ ਸੁਹਾਨੀ।

ਤਬਿ ‘ਜਪੁ’ ਨਾਮ ਧਰਯੋ ਗੁਰਬਾਨੀ।”

ਅਜੇਕੇ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰੋ: ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਖਿਆਲ ਇੰਜ ਹੈ:—

“ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪਾਠਕ ਸੱਜਣ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਜੁੜਨਗੇ, ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਦਿਸਣ ਲੱਗ ਪਏਗੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ਇਕੋ ਹੀ ਤੁਕ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਹੈ: “ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਪਾਲਿ?” ਬੜੀ ਉਚੀ ਉਡਾਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਕ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂ ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਿਲਵਾਂ ਮਜ਼ਮੂਨ ਇਉਂ ਦਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕਾਂਤ ਸਮੇਂ, ਇਕਾਂਤ ਥਾਂ ਤੇ ਇਕਾਂਤ-ਚਿਤ ਹੋ ਕੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ।”

ਅਗੇ ਚਲ ਕੇ ਆਪ ਲਿਖਦੇ ਹਨ—“ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਉਤਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿਚ ਚੁੱਭੀ ਲਾਵਾਂਗੇ, ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਇਹ ਸਵਾਦਲੀ ਸਮਝ ਆਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ‘ਕਿਵ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਪਾਲਿ?’ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੁੜੇ ਮਨ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਦਾ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਉਤਰਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।”

ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਣੀ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਤੇ ‘ਕਿਵ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਪਾਲਿ’ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਬਾਣੀ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਲਿਖੀ ਗਈ।

ਕੁਝ ਕੁ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਪੁਜੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਉੜੀਆਂ ਜਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਉੜੀਆਂ ਦੇ ਜੁਟ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਤੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਤੇ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਊਸਰ ਬਣਦੇ ਰਹੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ, ਕਈ ਸਾਖੀਕਾਰਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ੨੨ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਦੋਂ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਜਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਜੀਆਂ ਤੇ ਮੋਲਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਮੱਕੇ ਤੇ ਬਗਦਾਦ ਵਿਖੇ ਗੋਸ਼ਟਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਿਚਲੀ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ:—

“ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥”

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਗਦਾਦ ਦੇ ਪੀਰ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਇਕ ਅੱਖ ਦੇ ਝਪਕਾਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਕਈ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਤੇ ਪਾਤਾਲਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ।

ਡਾ: ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਹਲੀ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰੋ: ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਰਲਦੀ ਹੈ ਜਦ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਓਥੋਂ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਦ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਆਤਮਕ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆ ਕੇ ਟਿਕ ਚੁਕੇ ਸਨ।

ਕੁਝ ਕੁ ਪੁਰਾਣੇ ਤੇ ਅਜੇਕੇ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਚਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਕਲਨਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਨੇ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਪੁਜੀ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਰਚੀ ਗਈ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਿੰਸਾ ਵੇਈ ਨਦੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਉਚਾਰਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕੁਝ ਸਿਧ ਗੋਸਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਛੰਦਾਂ ਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪਉੜੀਆਂ ਤੇ ਸਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ (ਗੁਰੂ) ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵਿਉਂਤ-ਬੰਦ ਕੀਤੇ।

ਜਦ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਠ ਕੁ ਸਾਲ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਦੀ ਆਤਮਕ ਉਨਤੀ ਲਈ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਜੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਦੀਆਂ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਈਆਂ ਉਹ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਗਏ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵਿਸਥਾਰ (ਬਾਕੀ ਪੰਨਾ 15 ਤੇ)

(ਪੰਨਾ 8 ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਦਿਉ ਗੁੜ ਦੀ ਰੋੜੀ
ਕਲਮਦਾਨ ਵਿਚ ਘਿਰੇ

ਜੀਵੇ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਪਿਉ

ਕਲਮਦਾਨ ਵਿਚ ਕਾਨੀ
ਜੀਵੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਨਾਨੀ

ਦਿਉਂ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਧੁਣੀਆਂ ਭਖਦੀਆਂ ਤੇ ਮਘਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਹੜੀ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਕੋਈ ਤਿਲ ਸੁਟਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੁਝ ਕੋਈ ਕੁਝ। ਲੋਹੜੀ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਲੋਕ ਸ਼ਰਾਬ ਵੀ ਕਾਫੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਦੰਗੇ ਫਸ਼ਾਦ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੌਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮਾਘੀ

ਲੋਹੜੀ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਾਘੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਖੀਰਾਂ ਰਿੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਨਹਾਉਣਾ ਵੀ ਇਕ ਸ਼ਰਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਮੁਕਤਸਰ ਵਿਖੇ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਭਾਰੀ ਰੋਟਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੇਂਡੂ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਸੰਤ ਪੰਚਮੀ

ਇਹ ਵੀ ਸਰਦ ਰੁੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਠੰਡ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ "ਆਈ ਬਸੰਤ ਪਾਲਾ ਉਡੰਤ"। ਇਸ ਮੌਸਮ ਦੀ ਰੋਟਕ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁੰਡੇ ਪੀਲੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਬੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਪੀਲੀਆਂ ਚੁੰਨੀਆਂ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਤੰਗ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਉਡਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਟਿਆਲੇ, ਫੇਹਰੇ, ਬਟਾਲੇ ਆਦਿ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਰੋਟਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੋਲੀ

ਹੋਲੀਕਾ ਦੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਰੰਗੀਨ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੰਕਾਰੀ ਸਨ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਦੀ ਭੂਆ ਹੋਲਿਕਾ ਜਿਹੜੀ ਇਸ ਦਿਨ ਅੱਗ ਵਿਚ ਭਸਮ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਤੇ ਕਾਫੀ ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਰਵਾ ਚੌਥ

ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਜਨਾਨੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸੁਹਾਗ ਭਾਗ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸਦੀਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਚੁਨਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਵਰਤ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛੋਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਪੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮਾਹ ਦੀ ਦਾਲ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਰਿੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਰਤ ਖੋਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਤ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਹਾਗ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਰਖਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਪੰਨਾ 14 ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਗੁਰਮੁਖ ਬਾਬਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਹੁਮੁੱਲੀ ਪੁਸਤਕ, 'ਰਾਹਨੁਮਾਇ ਦੀਦਾਰਿ ਹੱਕ' ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਵਾਲਿਆਂ (ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ, ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ-ਸਾਖੀ, ਜਨਮ-ਸਾਖੀ ਰਚਿਤ ਮਿਹਰਬਾਨ, ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਆਦਿ) ਅਤੇ ਕੁਝ ਟੀਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਕਾਫੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਉਚਾਰਨ ਹੋਇਆ—'ਆਦਿ ਸਚੁ ਚੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ' ਦਾ ਸਲੋਕ ਉਥੇ ਹੀ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ (ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਆਦਿ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਅੰਕਿਤ ਹੈ) ਕਦੋਂ ਦਿਤਾ ਗਿਆ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਭਾਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਭੀ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜਪੁਜੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਭੀ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜਪੁਜੀ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਉਚਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ।

ਪਰ ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਜਾਨਸ਼ੀਨ (ਗੁਰੂ) ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿਖ-ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਖਾਤਰ ਆਪਣੀ ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਤਤ-ਸਾਰ ਦੇ ਸਕਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਕਰਾਰਾਪੁਰ (ਰਾਵੀ) ਵਿਖੇ ਦਿਤਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਦਿ ਬੀੜ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਤੋਂ ਲਿਖਵਾਈ ਇਸ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੋਥੀ (ਹੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ) ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ (ਗੁਰੂ) ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਤੋਂ ਲਿਖਵਾਈ ਹੋਵੇ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਮਤਾਂ ਤੇ ਟੀਕਾ-ਟਿਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਡਤਾਂ, ਕਾਜ਼ੀਆਂ, ਸਿੰਧਾਂ-ਜੋਗੀਆਂ, ਆਦਿ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ), ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਕਿਆਸ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦੇਸ਼-ਦੇਸ਼ਾਂਤਰਾਂ ਦਾ ਰਟਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਬਾਣੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਛਾਣ-ਬੀਣ ਕਰਕੇ ਤੇ ਮੁੱਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਲ ਦਿਤੀ।

ਲੜਤੇ ਲਮਸ ਨਿਗਾਹੋਂ ਸੇ ਭੀ ਮਿਲ ਸਕਤੀ ਹੈ
ਹੁਸਨ ਕੇ ਹਾਥ ਲਗਾ ਕਰ ਕੱਤੀ ਮੇਲਾ ਨ ਕਰੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਾਂਝ ਇਕ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁੱਤ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਦੇਸੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੰਗਰਾਂਦ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ ਉਹ ਤਿਉਹਾਰ ਤਾਂ ਰਹੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਦਲ ਰਹੇ ਗੋੜ ਨਾਲ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਕਾਫੀ ਘੱਟ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਜੀਵਨ ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਗੰਗਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਜ ਗਏ

ਭਾਗਲਪੁਰ — ਇਥੋਂ ਦਾ ਇਕ ਵਿਦਿਪਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੂਦੇਵ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਡਾਕੂ ਅਗਵਾ ਕਰ ਕੇ ਲੈ ਗਏ।

ਸਰਕਾਰੀ ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੰਗਾ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਦਿਆਗ ਨੂੰ ਲਿਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।

ਘਟਨਾ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਪਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਦੇਣ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆ ਦੇਣਗੇ।

ਭਾਗਲਪੁਰ ਦਿਆਗ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪੁਲਸ ਵਲੋਂ ਛਾਣ ਬੀਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਕੁਝ ਹਥ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਹੈ।

Interested Business Partner Required

Indian settled abroad with financial resources interested to participate in a 2.3 CRORE chemical project in a joint sector at Naya Nangal. May write to Mr. S. Sandhu 10-IV Sector - 4 Naya Nangal - 140126 Punjab.

C/o CANADA DARPAN
P.O. BOX 67344 STN. 'O'
VANCOUVER, B.C. V5W 3T1

ਬੇਸਮਿੰਟ ਸਵੀਟ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਖਾਲੀ

ਸਹੀ ਵਿਚ ਦੇ ਵੈੱਡਰੂਮ ਸਵੀਟ ਸਹੀ ਪਲੇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੂਲ, ਬੱਸ ਸਟਾਪ ਤੇ ਬਾਪਿਗ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਫੋਨ ਕਰੋ:—

ਫੋਨ :- 585-1805

SANDHU VIDEO SHOP

HAPPY NEW YEAR

ARE YOU STILL RENTING MOVIES?
BUY YOUR OWN!!! & SAVE MONEY!

ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਰੀਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਮੁਵੀਆਂ ਖਰੀਦੋ

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕੀਤੀਆਂ ਮੁਵੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀਡੀਓ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਤੇ ਔਖਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਸਾਥੋਂ ਅਸਲੀ ਮੁਵੀਆਂ ਖਰੀਦੋ!

Released or Releasing :

KARATE, ANGREJAAN,
PASAND APNI APNI, HAM
DUNNO, JAWAAB, BHAIE
AKHAR BHAIE HOTE HAI
BABU, WADE DIL WALA, MAIN
AWAARA HUIN
PUKAR, COOLIE, VIJETA,
KASTURI

Sandhu's Video Shop Ltd.

5090 Victoria Dr. (35th & Victoria Dr.)

Vancouver, B.C.

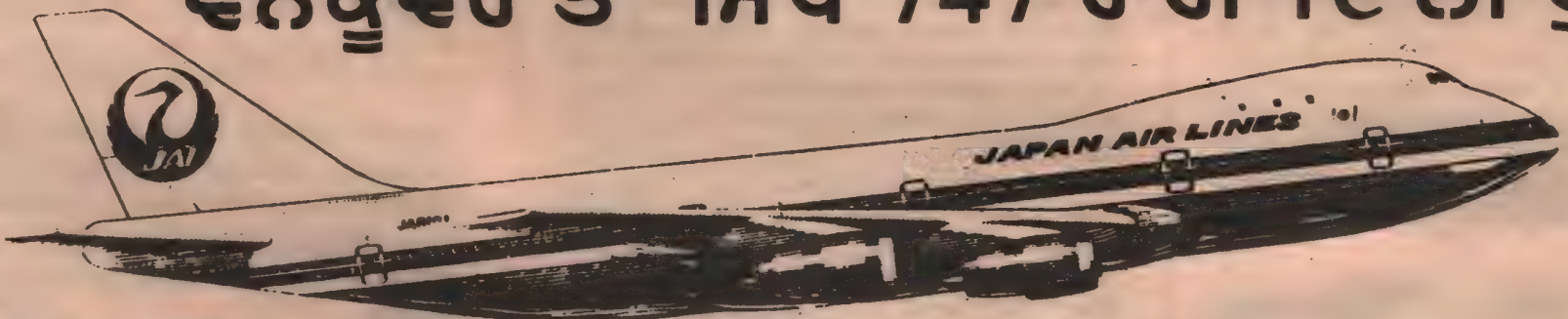
Ph. 324-7727

MAIL ORDERS ACCEPTED

HAPPY NEW YEAR
**FLY WITH US
ON
JAPAN AIR LINES**

ਵੈਨਕੂਵਰ ਤੋਂ ਸਿਧੇ 747 ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਲੀ ਪੁੱਜੋ

ਮੁ - ਫ - ਤ - !

ਬੀ. ਸੀ. ਤੇ ਅਲਬਰਟਾ ਤੋਂ ਮੁਫਤ ਫੋਨ ਡਾਇਲ ਕਰੋ!

ਬੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਅਲਬਰਟਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤਿਆਂ ਹੇਠਲੇ
ਫੋਨਾਂ ਤੇ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਸਸਤੇ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਸੀਟਾਂ ਬੁੱਕ ਕਰਾਓ!

**ਮੁਫਤ
ਫੋਨ
ਕਰੋ**

B.C. 112-800-663-9079
Alta. 1-800-663-9079

ਅੱਜ ਹੀ ਅਡਵਾਂਸ ਸੀਟ ਬੁੱਕ
ਕਰਾਓ, ਤਾਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਾਣ
ਲਈ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਨਾ ਹੋਵੇ!

**ਮੁਫਤ
ਫੋਨ
ਕਰੋ**

**ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸ਼ਹਿਰ ਕੈਨੇਡਾ ਲਿਆਉਣ
ਵਾਲੀ ਏਅਰ ਲਾਈਨ ਰਾਹੀਂ ਸਫਰ ਕਰੋ!**

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੇ ਵੀਰਵਾਰ ਦੀ ਫਲਾਈਟ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ

**VANCOUVER/TOKYO/HONGKONG/MANILA
BANKOK/NEW DELHI/LONDON**

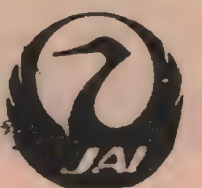
Famous for Orient Hospitality!

CONTACT:

JAPAN AIRLINES AUTHORISED AGENTS

ਜਾਪਾਨ ਏਅਰ ਲਾਈਨਜ਼ ਦੇ ਆਥੋਰਾਈਜ਼ਡ ਏਜੰਟ

ਗੋਇਲ ਟਰੈਵਲਜ਼ ਇੰਨਕ

MULTI-MILLION DOLLAR SELLER

4152 FRASER ST., VANCOUVER, B.C. CANADA

PHONE: [604]872-7658

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ (ਨਾਵਲ)

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਪਿੰਡ ਖੁਰਦਪੁਰ, ਜ਼ਿਲਾ ਜਲੰਧਰ) ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਸ਼ਾਇਰੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵੈਨਕੂਵਰ, ਕੈਨਡਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਗਾਥਾ।
(ਲੜੀਵਾਰ)

ਕਿਸਤ 27ਵੀਂ

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਿਸਟ

ਕਾਂਡ 45

ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਾ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਭੈਨਹਮ ਨੇ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਢਵਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ—“ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੁੱਧ, ਖੰਡ, ਘਿਰ, ਫਲ ਤੇ ਹੋਰ ਜੇ ਰਾਸ਼ਨ ਚਾਹੋਗੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏਗਾ। ਬੁਰਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਸਾਬਣ ਤੇਲ ਵੀ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਨਹਾ ਧੋ ਕੇ ਖਾਣਾ ਪਕਾ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓ।

ਅਜੇ ਉਹ ਗਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਠੜੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਆਟਾ, ਦਾਲਾਂ, ਲੂਣ ਤੇ ਚਾਵਲ ਆਦਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁੱਧ, ਚਾਹ, ਖੰਡ, ਬਟਰ, ਤੇਲ, ਸਾਬਣ, ਬੁਰਸ਼, ਟੁੱਬ ਪੇਸਟ, ਆਦਿ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆ ਗਈਆਂ। ਇਕ ਟੋਕਰਾ ਕੋਲਿਆਂ ਦਾ ਆ ਪਹੁੰਚਾ। ਅੱਧੇ ਕੁ ਘੰਟੇ ਪਿੱਛੋਂ ਦੋ ਗੋਰੇ ਫੌਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਤੇ ਸਾਮਾਨ ਲੈ ਆਏ। ਚੈਨਚਾਇਆ ਦਾ ਫਲੋਟ ਹੋਟ, ਅਮਰੀਕਨ ਬੂਟ ਨਕਟਾਈਆਂ, ਕਾਲਰ ਤੇ ਹੱਥ ਵਾਲੀ ਘੜੀ ਗੁੰਮ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੋਲਾ ਪਾ ਦਿਤਾ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਰੋਲਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗੁੰਮ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵਾਵੇਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਨਾ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹ ਤੜਫ ਉਠੇ। ਉਹ ਫੋਟੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਲੁਹਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਫੋਟੋ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਵਾਂ ਚੰਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਖੜਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਾਹਲੇ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਤੇ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਰਲ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਛਾਪਾਂ ਗੁੰਮ ਸਨ। ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਦਾ ਸ਼ੇਰਿੰਗ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਚੈਨਚਾਇਆ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਮੰਗ ਕੇ ਸ਼ੇਵ ਕੀਤੀ। ਚੈਟਰਜੀ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਸਾਬਤ ਸੂਬਤ ਸੀ। ਚੈਨਚਾਇਆ, ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਤੇ ਚੈਟਰਜੀ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਵੀ ਕਾਫੀ ਲੰਮੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਵੀ ਛੋਟੇ ਕੀਤੇ।

ਜਦ ਉਹ ਨਹਾ ਧੋ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਉਂ ਜਾਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹੋਣ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਚੈਨਚਾਇਆ ਦੇ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਵਿਚ ਸੋਲਣ ਹੋ ਆਈਆਂ। ਚੈਨਚਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਇਕ ਟੱਕ ਵੇਖੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਚੁਕੀਆਂ ਤੇ ਫਿਰ ਮੁੱਦ ਲਈਆਂ। ਚੈਨਚਾਇਆ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਜੇਥੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ।

ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਜਿੰਨੇ ਜਿੰਨੇ ਮਲਾਈ-ਕੋਲੇ ਰੱਸ ਕੇ ਖਾਧੇ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਨੇ ਖੀਰ ਬਣਾਈ। ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਚਾਵਲ ਉਬਾਲੇ। ਚੈਨਚਾਇਆ ਨੇ ਆਲੂ ਉਬਾਲ ਕੇ ਤੜਕਾ ਲਾਇਆ। ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪ੍ਰਾਉਂਟੋ ਬਣਾਏ। ਜਦ ਸਾਰਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਿਆ। ਸਭ ਨੇ ਮਨ ਭਰ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ।

ਉਹ ਸੁਸਤਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਰੁੱਖ ਦੀ ਛਾਵੇਂ ਬੈਠੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਗੋਂ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਥੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਪੱਕਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਭ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਚੈਟਰਜੀ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਮੱਠਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਲੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਬੜਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਦਫਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਮੇਜਰ ਦੀ ਆਰਡਰਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੈਟਰਜੀ ਵਾਸਤੇ ਜੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਨੈਨ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਮੇਜਰ ਆਪ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਅੱਗੇ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਕੋਈ ਈਨ ਮੰਨਣ ਆਏ ਹੋਣ। ਉਸ ਨੇ ਦਫਤਰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸੌਦਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰਕੇ ਚੈਟਰਜੀ ਲਈ ਕੁਨੈਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿਤਾ—“ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭੋ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪ ਆ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਕੁਨੈਨ ਬਹੁਤ ਪਈ ਹੈ।”

ਚੈਟਰਜੀ ਮੇਜਰ ਪਾਸੋਂ ਕੁਨੈਨ ਲੈਣ ਲਈ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਚਿੱਕ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਾੜ ਲਿਆ। ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਲੰਘ ਗਿਆ। ਇਕੋ ਘੰਟਾ ਲੰਘ ਗਿਆ। ਚੈਟਰਜੀ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਇਆ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਤੇ ਚੈਨਚਾਇਆ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਹਾਲਤ ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਢਹਿਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਭਾਪਦੇ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੱਖਲਾ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਚੈਟਰਜੀ ਵਾਇਰਿੰਗ-ਸੁਕੈਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਉਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣ।

ਲਹੁਡਾ ਵੇਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੌਕਿਰਾ—“ਭਾਈ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਚੈਟਰਜੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮੁੜਿਆ। ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਵੱਧ ਰਹੀ ਐ।” “ਸਿੰਘ ਸਾਹਬ! ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਐ ਕਿ ਮੇਜਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਦਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਐਂਟ 'ਚ ਦੇਰ ਲੱਗ ਗਈ ਹੋਵੇ।”

ਚੈਨਚਾਇਆ, ਉਹ ਕੇ ਮੇਜਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਟਹਿਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਕ ਗੋਰਾ ਫੌਜੀ ਚਿੱਕ ਚੁੱਕ ਕੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ। ਚੈਨਚਾਇਆ ਨੇ ਵੇਖ ਲਿਆ। ਨਾ ਮੇਜਰ ਸੀ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੈਟਰਜੀ ਸੀ ਉੱਥੇ। ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਹਿੱਲ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਤੁਰਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਆ ਦੱਸਿਆ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਕਿਹਾ—“ਭਾਣਾ ਵਰਤ ਗਿਐ। ਚੈਟਰਜੀ ਦਿਲ ਛੱਡ ਗਿਐ।” ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਉਹ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੋਠੜੀ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ। ਮੇਜਰ ਨੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਇਕ ਬਾਰਕ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦਿਆਂ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ—“ਸ਼ੁਕਰਮਾਰ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿਤਾ ਹੈ।” ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਗੋਰੇ ਸ਼ਿਤਰੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੈਟਰਜੀ ਦੀ ਕੋਠੀ ਵਿਚੋਂ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਾਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇ।

ਕਾਂਡ 46

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਚੰਨ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਾਰੇ ਜਗਮਗ ਜਗਮਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਿਲਟਰੀ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਭਾਈ ਸਾਹਬ, ਚੈਨਚਾਇਆ, ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਘਾਟ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਘਾਟ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਚੋਹਰੇ ਵੇਖੇ। ਉਹ ਵੀ ਮਿਲਟਰੀ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ, ਜੇਥੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚੈਟਰਜੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਨ ਤੱਕ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਧਰੇ ਨਾ ਦਿੱਸੇ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਰੀ, ਡੈੱਕ ਉਤੇ ਵਿਛਾਦਿਆਂ ਸਾਰ, ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਸਿਰਗਣਾ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਲੋਟ ਕੇ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਤੱਕਣਾ ਆਰੰਭ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਪਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਉਡਾਰੀਆਂ ਲਾਉਣ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਵਾਂ ਚੰਦ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝ ਗਏ। ਚੈਨਚਾਇਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਨੰਗੇ ਡੈੱਕ ਉਤੇ ਲੋਟਦਿਆਂ ਕਿਹਾ—“ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮੈਨੂੰ ਯੂਪੀ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।”

“ਠੀਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਹਨ।”

“ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ।”

“ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਪੇ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ।”

ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਰੁਮਕ ਰੁਮਕ ਹਵਾ ਵਗਦੀ ਰਹੀ। ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਇਕ ਚਾਦਰ ਵਿਛਾ ਕੇ ਘੁੱਕ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸਨ। ਚੈਨਚਾਇਆ ਨੰਗੇ ਡੈੱਕ ਉਤੇ ਪਸਲੇਟੇ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਦੀ ਇਕ ਖਿਣ ਵੀ ਅੱਖ ਨਾ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕੇ ਚੌਂਕੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਜਦ ਨਵੇਂ ਨਿਕਲੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਤੇ ਪਈਆਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਮਕ ਉਠਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕੀਤਾ।

ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੱਕਿਆ ਤਾਂ ਅਣ ਪਛਾਤੇ ਇਕ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ—“ਤੁਸੀਂ ਭਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਓ ਕਨੇਡਾ ਵਾਲੇ?”

ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਸਿਰ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਿਲਾ ਕੇ ਜੁਆਬ ਦਿੱਤਾ—“ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਬੁਝਿਐ।”

“ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਐ। ਪੰਨ ਭਾਗ ਐ ਸਾਡੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋ ਗਏ।”

“ਭਾਈ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਫੌਜੀ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਹੋ?”

“ਜੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਰਚਰਨ ਦਾਸ, ਗੰਭੀਰ, ਯੂਪੀ ਵਾਲਾ ਤੇ ਮੰਗੂ ਗੜ੍ਹ ਸ਼ੰਕਰੀਆ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਐ। ਆਸਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਣ ਸਾਰ ਪਛਾਣ ਕੱਢ ਲਈ ਸੀ।”

ਭਾਬੇ ਨੇ ਝਿੜਕ ਦਿਤੀ

ਗਲ ਲੱਗ ਕੇ ਵੀਰ ਦੇ ਰੋਈ।

“ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦਰਸੀ ਚੈਨਚਾਇਆ, ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਤਿੰਨ ਜਣੇ ਹੋਰ ਐ।”

“ਆਸਾਂ ਵੇਖ ਲਏ ਐ। ਇਕ ਤਾਂ ਮਦਰਾਸੀ ਲਗਦੇ।”

“ਭਾਈ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਫੜੇ ਗਏ? ਕੀ ਚੁਕਮ ਐ ਤੁਹਾਡਾ?”

“ਜੀ! ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਾਹਮਣ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤੇਲ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਤਾਵੀਏ ਜਾ ਲੱਗੇ। ਜਹਮਨਾ ਨੂੰ ਜਾ ਮਿਲੇ। ਫੇਰ ਸਾਡਾ ਜਹਾਜ਼ ਗੋਰਿਆਂ ਫੜ ਲਿਆ। ਜਹਮਨਾ ਸਾਡੀਆਂ ਜਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਬਦੇਵਾਲੀਆ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਨੱਸ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਜਹਮਨਾ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਗੋਰੇ ਸਿੰਘਪੁਰ ਨੂੰ ਲੈ ਤੁਰੇ। ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਨਰਕੀ ਕੋਠੀਆਂ 'ਚ ਡੱਕੀ ਰੱਖਿਐ ਗੋਰਿਆਂ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਵਾਈ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਮਿਰਕਣ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਵੀ ਡੱਕੇ ਹੋਏ ਐ ਏਥੇ ਗੋਰਿਆਂ।”

ਏਨੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨੇ ਸਾਥੀ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਪਾਸ ਆ ਬੈਠੇ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਦਰਸੀ ਚੈਨਚਾਇਆ, ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਉਥੇ ਆ ਜੁੜੇ। ਸੂਰਜ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਹਵਾ ਵੀ ਰੁਮਕ ਰੁਮਕ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਚਿੱਟੇ ਚਿੱਟੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪੰਛੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਡਦੇ ਦਿੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਤੇ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਆਏ। ਉਹ ਕੰਨ ਲਾ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ। ਹਰਚਰਨ ਦਾਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ—“ਸਾਨੂੰ ਅਵਾਈ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਕੈਦੀ, ਗੋਰਿਆਂ ਸਿੰਘਪੁਰ ਲਿਆਏ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗਦਰੀ ਦਸੀਦਾ ਸੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅੰਜੀਨੀਅਰ। ਕਹਿੰਦੇ ਐ—ਸਿਆਮ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਲਿਆਏ ਸੀ ਤੇ ਬਰਮਾ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ।”

ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣ ਤੇ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਦਾ ਦਿਲ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਲਈ ਤੜਫ ਉੱਠਿਆ। ਉਹ ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਕਈ ਚਿਰ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੁੱਝਾ ਵੇਖ ਕੇ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਛਿਆ—“ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਜਹਾਜ਼ ਦੇਸ ਜਾ ਰਿਹੇ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗੇ।”

ਮੰਗੂ ਬੋਲ ਪਿਆ “ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ! ਆਪਾਂ ਪੀਨਾਂਗ ਜਾ ਕੇ ਲੱਗਾਂਗੇ।”

“ਪੀਨਾਂਗ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਮੰਗੂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਤੇ ਨਜ਼ਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਫਿਰ ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਘੋੜੇ ਦੌੜਾਂਦਾ ਪਿੰਡ ਜਾ ਵੜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਸੁੰਨਸਾਨ ਦਿੱਸਿਆ। ਮਨ ਤਰਲੇ ਮੱਛੀ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ ਲੱਗੇ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿਹਰਾ ਸਾਬਤ ਸੂਬਤ ਨਾ ਦਿੱਸੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਬਟਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਸਿਰ ਛੱਡਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਸਤਾਰ ਢਿੱਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਤਾਰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਬੱਧੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਨਵੇਂ ਆਏ ਕੈਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਤਕ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਦੂਰ ਕਿਧਰੇ ਉਡਾਰੀਆਂ ਲਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਜਹਾਜ਼ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੁੱਧ ਵੱਧ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਖੇ ਸ਼ਰਘਾਇਰ ਰਜਮੰਟ ਦੇ ਛੇ ਗੋਰੇ ਫੌਜੀ ਅਜੇ ਸੁੱਤੇ ਹੀ ਉਠੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਟੁੱਟੀ ਝੁੱਟੀ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਉਚੀ ਸਾਰੀ ਵਾਜ ਮਾਰ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ—“ਰਾਸ਼ਨ ਮਾਂਗਣਾ? ਆਓ! ਹਮ ਡੋਗਾ।”

ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਉਠਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਵੀ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਉਸ ਫੌਜੀ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਇਕ ਕਮਰੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿਹਾ—“ਟਮ ਰੱਬ! ਪਕਾਓ ਖਾਓ।” ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ਼ਿਵਦਿਆਲ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਖਿੜ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੋਲ ਕੇ ਵੇਖਿਆ। ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰਾਸ਼ਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਬਸ ਫਲਾਂ ਤੇ ਸਬਜ਼ੀ ਦਾ ਘਾਟਾ ਸੀ। ਆਲੂਆਂ ਤੇ ਪਿਆਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬੋਰੇ ਪਏ ਸਨ।

ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਣਾ ਪਕਾਇਆਂ ਖਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਸਭ ਘੁਲ ਮਿਲ ਗਏ। ਜਦ ਚਾਹ ਬਣੀ ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਪੀਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਇਉਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵੇਲਿਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਪਕਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਤਰਕਾਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਬੈਠੇ। ਸਭ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਰਿਹਾ।

ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਖੇ ਫੌਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਲੰਘਦੇ ਤਾਂ ਸੀਟੀਆਂ ਮਾਰਦੇ, ਅੱਖਾਂ ਮਾਰਦੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਖੌਲ ਵੀ ਕਰ ਜਾਂਦੇ। ਰਾਤ ਪਈ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਤੂਫਾਨ ਝਰਕੇ ਜਹਾਜ਼। ਕੁੱਝ ਡੋਲਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਸਭ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਟਿਕ ਗਏ ਪਰ ਗੋਰੇ ਫੌਜੀ ਨਸ਼ਾ ਪੀ ਕੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੱਕ ਖਰਮਸਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਕੈਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਫਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਢੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਤੜਕੇ ਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂਰੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਿੱਸਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੀਨਾਂਗ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ।

ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਜਹਾਜ਼ ਰੁਕਿਆ ਰਿਹਾ। ਚਾਰ ਫੌਜੀ ਬੇੜੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ। ਦੋ ਗੋਰੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆ ਲੰਘਦੇ। ਜਦ ਚਾਰੇ ਫੌਜੀ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪੰਜ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਚੜ੍ਹਨਗੇ ਤੇ ਰਾਤੀਂ ਅੱਠ ਵਜੇ ਜਹਾਜ਼ ਰੰਗੂਨ ਵੱਲ ਤੁਰੇਗਾ।

(ਚਲਦਾ)

ਸੱਸ ਚੰਦਰੀ ਦੇ ਰੂਦਨ ਸੁਣਾਵਾਂ,
ਦੇਹਲੀ ਉਤੇ ਬਹਿ ਜਾ ਵੀਰਨਾ।ਤੇਰੇ ਵੀਰ ਦਾ ਬਾਗੜੀ ਬੋਤਾ
ਉੱਠ ਕੇ ਮੁਹਾਰ ਫੜ ਲੈ।

B & D Entertainment
Vancouver, B.C.

ਵਲੋਂ
ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ
ਹੋਵੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਊਂਡ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇ,
ਸਪੀਕਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸ਼ੋਅ
ਲਈ ਜਾਦੀ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਟੀਰੀਓ, ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ
ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੋਨ ਕਰੋ :

ਫੋਨ : 324-6360

(ਨੋਟ : ਭੁੱਕਿੰਗ ਲਈ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫੋਨ ਕਰੋ।)

ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ

ਕਲੇਰ ਸਵੀਟ ਸ਼ੌਪ

ਡੈਲਟਾ-ਸਰੀ ਵਿਚ ਮਠਿਆਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਜਿਥੋਂ ਵਿਆਹ
ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵਧੀਆ ਤੇ ਤਾਜੀ ਮਠਿਆਈ
ਮਿਲਦੀ ਹੈ—

* ਲੱਛੂ * ਜਲੇਬੀ * ਫੋਲੇ ਭਠੂਰੇ * ਰਸ-ਮਲਾਈ
* ਕਬਾਬ * ਗੁਲਾਬ ਜਾਮਨ ਆਦਿ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ
ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮਠਿਆਈਆਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ
ਹਨ

ਫੋਨ : 588-5512 ਬਲਬੀਰ ਕਲੇਰ

9371-120th St.(Scott Rd.) Delta, B.C.

ਖੇਡ ਦਰਪਣ

ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ 'ਸੁਰਜੀਤ' ਭਲਾਈ ਹਾਕੀ ਮੈਚ ਖੇਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਜਲੰਧਰ — 4 ਜਨਵਰੀ 1984 ਨੂੰ ਹਾਕੀ ਦੇ ਸ਼ਤਾਹਿਕਾਂ ਦੀ ਅਕਾਸ਼ ਗੰਗਾ ਜਲੰਧਰ ਉਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਸਨ ਸਰਦਾਰ ਤੇ ਹਨੀਫ਼ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਜਵਰ ਇਕਬਾਲ ਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹਿਦ ਵਰਗੇ ਉਘੇ ਖਿਡਾਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਟੇਡੀਅਮ ਵਿਚ 'ਸੁਰਜੀਤ ਭਲਾਈ ਮੈਚ' ਖੇਡਨਗੇ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਟੀਮ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਦੀ ਟੀਮ ਵਿਚਕਾਰ ਖੇਡਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਿੰਦ ਦੇ ਹਾਕੀ ਇਤਹਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੈਚ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੈਂਟਰਾਡ ਅਜੀਤਪਾਲ, ਫਾਰਵਰਡ ਅਸ਼ਕ ਕੁਮਾਰ ਤੇ 'ਉਡਣੇ ਘੋੜੇ' ਸ਼ਮੀਉਲਾ ਤੇ ਖੁਦ ਸਾਬਕਾ ਕਪਤਾਨ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਕ ਵੇਰ ਫੇਰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਖੇਡਦਿਆਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਮੈਚ ਦੇ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਖੇਡ ਮੰਤਰੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਹੋਣਗੇ।
ਮੈਚ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ 10 - 25 - 50 ਅਤੇ 100 ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।
ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ 6 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੈਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਖੇਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੁਰਜੀਤ

ਸੁਨੀਲ ਗਵਾਸਕਰ

ਸੁਨੀਲ ਗਵਾਸਕਰ ਦਾ ਤੀਹਵਾਂ ਸੈਂਕੜਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਭਾਰਤ ਇਸ ਵੇਰ ਵੈਸਟ ਇੰਡੀਜ਼ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਚਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਮੈਚਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮਦਰਾਸ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੇ ਫੇਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਮੈਚ ਵਿਚ ਸੁਨੀਲ ਗਵਾਸਕਰ ਨੇ ਤੀਹਵਾਂ ਸੈਂਕੜਾ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੈਂਕੜੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੋਸ਼ੀਅਤ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਫੋਰਬਰ ਦੀ ਉਚੀ ਚੋਟੀ ਤੇ ਖੜਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅੰਵਲ

ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਖੇਡ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਮਲਕ ਤਹਿਸੀਲ ਜਗਦੀਸ਼ ਦਾ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਡਿਸਕਸ ਥਰੋ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗਤਾ ਵਿਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਥਮ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਤੀਸਰੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰਿਹਾ।

(ਪੰਨਾ 19 ਦੀ ਬਾਕੀ)

—ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਭਾਂਸ ਕਰਨ ਵਿਚ। ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਨੀਰਸਤਾ ਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚ ਪਲਿਆ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਭਿੰਨ ਹੈ।
ਜਿਸ ਵਿਚ ਡੈਂਡੀ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਡਿਸਕੋਥੀਕ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਮਾਡਰਨ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਭਿਨੇ ਦੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬੰਨ੍ਹੀ

ਬਹੁਤ ਟਰੇਨਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਚ ਅੰਕਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਨੇਤਾ ਨੂੰ ਹਰ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਆਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਕੇਰਤਰ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਮ, ਭਿਜਕ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਬਿਨਾਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਹੂਲਤ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਰਖ ਤੇ ਉਪਹਾਸ-ਜਨਕ ਹਰਕਤਾਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।
? ਧਰਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੀਰੋਇਨ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਵੰਡਾਉਣਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲਗੇਗਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸਿਰ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਫ਼ਿਲਮ 'ਚਰਚਦਸਤ' ਵਿਚ ਜਥਾ ਪ੍ਰਦਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਡੈਂਡੀ ਦੀ ਹੀਰੋਇਨ (ਪ੍ਰਾਣ ਲਾਲ ਮਹਿਤਾ ਦੀ ਫ਼ਿਲਮ ਧਰਮ ਅੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਚ) ਵੀ ਹੈ?
—ਇਸ ਵਿਚ ਬੁਰਾਈ ਕੀ ਹੈ?

ਦੇਖੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਫ਼ਿਲਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਫ਼ਿਲਮ ਚੰਗੀ ਲਗੀ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਰੋਲ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਹੇਠ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਤੇ ਫ਼ਿਲਮ ਲਈ ਹੀਰੋਇਨ ਚੁਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਤੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਕਾਸਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕੋਟ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ? ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਹਤਵ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਬਿਲਕੁਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਜਾਤੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਪਰਦੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਵੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?

—ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਕੇਵਲ ਦੋ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਆਰਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਹੋਸ਼ੀਅਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਰੁਮਾਸ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਚੱਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
? ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਗਰਟ ਤੇ ਸਰਾਬ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ, ਕੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ਼ਕਬਾਜ਼ੀ ਤੇ ਰੁਮਾਸ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ?

—ਸਰਾਬ, ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਨੀਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਵਖਰੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਕ ਅੱਧੀ ਵਾਰ ਸਿਗਰਟ ਜਾਂ ਸਰਾਬ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲਗਿਆ। ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਰੁਮਾਸ ਅਤੇ ਇਸ਼ਕ-ਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਅਤੇ ਤਕਾਜ਼ਾ ਹਨ। ਆਖਿਰ ਇਸ਼ਕਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਹਰਜ਼ ਵੀ ਕੀ ਹੈ? ਸਰਤ ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ 'ਨੁਕਸਾਨ' ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ 6 ਗਰਲ ਫਰੈਂਡਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ

ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਜ਼ੇ ਨਾਲ ਫਲਰਟ ਕਰਦਾ ਰਹੇ। ਹਾਂ, ਜੇ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਰਖੇ, ਇਕ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਇਸ਼ਕ-ਪੋਥੇ ਲੜਾਉਣਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਗਲਤ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।

? ਆਪਣੇ ਡੈਂਡੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਾਈ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਜਦ ਖੁਦ ਫਿਲਮਾਂ ਚ ਆ ਰਹੇ ਹੋ?

—ਦੇਖੋ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੁਝ ਡੈਂਡੀ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤ, ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਠੀਕ ਠੀਕ ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵੇਸੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਏਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

ਦੂਸਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਇ ਦੇਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਘੱਖ ਰਖਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣਾ-ਉਣ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸਲੀ ਮਹੱਤਵ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਡੈਂਡੀ ਸਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਟਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਆਸ ਰਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

? ਲਗਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਹ ਹੈ?

—ਰੋਹ ਤਾਂ ਸਰਮੁਖ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰਮੁਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਭਰਦਾ ਹਾਂ।

? ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਨੇੜੇ ਜਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਡੈਂਡੀ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਗਲ ਦਾ ਟ ਲਿਖਿਆਂ ਭਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ?

—ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਕਰੀਬ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਕਰੀਬ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਨੇੜਤਾ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਡੈਂਡੀ ਕੋਲ ਜਦ ਮੈਂ ਕੋਈ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਸ ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਮੇਰੀ ਫਰਮਾ-ਇਸ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਜਿੱਤੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ—ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਅੰਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕ੍ਰਿਕਟ(ਮਹਿਲਾ) ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਜਿੱਤ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਦਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਜਿੱਤੀ। ਇਹ ਮੁਕਾਬਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਂਪਸ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ।

ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਸਮਾਨੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ 9 ਵਿਕਟਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਰੀ ਹਾਰ ਦਿਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਵੰਡੇ।

ਬਰਜਿੰਦਰ ਕਾਲਜ ਵਾਲੀਬਾਲ ਚੈਂਪੀਅਨ

ਕੋਟਕਪੂਰਾ—ਸਰਕਾਰੀ ਬਰਜਿੰਦਰ ਕਾਲਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਵਾਲੀਬਾਲ ਟੀਮ ਨੇ ਜ਼ਿਲਾ ਵਾਲੀਬਾਲ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਮੱਤਾ ਕਲੱਬ ਨੂੰ 15-10, 15-7 ਅਤੇ 15-6 ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਜਿੱਤ ਲਈ।

ਜ਼ਿਲਾ ਵਾਲੀਬਾਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਕਰਾਈ ਗਈ ਇਸ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿਚ 8 ਟੀਮਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਸੈਮੀ ਫਾਈਨਲ ਮੈਚਾਂ ਵਿਚ ਹਰੀ ਕੇ ਕਲਾਂ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਬਰਜਿੰਦਰ ਕਾਲਜ ਨੇ ਅਤੇ ਬਲਬੀਰ ਕਲੱਬ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ ਮੱਤਾ ਕਲੱਬ ਨੇ ਹਰਾਇਆ।

ਦਾਖਾ ਕਾਲਜ ਫਾਈਨਲ 'ਚ

ਲੁਧਿਆਣਾ—ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਦਾਖਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਫੁੱਟਬਾਲ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਜ਼ੋਨਲ ਸੈਮੀ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਗੋਬਿੰਦ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ, ਨਾਰੋਗਵਾਲ ਨੂੰ 1-0 ਗੋਲ ਨਾਲ ਹਰਾ ਦਿਤਾ। ਜੇਤੂ ਟੀਮ ਵਲੋਂ ਇਕ ਗੋਲ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਹੁਸਨੇ ਸੀਰਤ ਵੀ ਤੋਂ ਦੇਖੋ ਸੂਰਤ ਪੇ ਕਿਉਂ ਜਾਤੇ ਹੈ
ਦਿਲ ਕੇ ਹਰਾਰਤ ਪਹੁੰਚਾਤੀ ਹੈ ਕਿਆ ਗੋਰੀ ਕਿਆ ਕਾਲੀ ਧੂਪ

ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ

ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਮੁਬਾਰਕ

ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ B.A.L.L.B. (Pb.U.)
(ਸਾਬਕਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ)

ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਮੁਬਾਰਕ

- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਤਰ ਵਿਚ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਦੇ ਆਮ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ:—
- ਘਰ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖ਼ੀਦਣ, ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੋਰਗੇਜ਼ ਲੈਣ, ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੈਂਸਲ ਕਰਨੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾਉਣੀ
 - ਵਸੀਅਤ, ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮੇ, ਐਂਫੀਫੇਵਿਟ, ਡੇਕਲਾਰੇਸ਼ਨ, ਐਗਰੀਮੈਂਟ, ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ "ਰਾਹਦਾਰੀ"
 - ਪਾਸਪੋਰਟ ਨਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ

ਅਤੇ ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ

ਦੇ ਆਮ ਮਸਲੇ ਤੇ ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੇਸ ਲੜਨ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੇ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ

7-4857 Kingsway (Opp. Sears)

Burnaby, B.C. V5H 2C8

PHONE—Off. 433-8366

Res. 324-4160

ਸਮਾਂ : ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ
(ਦਵਤਰ ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ)

JIM PATTISON 1984 ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕੈਡਲਿਕ

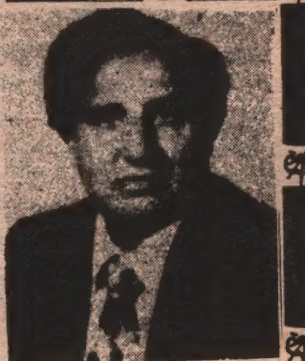
ON MAIN

SERVICE AFTER SALE

PARLAD GILL

BUS. 879-4233 3434 MAIN ST. VANCOUVER, B.C. RES. 435-1834 ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ

ਫਿਲਮ

ਦਰਪਣ

ਸਾਡੀ ਬੰਬਈ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੁਗ ਦੀ ਗਿਆਰਵੀਂ ਹੋਣ ਤੇ ਬੰਗਲਾ ਨੰ. 22 ਵਿਚ ਦੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਹੀਰੋਇਨ ਪੁਨਮ ਦਿਲੋਂ ਨਾਲ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹੀਰੋ ਸਾਈਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਭਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀਆਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਸ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੋੜੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਜਯਾ ਪ੍ਰਦਾ ਸੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ 'ਏ' ਗਰੇਡ ਦੀਆਂ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ—ਇਹ ਦੋ 'ਵਿਰੋਧੀ' ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਹਨ ਸਟਾਰ ਪਿਉ ਧਰਮਿੰਦਰ ਤੇ ਸਟਾਰ-ਪੁਤਰ ਸੋਨੀ ਦਿਓਲ।

ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਉ-ਪੁਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸਾਡੀ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਾਪਰੀ ਹੈ।

ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਟਾਰ-ਪੁਤਰਾਂ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਆਸਾ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਸਟਾਰ ਪੁਤਰ ਸੋਨੀ ਦਿਓਲ ਹੀ ਹੈ। ਸੋਨੀ ਸਚਮੁਚ ਆਦਰਸ਼ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਟਾਰ ਪੁਤਰ ਸਿਧ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਧਰਮਿੰਦਰ ਵਾਂਗ ਉਸਦਾ ਵੀ ਲਚਕੀਲਾ (ਭਾਵਗੀਨ ਅਤੇ ਠੱਸ ਦੇ ਉਲਟ) ਚਿਹਰਾ ਹੈ।

ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵੀ ਕਸਰਤੀ, ਰਿਸ਼ਟ-ਪ੍ਰਸਤ, ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸਮਰੂਪਤਾ-ਸੂਰਤ, ਸਕਲ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ, ਉਸਦੀ ਮੁਸਕਾਹਟ, ਉਸ ਦੇ ਦੇਖਣ-ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦ ਬੋਲਣ ਦਾ ਢੰਗ ਵੀ ਧਰਮਿੰਦਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਧਰਮਿੰਦਰ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਕ ਕੋਲਾ ਵੇਖੋ ਕਿ ਪਰਦੇ ਤੇ ਅਤੇ ਪਰਦੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੋਨੀ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਧਰਮਿੰਦਰ ਨੂੰ ਇਹ ਆਰੇਭਿਕ ਦੋਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਧਰਮਿੰਦਰ ਜਦੋਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜਮਾਉਣ ਲਈ ਬੰਬਈ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਇਕ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਲੜਕਾ ਸੀ। ਉਹ ਚੰਗੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਵੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ।

ਸੋਨੀ ਫਿਲਮ ਸਟਾਰ ਦਾ ਪੁਤਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ। ਜੇ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਵੀ ਹੋਕਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਨੀਤਤਾ ਦਾ ਰੰਗ ਝਲਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਉਹ ਟਰੇਨਿੰਗ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਚ ਪਰੰਪਰਿਕ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤਕ ਧਰਮ ਅਗਰੇਜੀ ਵਿਚ ਰਵਾਨੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਖੁਲ੍ਹਕੇ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਸਲਾਹ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਕਮੀ ਵੀ ਇਕ ਵਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੰਨੀ ਜਾਣ ਲਗ ਪਈ ਸੀ। ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਇਜ਼ਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਇਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਨਰਵਸ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਇਜ਼ਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਿੱਲੀ ਜਾ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਸੋਨੀ ਦਾ ਮਸਲਾ ਇਸ ਨਾਲ ਵਖਰਾ ਹੈ।

ਬੰਬਈ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰਾਂਝਾ ਸੋਨੀ ਦਿਓਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਪਰਹਿਟ ਫਿਲਮ ਦੀ ਹੀਰੋਇਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸਦੀ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੀ) ਮੰਮੀ ਰੁਖਸਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨਾ ਨਾਲ ਫਿਲਮ 'ਬੇਤਾਬ' ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ।

ਮੈਨੂੰ ਤੈਰੀ ਦੇ ਅਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਯੰਨੀ ਦਿਓਲ ਧੂਰੀ ਕਦਰ ਹੈ

ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਰਹਿ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਗਰੇਜੀ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਹੁਨਰ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਬੈਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿਥੇ ਜੁਬਾਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਪਰ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਮਾ ਮਾਲਿਨੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਫੇਰਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕੋਨਾ ਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉਤਰ ਤਾਂ ਦਿਤਾ ਪਰ ਡਿਪਲੋਮੈਸੀ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਜੁਬਾਨ ਤੋਂ ਹੋਮਾ ਮਾਲਿਨੀ ਦਾ ਨਾਂ ਲਏ ਬਿਨਾਂ। ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਸੋਨੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ ਬਾਰੇ ਹੀ ਸੀ : ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ 'ਬੇਤਾਬ' ਦੇ ਹਿੱਟ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ? ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜਸਨ ਅਦਿ ਵੀ ਮਨਾਇਆ ਕਿ ਨਹੀਂ?

ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਥੇ ਸੁਟਿੰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸੁਟਿੰਗ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

? ਰਾਹੁਲ ਰਵੇਲ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਸੁਭੋਲ ਵਰਜਿਸੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਉਭਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਿਬਾਸ ਵਿਚ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਘੋੜ-ਸਵਾਰੀ, ਵਾਈਟ ਅਤੇ ਐਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੀਨ ਵੀ ਖੂਬ ਕਰਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਭਿਨੇਤਾ ਮੌਕਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ? ਕੀ ਮਾਂ-ਪੁਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਭਾਵਨਾ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ?

—ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕਰੈਕਟਰ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਭਿਨੇਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ.....। ਉਹ ਲੜਕਾ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖੋਹ ਜਾਣ ਤੇ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਆਸ਼ੁ ਵਹਾਉਣ ਲਗ ਪਏ। ਉਹ ਦੇਵਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਧਾ ਕੇ ਘੁੰਮਦਾ ਵਿਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਲਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਬ ਵਿਚ ਡੁਬੋਂਦਾ ਰਹੇ। ਜਦ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੁਖਾਂ ਤੇ

ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵੀ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੂੰ ਖੋਹ ਬੈਠਣ ਤੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ.....ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਿਉਂ ਕਰਾਂ? ਇਹ ਇਕ ਵਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਰੈਕਟਰ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਆਮ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਕ ਗੱਲ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ—ਜਦ ਰਾਹੁਲ ਰਵੇਲ ਨੇ ਸਕਰੀਨ ਪਲੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾ-ਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਸੀ। ਤੇ ਅਸੀਂ ਵੇਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਕਰੀਨ ਪਲੇ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਏਨਾ ਐਕਸ਼ਨ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਏਨੇ ਭਾਵ।

ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਸਮੇਂ ਗਿਣੀਆਂ-ਮਿਥੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ।

? ਸਕਲ-ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਮਰੂਪਤਾ ਤਾਂ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਸੰਵਾਦਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਡੈਂਡੀ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ?

—ਮੈਂ ਜਣ-ਬੁਝ ਕੇ ਤਾਂ ਡੈਂਡੀ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਅਸਰ ਤਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਅਸਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੀ ਕੁਝ ਚਿਆਦਾ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਡੈਂਡੀ ਐਕਟਰ ਹਨ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸੇ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੂਪਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ? ਤੁਹਾਡੇ ਡੈਂਡੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਕੋਰੀਅਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ-ਬੇਟੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਉਚੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਜੋੜੀ ਰਖਣਗੇ?

—ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਇਸ ਢੰਗ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਚ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤਕ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਕਰ ਲਵਾਂ, ਆਪਣੀ ਵਖਰੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਵਾ ਲਵਾਂ, ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਤਰ ਹੀ ਜਾਨਣਗੇ।

ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਮਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਬੇਟੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸੋਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲਗੇਗਾ। ਇਸ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੁਤਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ 'ਬੇਤਾਬ' ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਫਿਲਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਖ ਸਕਦਾ।

? ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਰਖੜਤਾ ਝਲਕਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਟਾਰ ਪੁਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਮੌਕੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਆਂ ਹੀਰੋਇਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀਰੋਇਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਵੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਸਟਾਰ-ਪੁਤਰ (ਕੁਮਾਰ ਗੋਰਵ ਵਾਂਗੋ) ਕੋਵਲ ਨਵੀਆਂ ਹੀਰੋਇਨਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜਦੇ ਹਨ। ਉਚਾ, ਪੂਰਾ ਕੱਦ ਅਤੇ ਸੋਫਿਸਟਿਕੇਟ ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਤਾ ਦੀ ਦੇਣ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਮਾਂ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਮਰਦ-ਹੱਟੇ-ਕੱਟੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਡਾ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਉਮਰ ਅਜੇ 24 ਸਾਲ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਮਰ ਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਜੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਟਾਰ ਪੁਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਪਹਿਲ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਦੂਜੇ ਸਟਾਰ ਪੁਤਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ? ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ?

—ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ 16 ਸਾਲਾ ਲੜਕੇ ਦੀ ਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਦ ਕਿ ਕੁਮਾਰ ਗੋਰਵ ਇਹ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਕੁਮਾਰੀ 16 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

? ਕੀ ਇਹ ਇਕ ਵਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ? —ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਡੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

? ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਯਾਦ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਉਹਨਾਂ ਖੁਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਨੱਚਣ ਲਈ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਚਕ, ਲਯ ਅਤੇ ਆਕ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਅੱਜ ਵੀ ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੱਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ?

AMBIKA'S

SAVINGS ARE MORE ON YOUR FOOD DOLLAR

For your 649 LOTTO CENTRE
HAPPY NEW YEAR

ATTA
3.99

ਆਟਾ

SAVIAN
87¢ lb.

ਸੇਵੀਆਂ

SUGAR
6.99

With this coupon
ਖੰਡ

CHICKEN LEGS ਮੁਰਗੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ

1.29 lb.

PACHRANGA ACHAR Can. ਪਚਰੰਗਾ ਆਚਾਰ

1.89

BASMATI RICE ਬਾਸਮਤੀ ਚਾਵਲ

59¢ lb.

RED MASSAR WHOLE ਸਾਬਤ ਲਾਲ ਮਸਰ

19¢ lb.

DHANIA, HALDI, MIRCH

ਧਨੀਆ, ਹਲਦੀ, ਮਿਰਚ

99¢ lb.

ALL OPEN DALS ON SALE

ਖੁਲੀਆਂ ਦਾਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਲ ਤੇ ਹਨ

ਫੀਜ਼ੀ ਤੋਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਹਰੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ

ALL UNDER ONE ROOF

SALE Jan. 1 to Jan. 6

GROCERIES, RECORDS, VIDEOS,
TROPICAL PRODUCE FROM FIJI,
CASSETTES, UTENSILS PLUS 1001
ITEMS

FIJI MEATS LTD.

*Large varieties of fresh vegetables/fruits
from Fiji* "SEEING IS BELIEVING"

5125 Victoria Drive Vancouver, B.C.
PHONE: 327-0295